Copertă față

ESENŢA

EXİSTENŢEİ

UMANE

Trăim ca să împlinim sufletul pe care-l purtăm în noi.

Editura Dobrogea

Constanţa, 2011

Florin Dragu

ESENŢA EXİSTENŢEİ UMANE

Ediţie revizuită

Dedic această carte tuturor oamenilor de pe acest pământ
indiferent de culoare, sex sau înfăţişare.
Încerc să fac un bine fiecăruia dintre dumneavoastră
şi să vă dau puţină dragoste şi bunătate.
Vreau să vă mângâi sufletul cu gânduri şi poezii
scrise cu sudoarea sufletului meu,
să vă duc pe trepte de cunoaştere unde eu am ajuns,
unde aş vrea să ajungeţi cât mai mulţi
şi încă mult mai departe, aşa încât să încercăm cu toţii
să facem o lume mai bună în care dragostea şi fericirea
să guverneze pe acest pământ
atât de frumos.

Florin Dragu

ESENŢA

EXİSTENŢEİ

UMANE

Trăim ca să împlinim sufletul pe care-l purtăm în noi.

Editura Dobrogea
Constanţa, 2011

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
DRAGU FLORIN
Esenţa Existenţei Umane / *Florin Dragu*
Constanţa: Editura Dobrogea, 2011
ISBN 978-606-565-016-9

821.135.1-1

ISBN 978-606-565-016-9

Prefaţă

Înainte de a începe să citiţi această carte doresc să mă prezint ca să ştiţi câte ceva despre autor.

Numele meu este Dragu Florin și m-am născut la 13.02.1966 în localitatea Bălăceanu, judeţul Buzău, în această frumoasă ţară numită România.

Primii ani din viaţă i-am trăit la câmpie, în satul meu natal, într-o casă aflată pe malul unei ape şi înconjurat de o natură darnică şi oameni frumoşi în comportamentul lor.

Am avut o copilărie deosebită, îmbelşugată cu tot felul de întâmplări, peripeţii plăcute, fără lipsuri de vreun fel, având şi norocul să locuiesc în aceeaşi curte cu bunicii din partea tatălui meu.

Şcoala generală am făcut-o la ţară iar liceul în Bucureşti după care am absolvit Facultatea de Electrotehnică tot în Bucureşti.

După facultate, în anul 1991, viaţa a făcut să ajung la Constanţa fiind căsătorit cu o fată de acolo din anul 1990 deşi îmi doream să rămân în Bucureşti unde aveam serviciu şi mă simţeam foarte bine.

În acea perioadă au avut loc evenimentele din 1989 şi toate întâmplările de atunci au dus la modificări majore în vieţile multora dintre noi din această ţară.

Totuşi nu este bine să ne pară rău de ceea ce am trăit pentru că nu mai putem schimba nimic din ce s-a întâmplat, trebuie să acceptăm împăcaţi trecutul şi este nevoie să învăţăm a merge mai departe cu mai multă putere şi înţelepciune.

Spun asta pentru că după mai bine de şaptesprezece ani am divorţat însă am crescut cu tot sufletul doi copii deosebiţi şi este cea mai mare mulțumire a mea.

Eu cu ei am avut lumea noastră frumoasă şi bună.

După despărţire le trăiam suferinţa din ei înzecit dar şi pe a mea la fel însă am considerat că viaţa nu are valoare trăind în compromis.

Nu am putut face altfel iar ei vor creşte şi sper că vor înţelege la rândul lor ce este viaţa cu adevărat şi vor aprecia

așa cum se cuvine tot ce am făcut pentru ei și dragostea pe care le-o port.
Am fost tot mereu un om cu sentimente profunde.
Poate de aici și datorită conjuncturii din viața mea am ajuns pe căi de cunoaștere nebănuite, greu de înțeles și pentru mine la început.
O să vă rog însă să nu aprofundați cunoștințele câștigate prin prisma mea pentru că ar fi o eroare ce poate duce la o înțelegere greșită.
Nu sunt superior nimănui, ba dimpotrivă mă simt bine atunci când întâlnesc oameni de la care pot învăța ceva bun.
Am fost crescut în așa fel încât nu am putut înțelege răutatea semenilor noștri și nu credeam că există oameni, mă refer la cei cu care interacționam în viața de zi cu zi, care să facă rău cu bună știință.
Știu că este greu de crezut dar așa am fost și nu am știut să fac decât bine pe unde am mers crezând probabil că așa îi fac pe oameni mai buni și cum îi aveam în închipuirea mea.
Am continuat să trăiesc la fel și mai departe deși m-am trezit din lumea mea în alta pe care nu vreau să o accept și nici să o cunosc din simplul motiv că am pretenții de la mine ca om.
Suferința pe care o căpătasem a fost grea și sufletul mă durea atât de tare încât după ceva vreme am ajuns să nu mai simt durerea fizică și am început să capăt unele puteri venite din interior pe care mai târziu am început să le înțeleg.
De mic copil am trăit fără minciună și n-o să-mi pară rău pentru modul cum gândesc niciodată.
Nu am fost învățat din păcate cum să mă feresc de răutatea și nebunia oamenilor, asta pentru că la mine în familie nu a existat așa ceva și nu se punea problema să-și consume careva timpul și energia cu o gândire strâmbă și distrugătoare.
Am avut parte de părinți cu totul deosebiți, tatăl meu un om distins și cu un mod de a gândi și înțelege totul în jur ce i-a adus respect și admirație iar mama mea o femeie cu multă bunătate și dragoste față de oameni.

Sunt mai mult decât modele de viaţă şi le mulţumesc din suflet că am avut această onoare să le duc mai departe numele, aspiraţiile, visele şi sper să nu-i dezamăgesc.
În anii pe care-i am până când am scris ceea ce veţi citi mai departe simt că am trăit o viaţă pentru că am făcut cam tot ceea ce şi-ar dori să facă un om pe parcursul unei vieţi şi o să încerc să mai trăiesc încă una cu totul deosebită.
Nu pot decât să mă bucur că a-ţi făcut alegerea să primiţi această carte şi vă asigur că nu o să vă pară rău pentru că tot ce este scris mai departe este extrem de real.
Sper ca la final să am de câştigat măcar un gând bun de la fiecare şi să existe cât mai mulţi cei care vor înţelege, vor conştientiza ce este viaţa cu adevărat şi vor reuşi să trăiască ca oameni normali pe acest pământ.

Florin Dragu

CUPRINS

İntroducere

Ceea ce voi încerca mai departe nu este deloc uşor, aş spune că este cea mai grea sarcină de pe pământ de când există omenirea pentru că în zilele pe care le trăim mintea umană a evoluat mult, este extrem de abilă mai ales atunci când judecă şi condamnă tot ce nu înţelege şi nu-i convine iar răutatea înlocuieşte cu prea multă uşurinţă bunătatea şi dragostea şi ne face să ne pierdem pe drumuri pline de întuneric.

Vreau să limpezim ce ţine de existenţa noastră şi să vedem esenţa existenţei umane, să vedem la modul real cine ne-a creat şi face să existe viaţă în infinitul care ne înconjoară.

Doresc să vă duc pe un drum al cunoaşterii unde eu am ajuns, unde aş vrea să ajungă cât mai mulţi şi să meargă cât mai departe posibil.

Spun că este greu pentru că nu poţi trezi un om dintr-o existenţă întâmplătoare după mulţi ani petrecuţi aşa şi să-l aduci la o stare de normalitate mulţumitoare şi în continuă evoluţie spre bine, să-l faci să înţeleagă rostul şi menirea lui pe acest pământ.

Din constatările mele am văzut că majoritatea oamenilor sunt aşa de prinşi în capcană că nu-şi mai pot dori altfel de existenţă decât aceea pe care au deprins-o, acesta fiind din păcate un adevăr dureros şi foarte trist.

Ceilalţi nu îndrăznesc sau nu au puterea să vadă cu adevărat calea existenţei noastre.

Pe mulţi îi leagă compromisul de orice fel, nu au curajul şi demnitatea să-şi schimbe viaţa în bine şi se mulţumesc cu o existenţă plină de aparenţe, învăluită în faţade oarbe având

doar satisfacţii materiale şi trăind doar cu mintea la un nivel de conştienţă ce lasă de dorit.
Sunt însă şi oameni mulţi care vor o viaţă împlinită, trăită în lumină şi nu în întunericul înşelător al compromisurilor iar pentru aceştia cartea de faţă va reprezenta cu siguranţă o certitudine a faptului că sunt pe drumul bun şi se poate trăi frumos şi demn prin simplul fapt că vom înțelege, sper eu până la final, ce este cu noi în universul acesta şi mai mult decât atât, cine ne-a creat şi face să existe viață peste tot în infinitul care ne înconjoară.
Nu trataţi cu uşurinţă ceea ce urmează pentru că este esenţa existenţei noastre şi cu străduinţă multă veţi reuşi în final să vedeţi altfel viaţa.
Aprofundaţi tot ce veţi citi şi fiţi oameni deosebiţi în tot ceea ce faceţi pentru că numai aşa vom reuşi să trăim cum ne este dat dintotdeauna.
În această perioadă în care omenirea a pierdut parcă busola şi aşa cam defectă este nevoie mai mult ca oricând să ne redefinim şi să ne găsim cursul real al evoluţiei noastre, să ne înţelegem rostul şi menirea pe acest pământ la modul cel mai conştient şi frumos posibil.
Am trăit de-a lungul istoriei tot mereu tumultoase perioade cu războaie şi frământări de tot felul în care instinctul animalic, nedemn de fiinţe superioare, s-a manifestat de la modul individual la cel colectiv în diverse forme şi aspecte. Acţiunile noastre de acum ne arată foarte clar că nu reuşim să depăşim unele bariere ale cunoaşterii şi înţelegerii şi ne afundăm în prea multe derivate ale problemelor esenţiale care produc neputinţă şi amplifică tot mai mult degringolada în care existăm.

Nu este bine să fim idealişti deşi idealismul a stat la baza multor realizări importante ale omenirii, este nevoie să rămânem ancoraţi în realitate pentru a nu ne pierde în lucruri mărunte şi totul o să ne apară foarte limpede dacă reuşim să vedem esenţa existenţei noastre.
Viaţa trăită cu realism şi conştient nu înseamnă în nici un caz o viață falsă trăită în minciună şi compromis invocând o așa zisă realitate inventată ce ne înconjoară, care este una aleatorie ci este imperios necesar să ştim cu adevărat tot ce ţine de existenţa noastră şi menirea pe care o avem pe acest pământ.
Încercarea mea va fi însă lipsită de sens dacă nu veţi avea înţelegere fără limite şi dacă nu veţi depune efortul să citiţi totul cu mare atenţie în aşa fel încât să nu căutăm frumuseţea cuvintelor sau să ne agăţăm de mici erori ale expresiilor ci să înţelegem cât mai bine conţinutul şi, ce este cel mai important, să ***conştientizăm*** *cu cât mai multă putere totul.*
Dacă unele cuvinte vor mai fi repetate pe parcurs s-a căutat doar punerea în valoare sub o altă lumină şi înţelegerea lor mai profundă.
Mă voi strădui să fiu cât se poate de limpede ca să pot transmite mai departe ceea ce am reuşit să capăt ca om pe acest pământ astfel încât să putem trece împreună prin timpul fără sfârşit mai frumos şi mai împăcaţi cu noi înşine. Scriu aceste rânduri ştiind că împărtăşirea cunoştinţelor câştigate este cea mai bună faptă pe care o putem face semenilor noştri iar dacă voi fi înţeles atunci fericirea sufletului va fi răsplata supremă.

Cunoştinţele împărtăşite aduc altele din suflet mai importante şi mai frumoase.

Cuvintele scrise sunt fapte ale gândurilor care nu se pierd în neant *aşa că încercaţi să primiţi cu bucurie şi fericire orice carte care vă aduce ceva bun în viaţă şi aveţi grijă să stea la loc de cinste acolo undeva în suflet.*

Nu este bine să ne judecăm între noi şi nici să ne facem rău vreodată cu bună ştiinţă din simplul motiv că fiecare trecem ca o adiere de vânt pe acest pământ.

Aşa că vă rog să nu mă judecaţi dacă nu sunt pe placul unora, respectaţi-mi doar strădania şi cutezanţa de a limpezi unele aspecte ale existenţei noastre şi ale universului din care facem parte şi să încercăm să nu mai repetăm greşelile trecutului, să învățăm din ele şi să devenim plini de înţelegere, dragoste şi bunătate.

Nu vreau să combat vreun om care a existat sau există şi a încercat să desluşească problemele existenţei noastre pentru că fiecare dintre noi avem dreptul să ne exprimăm liber, să învățăm unii de la alţii în aşa fel încât evoluţia noastră să existe şi să căpătăm încredere că drumul pe care suntem este unul înţeles şi acceptat pe deplin, altfel riscăm să trăim la întâmplare şi superficial, să înţelegem prea puţine şi prea târziu.

Vreau să fiu cât se poate de natural, să-mi las sufletul şi mintea să trudească din plin ca să pot scoate la iveală cât se poate de multe cunoştinţe şi asta pentru că la mine în suflet s-a deschis o fereastră importantă.

Dacă vă întrebaţi la ce ne foloseşte vă pot spune că nimic nu contează mai mult pentru noi decât ***cunoaşterea*** *şi* ***înţelegerea****, dar nu a problemelor mărunte.*

Este bine să avem în vedere esenţa *pentru că din problemele* esenţiale *derivă infinitatea celorlalte care constituie hăţişul prin care trecem zi de zi.*
Din neputinţa de înţelegere au apărut toate acţiunile nefaste ale omenirii de-a lungul timpului şi nu vom ajunge niciodată să trăim în armonie cu noi şi cu universul care ne înconjoară decât atunci când vom înţelege pe deplin şi conştient problemele esenţiale ale vieţii şi universului.
Nu vă temeţi şi nu vă închideţi mintea, veţi vedea că este mai simplu decât s-a gândit cineva vreodată însă simplitatea desăvârşită este cel mai greu de înţeles şi acceptat de către noi oamenii.
Trăim cu teama sfârşitului existenţei noastre fizice şi nu reuşim să ne împăcăm nici măcar cu noi înşine, acesta fiind din păcate un mare handicap al vieţii noastre.
Ne întrecem în ani adunaţi fără să ne dăm seama că a şti ce este viaţa cu adevărat nu înseamnă timp mult trăit într-un fel de întuneric şi inconştienţă majoră ci este suficient de multe ori un timp mai scurt dar trăit aşa cum sper să înţelegem aici până la finalul cărţii.
Nu reuşim să ne înţelegem unii pe alţii sau pe celelalte fiinţe care ne ţin companie pe acest pământ şi avem acţiuni rezultate din gânduri iluzorii dezvoltate de mintea noastră fără perfecţiune şi nicidecum din profunzimea înţelegerii şi capacitatea de a vedea dincolo de orice limită închipuită.
Va fi nevoie de mult, foarte mult efort ca să putem trece pe o altă treaptă şi să depăşim nivelul de fiinţe agăţate pe scara evoluţiei împreună cu celelalte care ne însoţesc şi care ne depăşesc în unele aspecte.

Spun asta pentru că avem totuşi capacităţi superioare lor în multe privinţe şi putem fi stindardul evoluţiei vieţii pe pământ la modul cel mai frumos posibil, mai ales din obligaţia că am devenit fiinţa care domină suprafaţa acestei planete.
Din păcate ne lăsăm prinşi în multiple probleme zilnice legate de traiul nostru cotidian şi asaltaţi de nevoi, dorinţe, trăiri, sentimente, mintea noastră este de multe ori saturată şi fără limpezime ca să mai găsească timp pentru a putea îndrăzni să vadă adevăratele probleme care ne pot scoate din impasul existenţei întâmplătoare.
Aş dori să înţelegem că nu este bine să ne gândim cât timp parcurgem această carte la: filosofie, ştiinţă, psihologie, religie, politică sau alte materii de studiu din viaţa noastră de zi cu zi.
Toate acestea le consider ca făcând parte din capitolul activităţi umane însă doresc să acceptăm:
cunoaşterea**, **înţelegerea**, **dragostea** şi **credinţa
ca termeni fundamentali ai existenţei noastre, atât este suficient.
Putem să păşim pe drumul cunoaşterii cu toată forţa noastră, cu putere de înţelegere fără limită, cu credinţă pură în suflet şi cu dragoste nesfârşită şi veţi vedea că toate celelalte vor rămâne undeva în urmă şi se vor limpezi de la sine.
***Intuiţia** fiecăruia dintre noi va da amploare şi frumuseţe mai departe pentru că nu există limite în ceea ce priveşte cunoaşterea.*
De aceea suntem datori să nu batem pasul pe loc şi să trăim fără frică îndrăznind tot mai mult în fiecare secundă.

Probabil că mulţi au tendinţa atunci când aud de credinţă să se îndrepte cu gândul spre religie dar o să-i rog să nu facă această greşeală şi să nu creadă că avem tente religioase aici.
Toate religiile au separat oamenii, i-a îndoctrinat îngrădindu-le mintea şi i-a învrăjbit de cele mai multe ori iar asta numai din necunoaştere şi neînţelegere a problemelor noastre de existenţă.
Fiecare crede că are dreptate în felul lui fără să existe înţelegere şi un numitor comun pentru toţi oamenii de pe acest pământ.
Dacă este să ne referim la religie vă pot spune că ***există*** *un singur Dumnezeu pentru noi toţi şi singura religie ar trebui să fie* ***credinţa*** *şi atât, aceea simplă de a crede în Dumnezeu, în rest sunt doar cărărui create de neputinţa umană.*
Aici ne dorim să vedem totul foarte limpede şi fără îngrădiri de nici un fel pentru că libertatea adevărată înseamnă să ai mintea liberă, altfel te poți plimba pe tot pământul în zadar.
A crede în cineva sau ceva este un semn de respect, dragoste, înțelegere, bunătate şi încredere deplină, de aceea eu separ complet credinţa de orice altceva şi v-aş ruga să mă înţelegeţi aşa cum se cuvine.
Spun asta pentru că a avea credinţă pură în suflet este ceva natural şi firesc şi acest aspect trebuie privit fără teamă şi fără vreo reţinere.
Omul a simţit tot mereu că are credinţa în suflet şi a avut imboldul de-a lungul timpului să creadă în:
forţe supranaturale, fiinţe închipuite, zei, oameni care au depăşit cu mult limitele înţelese de semenii lor şi majoritatea

au crezut în Dumnezeu dar fără să ştie cum arată sau ce este cu adevărat.
Tot mereu am căutat fără să ne găsim un numitor comun în ***credinţa pe care o purtăm în sufletul nostru*** *de când existăm şi poate a sosit vremea să vedem totul aşa cum este cu adevărat.*
Credinţa noastră vine din suflet, acolo îi este locul şi este bine să credem în sufletul nostru pentru că el ne face să simţim ce este viaţa și este ceea ce numim majoritatea Dumnezeu şi să nu mai căutăm în neant tot felul de închipuiri.
Pentru tot ce rămâne în afara acestor patru termeni aş deschide vastul capitol de ***activităţi umane****.*
Filosofia este o materie de studiu ce exprimă setea de cunoaştere în anumite domenii.
Psihologia exprimă dorinţa de a ne desluşi neputinţa cunoaşterii şi în majoritatea cazurilor este folosită pentru manipularea minţii umane.
Religia a apărut în urma credinţei neînţelese şi a luat multiple forme depărtându-se de esenţa credinţei şi fiind deseori folosită ca mijloc de manipulare colectivă.
Politica este doar o invenţie nedorită a omului cu înclinaţii spre rău şi manipulare grotească, era suficientă administrația şi diplomaţia în organizarea colectivă a noastră.
Nu este bine să ne folosim de dogme şi scrieri mai vechi ca să judecăm sau să facem rău semenilor noştri şi nici să luăm ca regulă obligatorie de viaţă absolut tot ce a fost scris în trecut.

Fiecare a încercat, aşa cum şi noi suntem datori mai departe, să găsească calea cea mai frumoasă a existenţei noastre şi este nevoie să ne depăşim tot mereu în cunoaşterea noastră.

Răutatea este acolo unde lipseşte bunătatea, dragostea şi credinţa*.*

Iar răutatea nu există singură, întotdeauna merge împreună cu nebunia şi prostia şi în mod mai greu de înțeles şi cu inteligenţa dar nu are legătură cu ceea ce se numeşte un om deştept şi bun pentru că un om cu adevărat deştept nu face niciodată rău cu bună ştiinţă.

Un om cu cât face mai mult rău are o minte mai întunecată, proastă, bolnavă şi poate fi numit prost şi cu nebunie în el.

Fiecare dintre noi ştim că avem un suflet pe care-l purtăm până la sfârşit, îl simţim de multe ori şi din păcate nu am reuşit să-l desluşim şi să înţelegem ce este acolo.

Cu toţii vorbim cu prea mare uşurinţă de suflet.

Viaţa a făcut să ajung să văd în suflet şi să înţeleg că avem cu noi tainele universului şi ale vieţii şi nu este nevoie să rătăcim fără rost şi să căutăm ceea ce este cu noi în fiecare secundă a existenţei noastre.

Am fost lăsat să văd, cu mintea în interior, am trecut prin experienţe greu de înţeles şi pentru mine la început şi mă simt dator să împărtăşesc tot ceea ce am trăit.

Am această obligaţie şi poate fiecare dintre noi o avem dar nu o conştientizăm, să încercăm să facem viaţa cât mai frumoasă şi împlinită pe acest pământ aşa cum sufletul ne îndeamnă şi aşa cum este El, numai dragoste şi bunătate.

Sufletul nostru este energie vie, este o fereastră care face legătura cu energia divină vie ce umple infinitul care ne înconjoară.
Această energie divină vie creează* universuri *şi dă viaţă* peste tot**, *este ceea ce numim noi* **Dumnezeu** *şi* ***este forma de viaţă supremă *în infinitul care ne înconjoară.*
Sufletul nostru este viu, aceasta este realitatea şi este cel care ne face să simţim ce e viaţa.
Înţelegeţi şi conştientizaţi că implicaţiile a ceea ce vă transmit prin această carte sunt esenţiale pentru existenţa noastră.
Nu ne vom desprinde de realitate ci dimpotrivă vom încerca să vedem totul aşa cum este cu adevărat.
Am rugămintea să nu priviţi cele scrise ca simple trăiri personale pentru că sunt valabile pentru orice om de pe pământ şi vor putea fi verificate de către oricine are puterea să trăiască aşa cum ne vrea sufletul din noi.
În definitiv viaţa fiecăruia dintre noi este o trăire individuală de la început până la sfârşit însă este bine să învăţăm unii de la alţii tot ce e bun, util şi frumos fără să ne raportăm la altcineva din jur pentru că suntem unici în felul nostru.
Am fost lăsat să văd în suflet ceea ce numim noi Dumnezeu şi apare ca o bandă de energie vie, un fel de fereastră în această energie divină vie ce umple infinitul care ne înconjoară şi care se deschide mai mult sau mai puţin în funcţie de cum reuşim să trăim viața.

__Viaţa__

__Viaţa__ a existat şi va exista în infinitul care ne înconjoară pentru totdeauna peste tot, ia doar diverse forme materiale când există condiţii prielnice, evoluează şi se stinge, apare şi dispare ca formă materială tot mereu.

Doar sufletele rămân în urma noastră şi împlinesc energia divină vie infinită şi eternă din care fac parte.

Este simplu şi nu trebuie să fugim de noi înşine şi să ne închidem mintea, trebuie să avem puterea să ne înţelegem.

Dacă ni se par prea vaste problemele universului din care facem parte ne înşelăm şi ne condamnăm la singurătate.

__Sufletul nostru este energie vie pură__.

Asta este __Dumnezeu__, energie vie de o puritate şi o densitate desăvârşită ce umple infinitul care ne înconjoară şi __este forma de viaţă supremă__.

Nu poate fi văzut cu ochiul liber şi nici altfel decât dacă se vrea aşa cum nu putem înţelege.

Încercaţi să vă depăşiţi reticenţele din trecut pentru că a vorbi despre Dumnezeu care există şi este această energie divină vie trebuie privit ca o normalitate şi nu are nici o legătură cu religia, ştiinţa sau orice altceva ci pur şi simplu ţine de viaţa noastră şi atât.

Oamenii au încercat de-a lungul timpului să-şi explice problemele de existenţă însă nimeni nu şi-a închipuit că totul este atât de simplu şi că tot infinitul care ne înconjoară este plin cu energia divină vie ce ne guvernează existenţa şi creează totul.

Dacă delfinul ar avea credinţă l-ar vedea pe Dumnezeu ca pe un delfin, la fel şi elefantul sau orice altă fiinţă cât de cât evoluată şi nici omul nu poate vedea altfel.

Ceea ce numim noi Dumnezeu este această energie divină vie şi pură care dă viaţă peste tot în universurile fără sfârşit şi care creează totul.

Este bine să conştientizăm că energia divină vie este în noi prin acest suflet de care tot vorbim, pe care-l simţim de obicei ca un ghem în jurul inimii şi ne dă semne că există atunci când din noi pleacă dragoste, care ***este infinit*** *şi-l purtăm până la sfârşit.*

Sufletul nostru este o fereastră ce se mişcă prin energia divină vie infinită cu care face legătura şi tot ce are viaţă în univers are aşa o legătură cu energia divină vie.

La noi se află în inimă, pe acolo primim energia cu care trăim iar când inima se opreşte încetăm existenţa fizică.

Inima, motorul fiinţei noastre, funcţionează cu energie vie fără de care acei mușchi care se tot contractă nu ar putea realiza mișcarea lor cât trăim.

Mâncarea și lichidele pe care le consumăm nu produc energie iar orice mișcare înseamnă consum de energie.

Mâncarea și lichidele întrețin doar reacţiile chimice la nivel celular și ajută la refacerea structurală a organismului însă prin suflet – fereastra din inimă primim energia care ne încarcă tot corpul și fiecare celulă a organismului nostru există cu energie vie.

Este nevoie să fim conștienţi că trăind în dragoste și bunătate, așa cum este energia divină vie care ne-a creat, fereastra din inimă se deschide din ce în ce mai mult și organismul nostru se încarcă cu mai multă energie vie, acea aură a corpului.

Când facem rău și trăim în răutate fereastra se strânge cât un punct și ne pedepsim singuri adunând boli și trăind ca niște semiroboţi.
La fel se află şi la celelalte fiinţe iar la plante fereastra se deschide în sământă când există condiţii prielnice şi rămâne undeva la baza rădăcinii.
Dumnezeu este simplu în toate, la fel ar trebui să fie şi viaţa noastră simplă şi frumoasă.
Sufletul nostru este numai dragoste şi bunătate şi simte dragostea şi suferinţa, atât.
Dragostea şi suferinţa sunt surori gemene şi numai cine învaţă să primească suferinţa cu bunătate va înţelege dragostea cu adevărat.
Adevărata măsură a dragostei este suferinţa, asta pentru că dragostea din suflet este greu de perceput şi înţeles şi din păcate abia când este distrusă şi înlocuită cu suferinţa îi înţelegem valoarea şi măreţia.
De acolo din suflet vine tot ce este bun si frumos pentru că energia divină vie este plină cu toate cunoştinţele infinitului şi trăieşte prin noi, prin toate fiinţele şi prin natura care ne înconjoară.
Chiar dacă nu ne place să vorbim despre ***dragoste*** *la modul conştient o să vedeţi că va trebui să înţelegem în alt fel acest termen deosebit de important în viaţa noastră, asta pentru că* ***dragostea aparţine sufletului*** *şi trebuie tratată cu maximă seriozitate.*
Mintea noastră este un program susţinut de creier *care a evoluat în timp foarte îndelungat* ***şi*** *este aceea care* ***face legătura cu sufletul.***

Această minte pe care o avem nu este necesar să o folosim sută la sută sau să fim supradotaţi, este suficient să fie limpede şi pătrunzătoare şi să avem credinţă pură şi măreaţă ***în suflet*** *şi atunci putem avea acces la sufletul nostru unde găsim absolut totul.*

Nu putem exista fără suflet pentru că energia pe care o consumăm cu organismul nostru vine de acolo, nu avem vreo baterie cu noi şi orice fiinţă vie şi nu numai îşi ia energia din energia divină vie.

Fiecare celulă a organismului nostru există cu energie din energia divină vie iar ***creierul*** *nostru* ***este cel mai mare consumator de energie vie****.*

Mintea face legătura cu sufletul însă din necunoaştere ajungem de cele mai multe ori ca acţiunile noastre să fie guvernate doar de mintea noastră fără perfecţiune aş spune chiar virusată de foarte multe ori mai mult sau mai puţin. Rămânem din păcate mai mereu legaţi ca de un fir de aţă de sufletul nostru.

Niciodată omul nu va putea crea o maşină cu sentimente pentru că noi existăm cu energie divină vie care ne aduce aceste beneficii unice de a putea simţi ce este viaţa şi de a dezvolta sentimente.

Cine are o legătură puternică a minţii cu sufletul şi reuşeşte pe parcurs să şi-o îmbunătăţească ajunge să-şi depăşească condiţia permanent, se ridică cu adevărat pe o treaptă superioară de cunoaştere şi înţelegere şi va trăi pe alte coordonate la un nivel de conştienţă şi fericire interioară greu de înţeles pentru majoritatea oamenilor.

Totul este energie în infinit şi toate universurile care apar ca formă de energie vizibilă nouă sunt create de energia divină vie.

Orice formă materială este energie apărută după anumite reguli din energia divină vie iar ştiinţa a făcut să mai înţelegem câte ceva din ceea ce ne înconjoară şi o să tot descoperim din regulile universului însă ***a şti ce e viaţa este esenţial pentru noi***.

Faptul că energia divină vie trăieşte prin noi ar trebui privit ca o fericire fără egal a existenţei noastre pentru că trăim şi ajungem să simţim ce este viaţa, că avem acest privilegiu şi indiferent cât durează secunda noastră de existenţă fizică în timpul fără sfârşit al acestei energii vii creatoare este nevoie să ne înţelegem rostul şi menirea pe acest pământ.

Din păcate ***viaţa*** *de acum* ***este*** *doar* ***o continuă manipulare şi o luptă de interese*** *în sens nu tocmai bun.*

Aşa am dus-o noi oamenii pe acest drum greşit şi dacă ar fi să fac o completare la această definiţie a vieţii cam dură dar extrem de reală aş vrea să spun că cea mai bună manipulare este cea sfântă prin vorbe bune şi fapte bune făcute din suflet, abia atunci interesele noastre vor deveni izvor de fericire al existenţei noastre.

Viaţa înseamnă a trăi pentru a ne împlini sufletul pe care-l purtăm în noi*, este singurul care rămâne şi împlineşte energia divină vie, în rest corpul nostru şi mintea dispar odată cu încetarea existenţei fizice.*

Dragostea este singura care împlineşte sufletul.

Suferinţa ne apropie de suflet însă dragostea este aceea care desăvârşeşte apropierea şi ne face să simţim fericirea divină

din interiorul nostru şi să înţelegem toate beneficiile energiei divine vii cu puteri fără limită.
În sufletul nostru totul este perfect şi când vezi acolo simţi infinitul, te cuprinde în dragoste şi bunătate, transmite încredere, putere şi cunoştinţe dar legate numai cu dragoste de tot ceea ce ne înconjoară şi îndeamnă să transmitem mai departe ca să poată veni alte cunoştinţe din urmă, să putem arăta omenirii ceea ce doreşte şi cum vrea să trăim.
***Acolo nu există răutate** şi nu poate ajunge decât cine are credinţă pură în suflet şi trăieşte prin fapte bune făcute din suflet.*
Eu nu dezvolt aici teorii şi nici închipuiri, ce am trăit este cât se poate de real şi sper să fie destui cei care mă vor înţelege astfel încât să limpezim împreună problemele care sunt încă neînţelese şi ne fac viaţa grea de cele mai multe ori.
Faptele bune făcute din interes se trec la capitolul afaceri.
Nu vă fie teamă că ajungem la religie, nu-mi doresc aşa ceva şi nici nu este bine.
Dacă vă uitaţi în jurul nostru bisericile se înmulţesc iar răutatea oamenilor şi faptele urâte sunt în continuă creştere.
*Doresc să considerăm această carte ca fiind una mai specială pentru că nu tratăm aici nici filosofie, nici ştiinţă, nici religie şi nici altceva ci pur şi simplu este o **carte de viaţă.***
*Dacă aveam aceste cunoştinţe încă de mic cu siguranţă trăiam altfel anii pe care i-am avut până acum, de aceea spun că încerc să fac un bine fiecăruia care are puterea să înţeleagă şi să **conştientizeze** cele scrise aici.*
***Adevărata credinţă este în sufletul nostru** şi este nevoie să înţelegem **viaţa** altfel, să învăţăm să trăim ca oameni*

normali, în armonie cu noi şi cu tot ce ne înconjoară, plini de dragoste şi bunătate aşa cum este energia divină vie care ne-a creat.
Tot ce facem din suflet este frumos şi plin de dragoste.
De acolo apar cele mai măreţe descoperiri şi tot ce este bun în viaţa noastră, ***mintea doar face legătura*** *iar ce rezultă doar din mintea noastră când sufletul este lăsat deoparte este de cele mai multe ori greu de înţeles şi de obicei cu răutate.*
Doar o legătură foarte puternică cu sufletul poate face ca o minte să fie devirusată*, să devină cât mai curată, limpede şi frumoasă, în rest suportăm consecinţele unor minţi bolnave şi întunecate care produc mult rău.*
Energia divină vie există în noi dar ne lasă să ne alegem singuri drumul, să trăim după cum avem puterea de cunoaştere şi înţelegere şi are răbdare în timpul ei fără sfârşit să ne trezim sau să ne ducem către dispariţie singuri mai devreme decât ne este dat.
Ar fi bine să înţelegem că suntem doar o formă materială prin care energia divină vie trăieşte.
Faptele contează în viaţa noastră de zi cu zi*, vorbele au valoare în artă, poezie, muzică şi o conduită umană decentă unde produc sentimente frumoase dar în nici un caz ca să ascundem urâtul din minte şi faptele rele.*
Cei care pun mare preţ pe vorbe sunt aceia care vor să-şi ascundă viaţa falsă în care trăiesc şi se zbat în neputinţă.
Vorbele pot fi iertate uşor însă faptele pline de răutate făcute cu bună ştiinţă nu sunt pe placul sufletului nostru și îl îndepărtează pe cel care le face de cunoştinţele frumoase care pot ajunge la noi din energia divină vie fără sfârşit.

Energia divină vie nu ascultă ce vorbim noi pentru că tot ce este vorbă omenească apare ca un zumzăit fără rost şi nici nu se uită la noi ce facem, doar ***simte viaţa pe care o ducem şi dragostea care apare în noi*** *şi* ***ne ştie gândurile*** *pentru că prin gânduri comunicăm cu ea, ele sunt în interiorul nostru şi este mai mult decât suficient.*
Doar oamenii au dezvoltat sisteme ultrasofisticate prin care suntem ascultaţi şi văzuţi oriunde şi oricând, ne sunt ascultate de multe ori şi gândurile şi transmise altele rele fiind bruiaţi în funcţionarea noastră, prin asta îngrădind frumuseţea existenţei umane şi evoluţia spre bine a noastră.
Vorbele sunt folosite de multe ori ca să ascundă răul şi pentru a învrăjbi oamenii între ei şi nu există om care la furie să nu spună cuvinte nepotrivite la adresa diverselor cunoştinţe, de aceea este bine să nu punem preţ prea mare pe vorbe şi doar faptele urâte sunt cele care fac rău cu adevărat, de multe ori fără putinţa de a mai putea fi îndreptate.
Nu vrem să învăţăm din greşelile trecutului când războaiele şi răutatea datorate minţilor deformate şi insuficient dezvoltate au făcut mult rău evoluţiei speciei umane şi ne afundăm din păcate tot în răutate dându-i numai altă formă şi mai hidoasă.
Au existat mulţi așa ziși conducători de popoare care au avut probleme majore de existenţă şi minţi fără limpezime, s-au căţărat în fruntea unor sisteme de organizare tip piramidă unde cel din vârf este ascultat până jos indiferent dacă este bun sau rău ajungând la ce ştim că s-a petrecut în trecut: războaie, crime, distrugere și mult rău făcut oamenilor și acestei planete.

Din păcate aceste sisteme de organizare există în continuare, cresc pe ascuns şi vor duce la distrugerea şi dispariţia speciei noastre curând pentru că se bazează pe rău, manipulare şi viaţă falsă.
Cei din vârful piramidei sunt un fel de slugi iar ceilalţi argaţi şi nu veţi vedea niciodată un om de valoare reală care doreşte să fie şef şi să comande în viaţa altcuiva.
Un om deştept, bun, cu credinţă şi dragoste în el face numai bine din suflet pe acest pământ cât trăieşte şi caută să aducă fericire, dragoste şi ***armonie*** *în jurul lui iar singurul de care ascultă este sufletul din el unde există numai dragoste şi bunătate fără margini.*
Cei care vor să conducă lumea prin rău, distrugere și manipulare grotească nu-s decât oameni neputincioşi cu mintea chinuită și fără limpezime care și-au creat o mască de intelectuali înţelepţi.
Din păcate pe acest pământ s-a ajuns la un fel de horă a nebuniei care cuprinde din ce în ce mai mulți oameni şi în care fiecare are frică de cineva și trăiește viaţa la comandă, în fals și fără rost.
Dacă vrea cineva să conducă lumea nu are decât dar să o facă numai prin dragoste, bunătate și fapte bune făcute din suflet altfel ne ducem către dispariţie pentru că energia divină vie este forma de viaţă supremă şi perfectă, nu va putea fi păcălită niciodată.
Ar fi bine să nu trăim o calamitate majoră pe acest pământ ca să ne dăm seama că suntem doar trecători prin timpul fără sfârşit şi să fim ceva mai conştienţi în existenţa noastră iar cei care visează putere şi control să încerce să dea

dragoste şi bunătate fără limite şi să aducă **armonie** *deplină şi fericire pe acest pământ.*
O să încerc pe cât posibil să nu critic pe careva, să nu judec pe nimeni pentru felul cum trăieşte viaţa pentru că nu am acest drept, să nu-mi fac duşmani pentru că ar fi ultima mea dorinţă şi să nu supăr pe absolut nimeni pentru că nu acesta este scopul ci acela de a aduce armonie, dragoste şi bunătate.
Suntem oameni cu toţii, mai buni sau mai răi, unici în felul nostru şi ne vom regăsi mai departe şi în ipostaze nu tocmai favorabile.
Totuşi va trebui să începem a înţelege viaţa altfel, să avem putere de înţelegere cu adevărat fără limite şi să nu ne mai supărăm aşa uşor iar cunoştinţele de aici nu pot face decât bine şi nu sunt obligatorii pentru nimeni.
Cine doreşte le înţelege şi le conştientizează într-o măsură mai mică sau mai mare, ceilalţi sunt liberi să trăiască viața după propria dorință.
Este bine să acceptăm în jur oamenii cu vorbe directe chiar dacă nu ne plac uneori dar care fac numai fapte bune decât pe cei care vorbesc frumos şi fac rău pe ascuns şi se folosesc de meşteşugul vorbelor mieroase şi minciună însă în final se păcălesc singuri.
Răul făcut se întoarce împotriva celui care îl face*, întotdeauna,* *de cele mai multe ori fără să-şi dea seama iar binele făcut, mai ales unui om cu mintea neînţelegătoare te va ridica pe tine om bun acolo unde nu poate ajunge oricine. Noi cu puterea noastră de înţelegere limitată încă nu putem accepta că atunci când facem rău cu bună ştiinţă ne*

pedepsim singuri şi mai devreme sau mai târziu răul făcut se va întoarce împotriva celui care îl face.
Aşa că aveţi mare grijă la fapte pentru că se vor răsfrânge în viaţă mai departe şi asta nu de la oameni, este o regulă a vieţii greu de înţeles pentru noi deocamdată.
Pe Iisus l-a ridicat în viaţă mama lui care a fost deosebită, cu un comportament curat şi credință pură în suflet însă este valabil şi inversul acestui model de viaţă.
Cine face rău cu bună ştiinţă are gânduri rele dezvoltate de o minte defectă care ajung la suflet şi nu numai că se pedepseşte singur ajungând să trăiască ca un fel de semirobot cu sufletul cât un punct şi cât să nu moară, adunând boli şi probleme de tot felul dar trimite răul făcut în viaţă şi mai departe la copiii pe care îi are şi de care este legat cu sufletul şi la cei apropiaţi care nu au nici o vină.
*Nu vă grăbiţi să judecaţi pentru că nu avem dreptul să ne judecăm între noi, **dacă vreţi să evaluaţi un om faceţi-o numai după fapte**, lăsaţi vorbele deoparte şi atunci va apare adevărata faţă a lui.*
Tot ce este bun şi frumos este bine de luat ca exemplu de viaţă normală iar oamenii care fac rău în jur să îi privim cu compasiune şi îngăduinţă.
Trebuiesc învăţaţi să trăiască pentru că au o problemă majoră de existenţă prin răutatea din mintea lor şi prin falsul cu care-şi chinuie existenţa, sunt bolnavi şi au nevoie de ajutor.
*Dacă le răspundeţi cu rău şi-i arătaţi cu degetul sau le scoateţi răutatea la suprafaţă să şi-o vadă vor face şi mai mult rău pentru că mintea lor este bolnavă aşa că **trataţii** cu*

înțelegere, milă, compasiune şi nu intraţi în jocul loc cu nici un preţ pentru că le daţi importanţa pe care nu o merită. Dacă întâlniţi o ceată de câini turbaţi şi aruncaţi cu pietre în ei îi stârniţi, vor dori să vă sfâşie şi să vă omoare aşa că mai bine ocoliţi răutatea dacă nu vreţi să vă molipsiţi sau să vă găsiţi sfârşitul.
Din inconştienţă şi slabă gândire mulţi oameni trăiesc cu o mască în societate sub care ascund un caracter mediocru pe care nu şi-l pot recunoaşte.
Şi-l ascund prin minciună ca stare de viaţă.
O existenţă chinuitoare şi greu de înţeles pentru un om normal iar ca să nu se simtă singuri şi neputincioşi îşi trag tovarăşi de drum cu forţa făcând mult rău existenţei umane în esenţa ei.
Cine ajunge să lucreze la mască îşi poate considera viaţa încheiată.
Puţini au fost în istoria omenirii cei care au îndrăznit să pătrundă tainele existenţei umane şi au încercat să-şi pună întrebări despre univers ***cu profunzime şi credinţă desăvârşită.***
Cred că a sosit vremea în evoluţia noastră să facem un pas important şi să începem a scoate la suprafață tot ce este mai bun în noi.
Să lăsăm în urmă ce a fost pentru că nu mai putem schimba nimic din ce s-a întâmplat şi să facem dovada că suntem fiinţe superioare şi demne pe acest pământ.
Buda a fost un ilustru iluminat care a existat înainte de Iisus şi a avut cutezanţa să pătrundă cu mult tainele cunoaşterii şi să depăşească limite ale înţelegerii greu de desluşit până şi în zilele noastre.

A avut o viaţă împlinită şi a făcut mult bine omenirii prin învăţăturile lui deosebite.
Iisus a avut o legătură cu sufletul atât de puternică încât se contopise cu el, de acolo îi veneau toate cunoştinţele, înţelepciunea, puterea de vindecare, de a reda viaţa, frumuseţea faptelor şi a vorbelor.
Avea dreptate în tot ce spunea, tot ce vorbea era venit de la energia divină vie din infinitul care ne înconjoară dar oamenii nu l-au înţeles şi nici acum nu ar înțelege prea mulţi dacă ar mai exista încă odata unul ca el.
La Iisus a existat o credinţă cu adevărat pură şi măreaţă iar credinţa mamei lui care a fost o femeie deosebită în tot ce a făcut s-a suprapus peste credinţa lui şi l-a dus pe Iisus acolo unde cu greu va mai putea ajunge un alt om.
Întotdeauna vor exista semeni de-ai noştri cu mintea plină de răutate care se grăbesc să judece şi să condamne orice nu pot înţelege şi nu le este pe plac.
*Pe Iisus **răutatea oamenilor l-a omorât** iar acum tot oamenii îl venerează şi i se închină însă dacă ar mai fi printre noi nu ar rezista nici măcar cât a rezistat atunci şi asta pentru că nu vrem să înţelegem ce este dragostea şi bunătatea cu adevărat şi doar ne prefacem că trăim, prea mulţi dintre noi.*
Nu s-a salvat deşi avea puteri date de energia divină enorme şi asta pentru că însemna să oprească răul tot prin rău ori energia divină vie este numai dragoste şi bunătate fără margini şi nu poate face rău niciodată.
A primit suferinţa dar şi moartea cu bunătate aşa cum noi nu avem puterea să înţelegem în mintea noastră chinuită de răutate şi frică şi nu l-a trădat pe Dumnezeu.

Dintr-o slăbiciune omenească a încercat să le arate preoţilor că sunt pe un drum greşit iar aceştia cu răutate şi parşivism l-au dus la moarte.
Nu avem dreptul să ne judecăm între noi pentru că nici energia divină vie nu ne judecă, doar se retrage când simte răutatea, sufletul se închide cât un punct şi poate că este cea mai grea pedeapsă posibilă.
Din neînţelegere oamenii au urmat de multe ori tot felul de religii şi dogme, s-au ancorat prea mult de unele înscrisuri vechi fără să aibă cutezanţa să meargă mai departe cu cunoaşterea şi să treacă pe alte trepte superioare de existenţă.
Este nevoie să învăţăm ce este ***înţelegerea*** *cu adevărat.*
V-aş ruga să lăsaţi pe plan secund religiile, ştiinţa, filosofia şi tot ce înseamnă activitate umană şi încercaţi să fiţi liberi şi cu mintea pătrunzătoare ca să ne putem desprinde din capcana în care ne afundăm singuri din neputinţă.
Poate că nu vom avea niciodată puterea să cunoaştem pe deplin energia divină vie din universul infinit dar ar fi bine să încercăm să fim totuşi ceva mai înţelegători cu tot ce ne înconjoară şi să fim conştienţi că nu putem înşela ceea ce ne-a creat, nici măcar nu este bine să ne treacă prin minte aşa ceva.
Noi în nemernicia noastră ajungem să ne vedem buricul universului fără să realizăm că suntem ca şi celelalte fiinţe, doar ***trecători prin timpul fără sfârşit****.*
Încă o dată vă rog să nu vă duceţi cu gândul la religie sau să credeţi că cineva vede existenţa noastră ca fiinţe pline de evlavie, smerite şi cu capul plecat, ***nu****.*

Este suficient să fim oameni normali şi frumoşi în comportament dar să alungăm răutatea, falsul şi faptele urâte din viaţa noastră şi să lăsăm dragostea care vine din suflet să apară cu cât mai multă putere, atât şi nimic mai mult.

Dragostea din sufletul nostru este divină, vine din toată energia divină vie care umple infinitul şi este singura care are puterea de a face orice şi în lumea noastră.

Cine crede că poate trece prin viaţă cu fapte rele şi mintea întunecată se înşeală.

Doar energia divină vie este aceea care ne poate judeca, atât în existenţa noastră fizică cât şi atunci când dăm sufletul înapoi dar o face tot cu dragoste şi bunătate într-un mod mai mult decât greu de înţeles pentru noi oamenii.

În rest noi doar ne facem rău cu mintea noastră defectă crezând că avem puterea de a judeca fără să ne cunoaştem limitele şi să fim în stare să ne evaluăm pe noi înşine.

***În viaţa de zi cu zi primim fiecare în funcţie de cei cu care interacţionăm**, bunătate sau răutate, fiecare dă ce poate pe acest pământ şi foarte rar se întâmplă să primim ce merităm cu adevărat de la oameni.*

Viaţa înseamnă să poţi cunoaşte cele mai profunde trăiri şi sentimente izvorâte din suflet, înseamnă să-ţi împlineşti sufletul cu dragoste fără limite şi să accepţi suferinţa cu bunătate.

*Viaţa aşa cum o percepem noi a apărut ca formă materială pe acest pământ pentru că au existat condiţii prielnice şi totul a pornit de la forma unicelulară şi **o natură darnică** iar evoluţia a fost îndelungată până să ajungem unde suntem acum.*

Este bine să conştientizăm că suntem fiinţe ca şi celelalte care ne înconjoară, nu neapărat superioare lor la toate capitolele, doar că arătăm altfel şi am ajuns să dominăm planeta.
Avem nevoie să trăim însă în armonie cu tot ce ne ţine companie şi mai ales cu natura care ne înconjoară, abia atunci viaţa va intra pe făgaşul normal.
***Viaţa fără credinţă şi dragoste este un chin** iar mulţi dintre noi sunt pedepsiţi fiind lăsaţi să trăiască într-un fel de întuneric.*
Nu este la îndemâna oricui să înţeleagă că numai cine trăieşte împăcat în sufletul lui are parte de o fericire adevărată şi nu este nevoie să exişti fizic sute de ani ca să simţi cu adevărat ce este viaţa.
*Iisus este cel care ne-a arătat asta, el a fost cel mai puternic om de pe pământ care a existat vreodată pentru că **puterea adevărată vine din suflet împreună cu dragostea, credinţa şi bunătatea**.*
În rest oamenii slabi care cred că stăpânesc pământul se ascund în spatele banilor şi a faptelor urâte şi trec prin viaţă fără să se mai ştie ceva despre ei vreodată.
Lui Iisus i se închină încă lumea pentru dragostea şi bunătatea pe care a dat-o întregii omeniri în anii lui de existenţă, este dovada cea mai clară a ceea ce înseamnă puterea unui om prin credinţă şi dragoste.
El ne-a arătat multe şi dacă oamenii de atunci ar fi avut puterea să-l înţeleagă existenţa noastră ar fi fost alta acum.
A fost om ca şi noi numai că a avut credinţă pură în suflet şi dragoste fără limite, fără pic de răutate, iar viaţa lui nu se poate compara nici măcar cu cea a întregii omeniri.

Chiar dacă a plecat alungat de răutatea semenilor noştri şi a trăit fizic puţin ceea ce a simţit şi trăit în acei ani este greu de descris în cuvinte.
Ar fi bine să nu-l mai învăluim în tot felul de mistere pentru că a fost ***om****, cu părinţi mamă şi tată ca toţi semenii noştri.*
Iisus a avut credinţă pură în suflet şi ***a fost ales de Dumnezeu****, această energie divină vie care ne-a creat, ca să ne arate calea existenţei noastre şi ar fi bine să facem un efort cu adevărat conştient ca să înţelegem mai bine totul.*
A început prin a face bine oamenilor vindecându-i de diverse boli şi pe parcurs sufletul i s-a deschis şi a început să transmită cunoştinţe din ce în ce mai multe şi mai valoroase.
Cu cât dădea dragoste şi bunătate mai multă cu atât era mai răsplătit de energia divină vie şi căpăta puteri mai mari.
Nu şi-a dorit să facem o religie din ce s-a întâmplat atunci şi să o ducem la rang de meserie şi afacere.
Dumnezeu nu are nici o legătură cu afacerile şi partea materială a existenţei noastre.
Iisus a avut imboldul venit de la energia divină vie, această formă de viaţă supremă, să ne transmită învăţăturile şi să ne arate că este nevoie să trăim în armonie cu divinitatea pentru a ne împlini viaţa.
Omul din necunoaştere şi dorinţă de manipulare ajunge să-l vadă pe Dumnezeu cu chip de om neînţelegând că mai există un infinit de planete cu viaţă în infinitul care ne înconjoară.
Viaţa pe care o creează energia divină vie are o diversitate de forme greu de imaginat şi dintre toate formele de viață doar cele care vor şti să înţeleagă armonia deplină, dragostea şi bunătatea conştient vor ajunge să cunoască viaţa cu adevărat.

Energia divină vie, pentru că ea reprezintă ***viaţa*** *are grijă de planetele unde armonia, dragostea și bunătatea guvernează și dacă nu vom înțelege specia noastră va sfârși curând.*
Încercaţi să conştientizați că ne depărtăm de adevărata credinţă dacă interpunem orice altceva între Dumnezeu şi noi, asta pentru că energia divină vie este în noi secundă de secundă prin sufletul pe care-l avem şi nu trebuie să ne uităm spre cer, să ne rugăm la icoane cu chip de om sau să căutăm prin tot felul de locuri şi clădiri liniştea şi împlinirea sufletească.
Avem energia divină vie în noi şi prin gânduri comunicăm cu ea, ne trebuie doar omul potrivit cu care să ne putem împlini sufletul prin dragoste fără limite.
Să-i respectăm pe toţi cei care au făcut bine omenirii şi au avut cutezanţa să pătrundă cunoaşterea şi să devină un fel de modele pentru noi toţi.
Să le dăm recunoaşterea valorii lor în dezvoltarea umanităţii de-a lungul timpului însă avem obligaţia să rămânem realişti şi conştienţi în existenţa noastră, să nu devenim fanatici, îndoctrinaţi sau cu răutate în noi.
Cine are credinţă cu adevărat în sufletul lui nu judecă şi nu face rău vreodată cu bună ştiinţă.
Iisus nu a învăţat în şcoli şi universităţi, totul îi venea din suflet, din energia divină vie şi credeţi-mă că este extrem de adevărat tot ce spun.
Dacă şi vedea în suflet ne făcea lumină de atunci şi ne spunea ce este Dumnezeu şi cum arată dar la vremurile acelea aşa a fost să se întâmple.

Iisus se contopise cu sufletul şi putea face multe prin energia divină vie care umple infinitul şi unde suntem legaţi cu sufletele noastre cu toţii dar a fost omorât pe nedrept.
Încercaţi să vă treziţi şi nu mai faceţi aceleaşi greşeli ca în trecut.
Înţelegeţi că pe pământul acesta energia divină vie care ne-a creat şi ne face să simţim ce este viaţa doreşte să ducem o existenţă plină de dragoste şi bunătate şi ***tare frumos este să vezi oameni fericiţi în jur.***
Numai închipuiţi-vă cum ar arăta totul pe acest pământ cu oameni lipsiţi de răutate şi probleme de vreun fel.
Să nu ne agăţăm strict de interesele personale pentru că dăm dovadă de o minte chinuită şi fără limpezime.
Să încercăm să dăm celor din jur ceea ce ne dorim noi cu adevărat şi să fim fericiţi într-o lume plină de oameni fericiţi.
Daţi dragoste şi bunătate fără limite secundă de secundă.
Răutatea este otrava din mintea umană care duce la suferinţă *iar cine creează suferinţă şi judecă supără energia divină vie pentru că suferinţa se transmite sufletului, lui Dumnezeu.*
În jurul lui Iisus s-a format o religie aşa cum şi în jurul altor oameni deosebiţi s-au creat alte religii dar nu asta şi-au dorit: să facem o meserie din credinţa pe care o purtăm în suflet.
Au fost deschizători de drumuri care au avut puterea divină să ne arate calea pe care trebuie să mergem în existenţa noastră.

Aş dori să începem a avea putere de înţelegere cu adevărat fără limite, să încercăm să ne schimbăm viaţa şi să nu mai judecăm pe alţii.
Dacă ceva nu vă este pe plac retrageţi-vă politicos şi încercaţi să înţelegeţi că aveţi fiecare un suflet plin de dragoste şi bunătate dat de energia divină vie care a creat totul.
***Cea mai mare greşeală a omenirii este să judecăm ce nu ne este pe plac şi nu putem înţelege**.*
Cei care îşi justifică comportamentul şi gândirea strâmbă după aşa zisele interese personale sau de grup au o minte bolnavă şi duc o existenţă relativă chiar dacă arată bunăstare materială de cele mai multe ori.
Dragostea, bunătatea şi faptele bune făcute din suflet nu cer justificare niciodată.
Viaţa adevărată nu ar trebui să fie cu secrete de nici un fel pentru că aşa zisele secrete ascund răul care nu face decât să crească aşa că încercaţi să trăiţi viaţa la lumină, fără ascunzişuri ce maschează o viaţă falsă şi abia atunci răul va începe să dispară.
Să lăsăm libertatea de exprimare să existe cu adevărat şi să nu îngrădim omul în existenţa lui.
Să nu ne lăsăm îndoctrinaţi şi manipulaţi niciodată, să avem cutezanţă şi putere de înţelegere cu adevărat fără limite şi o minte limpede, frumoasă şi tot mereu liberă.
Numai cine are aşa o minte se poate considera om liber cu adevărat iar viaţa pe care o ducem trebuie să fie aşa cum este sufletul nostru, numai dragoste şi bunătate, în rest nu facem decât să ne depărtăm de scopul vieţii şi să ne pedepsim singuri.

Instinctul de dominaţie şi impunere cu forţa este unul preistoric şi cu tente animalice ce nu apare în viaţa omului superior care-şi doreşte să trăiască în armonie cu tot ce-l înconjoară şi nu în răutate.
Este nevoie să ne desprindem cât mai mulţi din capcana aceasta a existenţei întâmplătoare.
Viaţa are un sfârşit fizic tot mereu în universul în care trăim şi este bine să nu ne temem absolut deloc.
Atunci când îţi simţi sufletul cu adevărat şi ştii să accepţi suferinţa cu bunătate durerea fizică nu o mai percepi decât ca pe un alin şi spun asta pentru că trăim viaţa cu frică majoritatea.
Dacă ajungem la final şi ştim să încheiem împăcaţi existenţa noastră fizică energia divină vie din suflet ne mângâie prin interior şi ne face să plecăm fericiţi acolo unde ne este locul, la Dumnezeu, în această energie divină vie de unde venim.
Corpul nostru este doar o formă materială şi mintea un simplu program iar ***sufletul*** *din noi* ***este viaţa*** *aşa că ar fi bine să nu ne mai fie frică de acel sfârşit fizic care tot va veni odată.*
Sufletul nostru este viu şi ne înţelege mai bine decât am crede în gândirea noastră limitată.
Învăţaţi să faceţi numai bine pe acest pământ, să daţi dragoste şi bunătate pentru că răutatea şi faptele rele ne fac doar viaţa grea în mod inutil şi ne depărtează de energia divină vie.
Oamenii nu pot cunoaşte adevăratul sens al vieţii din păcate decât atunci când ajung să păşească pragul, când li se derulează filmul existenţei lor şi îmbrăţişează energia divină

vie dar este mult prea târziu şi inutil atunci şi este păcat de tot ceea ce produce rău mintea umană pe acest pământ.

Cine confundă:

dragostea cu iubirea,

împlinirea sufletească cu mulţumirea materială,

credinţa din interiorul nostru cu religia afişată,

înţelegerea fără limite cu răutatea plină de justificări,

faptele bune făcute din suflet cu acţiuni nefaste inventate şi bazate de multe ori pe legi izvorâte din neputinţă,

*confundă **viaţa** în esenţa ei şi se duce pe drumuri pline de întuneric spre nicăieri.*

Oamenii în întuneric se ţin de mână ca să nu se piardă dar nu văd pe unde merg în schimb lumina strălucitoare şi mersul solitar îi sperie şi le ia din puterea spiritului de ceată unde apariţia unui măr stricat le strică şi pe celelalte şi unde cei slabi se cuibăresc crezând că au găsit antidotul neputinţei.

***Viaţa înseamnă a trăi cu sufletul**.*

Totul va dispare la un moment dat, absolut tot ce este în jurul nostru şi se va duce înapoi în energia divină vie.

Poate este bine să ne gândim totuşi la viaţa asta mai atent şi să încercăm să trăim mai mult cu sufletul şi mai puţin cu mintea noastră lipsită de perfecţiune.

Eu vă asigur că veţi descoperi o altă viaţă mai normală, mai frumoasă şi mai împlinită decât aţi visat vreodată.

*Viaţa este un dar pentru noi, cel mai frumos dar ce trebuie preţuit tot mereu cât existăm pe acest pământ şi este nevoie să ne gândim cu toată puterea la ceea ce înseamnă **viaţă**.*

*Este aproape imposibil de înţeles de către noi oamenii **viaţa** aşa cum apare ea în divinitate şi în universurile fără sfârşit.*

***Totul este viaţă în jur**, însăşi energia divină din care ne tragem este vie deşi nu există mişcare în ea şi nici timp, **reprezintă forma de viaţă supremă** iar ceea ce creează este o formă de viaţă complexă.*
Un univers are o viaţă a lui pentru că apare, se consumă, trăieşte şi în final dispare şi se întoarce înapoi în energia divină vie.
La fel şi natura din jurul nostru, o floare trăieşte în felul ei şi este vie în existenţa ei aşa cum noi înţelegem mai greu.
Ea creşte, se hrăneşte din pământ, respiră prin frunze, ajunge la maturitate, la final îmbătrâneşte şi moare dar transmite sentimente şi dragoste cât trăieşte prin modul cum arată şi mirosul ce ne încântă, î-şi împlineşte existenţa prin dragoste.
Este o formă de viaţă frumoasă aşa cum noi înţelegem întradevăr greu şi este legată la fel ca şi noi printr-o fereastră la energia divină vie.
Nu putem înţelege cu uşurinţă decât forma de viaţă pe care o avem în rest încă nu avem capacitatea să pătrundem cunoaşterea şi înţelegerea suficient şi poate este nevoie mai mult ca oricând să încercăm să ne desprindem din negura în care ne afundăm neputincioşi.
Spun asta pentru că omenirea a ajuns la un stadiu destul de avansat şi se impune trecerea noastră pe o treaptă de evoluţie cu mult superioară.
Altfel putem merge pe un drum greşit, greu de corectat în timp şi va fi păcat de noi pentru că suntem o specie care poate să cunoască împlinirea divină.
*Viaţa noastră este unică şi fiind un liant de **corp - minte - suflet** trecem fiecare pe acest pământ o bucată de vreme,*

măsurată de noi în felul nostru fără să ne dăm seama cu adevărat că de fapt corpul se duce în pământ şi mintea dispare odată cu încetarea existenţei fizice.
Sufletul nostru se desprinde de corp, practic se închide fereastra complet.
La cel care se stinge de bătrânețe se vede asta cel mai bine, încep să se răcească mâinile şi picioarele, după aceea se răceşte capul şi omul îşi dă ultima suflare pentru că mintea pierde legătura cu sufletul şi dispare, rămâne doar zona inimii caldă şi după o zbatere scurtă a inimii se răceşte şi ea, practic energia divină vie se retrage din corp şi se închide fereastra complet.
În ultimele secunde de existență ale programului nostru *numit minte ni se derulează filmul vieții şi ne apar toate ca şi cum ar fi fost ieri iar dacă trăim viața cu curaj şi credință pură Dumnezeu ne mângâie prin interior ca o ultimă răsplată.*
Tot ce am făcut bun şi cu dragoste din suflet rămâne în energia divină vie, în biblioteca universală infinită iar ce am făcut rău rămâne pe pământ făcând viața grea în mod inutil oamenilor, *celorlalte ființe şi mediului înconjurător.*
Eu am *promis că o să zâmbesc la sfârşit* ca *mulțumire pentru* tot ceea ce mi-a *fost dat să trăiesc pe acest pământ.*
Nu există rai, *iad sau alte invenţii omeneşti şi nici o altă viaţă, toate sunt născociri create din neputinţă şi dorinţă* de *manipulare.*
Asta este viaţa noastră, purtăm un suflet pe care avem menirea să-l împlinim, *în rest putem trăi mult* şi bine doar cu mintea *noastră fără perfecţiune în viaţă falsă.*

Viaţa adevărată înseamnă să-ţi împlineşti sufletul prin dragoste şi bunătate.
***Cunoaşterea**, **înţelegerea**, **dragostea** şi **credinţa** pot rezolva trecerea pe drumul bun al existenţei noastre.*
*Nu ezitaţi în a gândi mult şi extrem de profund şi încercaţi să înţelegeţi totul pentru că se poate deşi este posibil să vă ia cel puţin un an de zile ca să începeţi a simţi ce este **viaţa** cu adevărat.*
Este nevoie să mergeţi singuri pe acest drum care este extrem de simplu în esenţa lui dar foarte dificil în acelaşi timp de conștientizat şi asta pentru că ne desprindem cumplit de greu din capcana în care ne afundăm zi de zi fără să ne dăm seama.
Va fi nevoie să recitiţi de multe ori şi să vă duceţi cu adevărat în profunzimea gândurilor mult, foarte mult, abia atunci veţi începe să descoperiţi esenţa existenţei umane şi să vă ridicaţi pe o treaptă de evoluţie la care nici nu puteţi gândi acum.
Viaţa pe pământ deocamdată este dominată de răutate şi manipulare.
Este greu de înţeles răutatea din jurul nostru, asta pentru că dragostea şi bunătatea din suflet nu dau pedepse şi nu fac rău nimănui nefiind posibil aşa ceva.
Sufletul doar se retrage când simte răutatea şi fiecare se pedepseşte singur trăind ca un fel de semirobot cu sufletul cât un punct.
Din păcate va fi din ce în ce mai greu de găsit dragoste pe pământ ea fiind înlocuită prea uşor de iubire şi confundată cu aceasta.

Sufletul nostru este viu, reprezintă forma de viaţă supremă în infinitul care ne înconjoară şi **vrea să se împlinească prin dragoste***, iubirea este un sentiment dezvoltat în subconştient. Deşi le folosim în vorbire ca sinonime va trebui să înţelegem diferenţa majoră dintre ele.*
La fel şi teama care vine din suflet din interiorul nostru şi este de neînlăturat iar frica este un sentiment creat în subconștient de mintea noastră fără perfecţiune şi poate fi învinsă.
Averea aparţine sufletului, bogăţia ţine de partea materială. Fericirea vine din suflet, bucuria este tot un sentiment dezvoltat în subconştient care ţine de partea materială. Suferinţa vine din suflet, durerea este un sentiment dezvoltat în subconştient de mintea noastră.
Destinul ni-l facem singuri, soarta ne-o ştie Dumnezeu, doar El ştie când încheiem existenţa fizică.
Va trebui să înţelegem că trăim cu această dualitate variabilă în noi, că sufletul ne face să simţim ce este viaţa şi cu cât trăim în armonie mai puternică cu el viaţa noastră va fi mai împlinită şi mai frumoasă.
Sufletul nostru este viu, este forma de viață supremă şi perfectă şi Lui îi aparțin:
dragostea**, **suferința**, **fericirea**, **bunătatea**, **teama**, **tristețea
Mintea dezvoltă şi ea sentimente în subconştient cum ar fi: iubirea, durerea, bucuria, răutatea, frica, supărarea.
Cu cât ne depărtăm de suflet devenim un fel de semiroboţi cu sentimente firave, rare şi greu de perceput.
Limba română are aceşti termeni bine separaţi pentru că poporul dac a fost unul deosebit, cu credinţă pură în suflet, plin de dragoste şi bunătate, cu oameni care ştiau să

trăiască viaţa curat şi în armonie cu natura, care nu şi-au dorit niciodată să facă rău altor popoare şi au suportat toate barbariile din jur cu stoicism, bunătate şi fără frică.
Viaţa** înseamnă **familie** şi **credinţă.
Dacă vreunul înşeală nu mai există cei doi ci mai mulţi şi familia se distruge şi se transformă într-un fel de bordel mascat iar credinţa devine falsă şi Dumnezeu se supără şi se retrage.
Dacă unul dintre cei doi minte viaţa nu mai are strălucire şi devine falsă.
Deşi ne vine greu să acceptăm adevărata realitate va trebui să începem a ne trezi din bezna în care ne afundăm singuri.
Înaintea noastră planeta a fost dominată de dinozauri care se înmulţiseră apărând în diverse forme şi ajungând să distrugă totul pe acest pământ.
De la atâta răutate toate sufletele care mai existau suportau o suferinţă enormă dată energiei divine vii care s-a săturat în final, și-a luat mâna de pe planetă și un meteorit a şters aşa formă de viaţă meschină care nu a reuşit să-şi înţeleagă menirea existenţei ajungând la dispariţie.
Acum omul domină planeta şi apucă aceeaşi cale a unei existenţe pline de răutate în care dragostea din suflet este din ce în ce mai greu de înţeles şi de găsit şi vom ajunge curând să avem aceeaşi soartă dacă nu reuşim să ne trezim la timp.
***Viaţa este un drum cu sens unic** şi trebuie să mergem cu toată puterea înainte, să trăim fără frică şi cu sufletul cât mai deschis.*
***Viaţa în universul nostru se derulează după reguli impuse de energia divină vie** şi va avea grijă să ne răsplătească aşa*

cum nu putem înțelege deocamdată dacă vom învăţa să trăim cum ne vrea, plini de dragoste şi bunătate tot mereu.

Omul

O ființă frumoasă cu un aspect deosebit și un farmec aparte, indiferent de culoare, sex sau înfățișare.

Este ceva divin să vezi oameni fericiți și împliniți, să-i simți cu mintea limpede și frumoasă, care trăiesc cu sufletul, așa ar trebui să arate omul în splendoarea existenței lui.

În schimb te doare când vezi suferință și oameni încărcați de poveri și greutăți pe care nu le mai pot duce, care-și caută alinarea în băutură sau droguri și ajung să facă fapte nedemne din disperare sau împăcați cu o viață grea se sting în suferință.

Te doare însă şi mai tare să vezi oameni cu mintea întunecată şi plină de răutate, falși, parșivi și mincinoși care se scaldă în bogăție dar săraci în existența lor, care trăiesc în inconștiență majoră și întuneric profund, sunt cei mai de plâns oameni de pe acest pământ.

Falsitatea și inconștiența atunci când sunt afișate dezvăluie un caracter grotesc greu de înțeles pentru un om cu adevărat normal.

Chiar dacă înveți să fii fals cu mare măiestrie și să ascunzi prin minciună și parșivism urâtul din tine nu faci decât să te duci în beznă și mai adânc dar niciodată nu este prea târziu în a reveni la o viață normală, frumoasă și împlinită.

Dacă ești ***om*** *nu visezi la palate și bogății fără limită văzând suferință în jur.*

Încercați să nu mă înțelegeți greșit pentru că nu vreau să învinovățesc pe nimeni, doresc doar să facem împreună o lume mai bună în care fericirea și bunătatea să guverneze pe acest pământ iar dragostea ce izvorăște din sufletele noastre să fie lăsată să iasă la iveală cât mai mult posibil.

Realism înseamnă să fim conștienți că răutatea produsă de mintea umană nu va putea dispare niciodată și nu putem visa la o lume perfectă dar nici să ne îndreptăm spre o lume stăpânită de minți întunecate nu este bine.
Dacă energia divină vie care ne-a creat este numai dragoste și bunătate noi de ce să trăim altfel?
Pericolul cel mai mare pentru mințile umane îl reprezintă: ***alcoolul**, **sexul** și **substanțele produse de chimia modernă*** *care ne scot din starea de normalitate și ne duc în compromis de unde cu greu se mai poate ieși.*
***Alcoolul** nu a făcut decât rău dintotdeauna iar un alcoolic apare ca un om labil psihic ce creează notă discordantă cu realitatea fiind un inadaptat la viață.*
***Sexul** duce ființa umană către rădăcinile existenței umane iar cei care cred că relațiile sexuale cât mai numeroase le fac viața împlinită se înșeală amarnic și devin surse de răutate și nebunie având o minte înnodată și defectă.*
Pericolul cel mai mare îl reprezintă totuși la femei pentru că femeia are sarcina divină de a da viață și nu are voie să se joace cu corpul ei.
O femeie care schimbă bărbații crezând că așa își trăiește viața are o minte naivă și slabă, ajunge în final să trăiască în suferință și chin pentru că perioada de așa zisă euforie sexuală trece repede și ajunge să-și dea seama că s-a consumat mai devreme decât era normal și nu mai poate dezvolta sentimente curate venite din suflet.
Mintea adună amintiri în subconştient, această memorie temporară pe care o avem şi dacă se strâng mizerii prea multe ne vor afecta profund existenţa pentru că vor reveni în

timp făcându-ne viaţa grea şi reducând şansele unei vieţi normale.
O fată conștientă știe că puritatea corpului îi asigură și puritatea în gândire și îi dă șansa să ducă o viață împlinită. Ea caută să-și facă o familie adevărată curând, undeva până în douăzeci de ani, pe care o apără cu prețul vieții dorind copii din dragoste pură și un singur bărbat în viață cu care să se împlinească, să trăiască în dragoste și armonie deplină.
Femeia când se apropie de cincizeci de ani suportă transformări hormonale majore care-i schimbă viața însă copiii făcuți din tot sufletul şi un soț căruia i-a fost fidelă şi credincioasă ar trebui să-i asigure echilibru şi armonie până la sfârşit, altfel riscă să trăiască mai mult singură după o anumită vârstă cu gânduri greu de dus.
Femeia este aceea care ține casa cu adevărat, ea hotărăşte când îşi face familie aşa că este bine să facă o singură alegere mai mult decât potrivită.
Se poate trăi așa numai dacă cei doi se concentrează unul asupra celuilalt și au un singur țel, acela de a da toată dragostea celui cu care își împarte viața indiferent prin ce trec de-a lungul timpului pentru că există metode diabolice de a distruge un cuplu.
Dacă unul este ocupat și uită să mai dăruiască dragoste celălalt are obligația să dea și mai multă pentru că dragostea ține o viață ca și sufletul din noi și numai cine uită de ea trăiește fără dragostea din suflet.
***Substanțele produse de chimia modernă**: droguri, etnobotanice şi substanțele interzise cum sunt denumite majoritatea reprezintă pericolul extrem pentru noi oamenii*

pentru că ajunse în corp dereglează creierul și fac ca mintea noastră să nu mai poată funcționa bine ducându-ne în pericol și de cele mai multe ori în compromis și viață falsă. Sunt ***extrem de periculoase*** *pentru că pot ajunge în corpul nostru* ***fără voia noastră*** *prin orice intră în contact cu corpul sau prin ce introducem în organism și sunt diabolice pentru că extrem de greu ne dăm seama că* ***ne modifică stările*** *și ne schimbă comportamentul iar în final produc boli nedorite organismului şi de multe ori moartea.*
Avem parte de ele fără să ne dăm seama și fără voia noastră prin ceea ce mâncăm, prin ce bem de multe ori, prin orice intră în contact cu corpul sau chiar prin medicamente de tot felul și este un mare păcat și mare rău făcut oamenilor tot de oameni care trăiesc în beznă și își doresc tovarăși de drum luaţi cu forţa.
Este bine ***să vă conștientizați starea de normalitate*** *și să vă mențineți mintea limpede ca un izvor de munte, orice abatere de la această stare să vă dea de gândit și să nu acceptați alta pentru că este indusă artificial și vă face să duceți o viață falsă și fără sens.*
O oră este suficient ca să fie distrusă o viață de om și să fie curmat un destin, să fie dus pe un drum întunecat și nedorit, de aceea este bine să nu cedați de la principiile fixate prin educația pe care a-ți primit-o nici măcar cu prețul vieții. Mintea noastră este atacată cu aceste substanţe din exterior. Din păcate ***răutatea pe acest pământ apare numai din minți bolnave și tulburate de aceşti factori externi care depărtează omul de energia divină vie care ne-a creat*** *și de viața reală și împlinită.*

De alcool te poţi feri dacă nu consumi, de sexul întâmplător te fereşti dacă-ţi faci o familie adevărată însă de aceste substanţe diabolice este extrem de greu să te fereşti şi este păcat că ne facem rău singuri şi ajung din ce în ce mai mulţi oameni să trăiască aşa cum nu-şi doresc iar planeta noastră se cufundă în viaţă falsă, tristeţe şi manipulare grotească. Omul în starea lui de normalitate este calm, cu mintea limpede și frumoasă, fără răutate în el iar starea de fericire interioară şi dragoste ne-o creează energia divină vie care vine din suflet şi atât, orice alte substanţe care creează alte stări practic otrăvesc sufletul, pe Dumnezeu, făcând mult rău şi ducând oamenii în viață falsă.

Cine umblă cu aşa substanţe atrage un rău extrem asupra lui şi a celor dragi de care este legat cu sufletul.

Satana, demoni, anticristul, vrăjitoare și alte hidoșenii nu există decât în minți umane care și-au pierdut limpezimea. Răutatea a existat într-o primă etapă primitivă, când oamenii îşi făceau rău în mod direct şi grotesc trăind cu gânduri negre ce-i chinuiau toată viața, a doua etapă a fost când au apărut armele şi bombele iar răul s-a făcut cu mai multă uşurință omenirea având parte de două războaie mondiale în care au fost omorâți mulți oameni şi s-a făcut mult rău acestei planete iar etapa a treia şi ultima este aceasta în care am ajuns acum când datorită substanțelor interzise din produse alimentare, produse de cosmetică, întreținere casnică şi materiale de construcţii au murit deja mai mulți oameni decât în cele două războaie mondiale de diverse boli şi întâmplări nedorite iar răul se face cu o uşurință extremă.

Când Dumnezeu va considera că nu mai avem cale de revenire la o viață normală va face în aşa fel încât să dispărem ca ființe.
Einstein a fost cel care a sesizat foarte bine că frigul nu există ci este lipsa căldurii, întunericul nu există ci este lipsa luminii și tot ce ține de răutate este lipsa credinței pure.
Ar fi bine să acceptăm că am apărut ca orice ființe din jurul nostru ca urmare a unei evoluții îndelungate.
Poate pe parcurs am avut un aspect ceva mai primitiv și animalic dar suntem o specie ca și celelalte de pe planeta noastră și am ajuns să arătăm așa cum suntem acum.
În timp îndelungat înfățișarea noastră se va schimba încă destul de mult.
Ne place să ne punem în centrul tuturor lucrurilor fără să vedem că suntem doar ***trecători prin timpul fără sfârșit****.*
Am ajuns să dominăm celelalte ființe de pe această planetă dar nu asta este menirea omului ci aceea de a trăi în înțelegere și armonie cu tot ce-l înconjoară.
Dacă mergeţi la grădina zoologică şi priviţi cu putere în ochi un urangutan o să-i simţiţi mintea care este neputincioasă şi la un stadiu de dezvoltare redus dar o să vedeţi că este limpede şi fără răutate.
Dacă ar avea acest program numit minte ceva mai evoluat ar vrea să doarmă pe un pat, să se îmbrace frumos şi să se îngrijească altfel dar atât poate deocamdată.
Dacă faceţi acelaşi lucru cu un om plin de răutate o să-i simţiţi parşivismul şi nebunia unei minţi tulbure şi chiar dacă programul este evoluat poate fi considerat o fiinţă mai puţin valoroasă ca cealaltă care este mai fericită în existenţa ei şi mai aproape de energia divină vie din suflet.

Nu va exista niciodată perfecțiune dar evoluția noastră ne obligă să devenim ființe superioare cu un nivel ridicat de cunoaștere şi înțelegere așa încât să ne dovedim nouă, celorlalte ființe cu care convieţuim, naturii care ne înconjoară și mai ales energiei divine vii care face să existe această planetă și viață pe ea că omul este capabil să evolueze pe un drum bun și frumos.
Chiar dacă vedem că mulți se zbat în neputință și răutate nu este decât o stare tranzitorie lipsită de sens și dacă nu vrem să mergem către o dispariție a noastră nedemnă atunci este nevoie să ne regăsim calea existenței în sufletul nostru, este la îndemâna fiecăruia dintre noi, ușor și atât de simplu.
*Avem un **corp**, o **minte** și **un suflet** atât și nimic mai mult.*
***Corpul** îl moștenim genetic de la părinții noștri, de la bunicii și strămoșii care au făcut să existăm și ducem cu noi o moștenire genetică unică.*
Avem însă șansa să vindecăm boli și putem face mult bine acestui corp cu energia divină vie care vine din suflet dacă știm să trăim așa cum se cuvine.
***Mintea** este un program care evoluează de la o generaţie la alta susținut de creier și nu poate lucra perfect acest program pentru că procesează tot ce dau simțurile.*
Când apare viaţa în procesul de concepţie şi se deschide fereastra, energia divină vie are grijă de tot ce ţine de orice fiinţă iar când se dezvoltă creierul apare şi mintea – acest program ca un câmp de energie proprie creierului care-l face să funcţioneze până la sfârşit.
Funcţionăm pe bază de gânduri care sunt unde de energie dezvoltate de mintea noastră, de acest program şi orice

acţiune a noastră este rezultatul unui gând care se transmite la creier ce dă comanda mai departe organismului.
Toate fiinţele din infinitul care ne înconjoară dezvoltă gânduri la fel ca şi noi, este limbajul comun de comunicare.
Energia divină vie şi natura nu dezvoltă gânduri iar comunicarea se face în mod direct prin energia divină vie.
Când mintea dezvoltă un gând el ajunge şi la suflet de unde căpătăm un răspuns imediat, acea intuiţie de care vorbim, după care ne pot veni diverse gânduri-unde de energie din jur de la alţi oameni sau de la tot felul de **antene** care ne perturbă funcţionarea şi existenţa.
În energia divină vie nu există mişcare şi nici timp, tot ce înseamnă gânduri-unde de energie emise de fiinţe se transmit instantaneu oriunde în infinit.
Gândurile-aceste unde de energie care ajung la energia divină vie prin infinitatea de ferestre pe care le deschide şi prin care se face comunicarea cu voia ei **sunt cele mai importante în existenţa noastră** în rest fiecare fiinţă are o modalitate proprie de a comunica verbal.
Indiferent ce limbaj de comunicare prin viu grai se foloseşte gândurile dezvoltate de orice minte arată la fel aşa că putem comunica prin gânduri cu orice fiinţă din jur.
Natura are viaţă însă nu dezvoltă gânduri, Dumnezeu trăieşte direct prin ea şi oricine are o legătură bună cu sufletul poate comunica şi cu plantele direct prin energia divină vie.
Gândurile sunt necesare numai fiinţelor pentru a transmite comenzi la creier organismului.

De aceea vorbele nu contează pentru energia divină vie şi nici alte sunete scoase de diverse vietăţi ci doar gândurile şi sentimentele.
Prin gânduri putem comunica cu orice are viaţă în jurul nostru nu numai cu Dumnezeu.
Ce vine din interiorul nostru de la energia divină vie este greu de perceput pentru că vine din noi, în schimb ce vine din exterior şi se traduce prin simţurile noastre este evident şi avem tendinţa să ne ghidăm viaţa pe un drum greşit fără să ne dăm seama.
Tot ce vine din suflet este bun fiind singura cale normală a existenţei noastre şi este bine să ascultăm de sufletul nostru tot mereu fără să ne lăsăm conduşi de alte gânduri rele ce vin din afara noastră.
Este nevoie să reparăm o greșeală făcută din neglijență și să nu facem rău cu bună știință niciodată pentru că numai așa întărim legătura cu energia divină vie.
Atunci când ne facem apariția în pântecul mamei mintea este de o puritate desăvârșită.
Este bine să conștientizăm că al nostru creier este ca un fel de calculator de o complexitate greu de imaginat și el susține acest program numit minte și este bine să avem grijă de amândouă.
Creierul dacă este afectat prin diverse metode atunci mintea nu mai poate funcționa bine iar dacă mintea este virusată apar probleme în gândire greu de eliminat şi toate acestea duc la o funcţionare a noastră incorectă şi trecerea în viaţă falsă.
Este de reținut că minciuna înnoadă mintea și o distruge

făcând-o fără limpezime, cu multe defecte și pregătind-o pentru rău.
Mintea este cea mai importantă în existența noastră, ne diferențiază pentru că este aceea care face legătura cu sufletul și alege în final drumul existenței noastre.
***O minte limpede și frumoasă dă valoare cu adevărat omului**.*
***Sufletul** nostru este infinit, chiar dacă-l simțim de multe ori ca un ghem în jurul inimii este o fereastră în energia divină vie care se deschide mai mult sau mai puţin după cum reuşim să trăim viaţa.*
Avem cu noi toate tainele vieții și ale universului.
*Veți vedea de ce spun asta și ce putem face dacă avem credință în suflet și conștientizăm că **trăim cu energia divină vie în noi care dă viață în tot infinitul și are puteri fără limită**.*
Totul este să ne dăm seama permanent la modul cel mai realist că suntem atât de mici încât ar fi bine să înțelegem ce este modestia și puritatea în tot ceea ce facem.
Sufletul îl primim de la energia divină vie și reprezintă viața pentru noi iar fără el nu putem trăi.
Omul tinde tot mereu spre armonie între minte, corp și suflet dar din necunoaștere majoritatea se pierd și ajung ca într-o viață să trăiască doar scurte perioade de fericire interioară care se uită în timp fără să realizăm că depinde doar de noi să ne împlinim viața cu adevărat.
*Omul este liant de **corp – minte – suflet** și dacă am şti să dezvoltăm sentimente de dragoste curate venite din suflet cu o putere fără margini am reuși să trăim pe alte coordonate greu de înțeles deocamdată.*

Mintea noastră ar deveni și ea de o limpezime fără egal de la energia divină vie care izvorăște din suflet și ne poate încărca corpul.
Doar să ne găsim persoana potrivită care să deschidă portița numită suflet și să avem credință pură în sufletul nostru.
Atât ne trebuie și vă asigur că este singurul mod de a ne ridica din existența aceasta întâmplătoare, din viața noastră trăită cu mintea fără perfecțiune și greu de înțeles de cele mai multe ori.
Sufletul nostru este viu și dacă reușim să dăm dragostea ce izvorăște din el cu o putere fără limite, să avem încredere în el, să fim buni și cu gânduri curate atunci vom simți viața cu adevărat și vom trăi în armonie și cu Dumnezeu ajungând acolo unde ne este locul și menirea.
Nu trebuie să ne fie frică nici măcar de Dumnezeu pentru că nu asta vrea ci să trăim frumos și demn pe acest pământ, plini de dragoste și bunătate, așa cum este El.
***Dragostea din suflet nu este o joacă** și este singura care face minuni și aici pe pământ.*
Încercați să trăiți plini de dragoste și bunătate și o să-mi dați dreptate, veţi căpăta puteri venite din suflet din ce în ce mai mari.
Nu este nevoie să ne izolăm în sihăstrie şi să ne creem suferinţă singuri ca să ne apropiem de energia divină vie. Este o metodă greşită pentru că sufletul nostru vrea să se împlinească prin dragoste şi este nevoie să dăm dragostea din suflet unei persoane cu care să ne împlinim viaţa cu adevărat.

Suferinţa nu este pe placul sufletului şi-l ajută pe cel care are credinţă pură să treacă peste greutăţi în viaţă vindecându-l de boli şi dându-i putere de viaţă.
Corpul nostru este ca o uzină chimică de o complexitate enormă iar energia cu care funcţionăm este vie și are puteri fără limită, doar să avem credință, dragoste și bunătate și atunci cu gândul putem cere energiei divine vii să facă multe, inclusiv să ne vindece de boli.
Medicamentele ne fac mai mult rău decât bine.
În majoritatea cazurilor ele tratează efectele substanţelor interzise care ajung în corpul nostru şi a microcipurilor plantate în noi care sunt imprevizibile şi greu de anticipat de multe ori iar medicina nu recunoaşte asta aşa cum nu recunoaşte nici existenţa lui Dumnezeu fiind pe un drum din ce în ce mai greşit şi îngroşând hora nebuniei pe acest pământ.
Microcipurile și biocipurile din pielea capului se depistează prin frecare cu unghia a fiecărui milimetru din piele pentru a se crea oscilaţii forţate iar acolo unde se găseşte un punct dureror care prin frecare devine şi mai dureros şi se inflamează se află un microcip sau biocip şi trebuie ars-cauterizat sau îndepărtat odată cu coaja formată, este cât un vârf de ac sau o mică aglomeraţie de atomi de carbon şi face ravagii în fiinţa noastră.
Dacă ni se pun în mâncare şi ajung să se fixeze în interiorul stomacului ne fac rău prin substanţele care le degajă însă nu ne influenţează gândurile şi funcţionarea minţii.
Mâncarea, lichidele, produsele de întreținere casnică şi personală otrăvite cu diverse substanţe ne fac extrem de mult rău mai ales dacă nu ne dăm seama şi avem parte de ele pe

termen lung pentru că ne schimbă stările, ne încetinesc activitatea cerebrală şi ne fac să trăim cu sufletul închis pentru că este otrăvit şi se retrage iar în final prin slăbirea organismului ne produc boli diverse și în final moartea. Înainte de orice tratament trebuiesc eliminate microcipurile și biocipurile cât mai bine cu putință şi curăţat corpul de orice urmă de otrăvuri care au ajuns în organism şi veţi vedea că nu este nevoie de medicamente decât în cazuri foarte rare.

Fiţi extrem de atenţi la stările pe care le aveţi, la gânduri şi la activitatea cerebrală *şi o să reuşiţi să vă desprindeţi din capcanele în care sunteţi traşi cu forţa.*

Un somn întrerupt pe timpul nopţii, gânduri multe amestecate ce duc la un comportament instabil, ochi înroșiţi, senzaţia de gură uscată, creşterea dorinţei de sex peste limite normale, urină colorată, stare de agitaţie, senzaţia de creier strâns, senzația de frig, bătăi ale inimii mai puternice şi sacadate, dureri de cap, slăbirea vederii sunt câteva din simptomele otrăvirii organismului nostru.

La unii oameni este suficientă doar o lucrare dentară ca să le fie controlate gândurile, depinde cât de evoluat este programul la fiecare şi cât de bună este legătura cu sufletul. Prin aceste substanţe interzise şi microcipuri sau biocipuri ni se ia dreptul la viaţă şi fericire.

Singura care vindecă orice boală a fost şi va rămâne credinţa pură în Dumnezeu.

Medicina are rolul ei și este importantă în cunoașterea noastră dar va trebui să țină seama de energia divină vie cu care existăm și este nevoie să învăţăm oamenii să dezvolte metode de autovindecare.

Energia divină vie este aceea din care apar universurile și are totul în componenţa ei iar sănătatea corpului nostru depinde în final de sufletul nostru.
Religia a avut și ea un rol important în evoluția omenirii și a adus de multe ori stabilitate, deși au fost perioade nu tocmai plăcute de-a lungul timpului în care a făcut mult rău dar va trebui să înţelegem că avem un singur Dumnezeu – această energie divină vie, forma de viață supremă în infinitul care ne înconjoară.
Să încercăm să ne găsim cu adevărat un numitor comun în credința pe care o purtăm în suflet toți oamenii de pe acest pământ și să trăim aşa cum ne vrea Dumnezeu, ***plini de dragoste şi bunătate cu toţii.***
Ar fi bine să învăţăm să trăim cu adevărat şi nu doar să supravieţuim aşa cum facem majoritatea.
Nu degeaba este energia divină vie numai dragoste şi bunătate, încercaţi să faceţi un efort conştient şi să înţelegeţi iar fericirea divină venită din suflet este fără egal.
Ar fi bine să ne trezim cât mai mulţi pentru că tot răul acesta care stăpâneşte lumea are o provenienţă din timpuri mai vechi şi este ca un tăvăluc cu inerţie mare ce se va opri foarte greu iar fără efort şi sacrificii nu vom reuşi să oprim acest rău distrugător şi să trăim o viaţă împlinită, în dragoste şi bunătate.
Nu cred că ne dorim să facem vânzare de medicamente de dragul comerţului ca să ne distrugem sănătatea şi poate ar fi bine să folosim energia divină vie cu puteri fără limită din noi care poate vindeca orice boală.

***Acolo** nu există boli şi nici răutate numai că dragostea şi bunătatea fără margini se înfurie când primeşte suferinţă prea multă.*
Să încercăm să privim cu îngăduinţă oamenii din jur şi să nu lăsăm interesele materiale să conducă în defavoarea vieţii.
Nici suferinţa venită din suflet nu se tratează cu medicamente din simplul motiv că sufletul se vindecă singur având puteri fără limită iar medicamentele în acest caz nu fac decât să slăbească legătura minţii cu sufletul şi produc mai mult rău.
Aveţi credinţă în sufletul pe care-l purtaţi şi veţi primi o răsplată divină pentru încrederea şi bunătatea pe care o daţi de la energia divină vie care ne-a creat.
Religiile ar trebui să aducă pace şi înţelegere pe acest pământ şi poate ar fi bine să se ajungă la un numitor comun mai curând.
*Să credem cu toţii în Dumnezeu şi atât, în această energie divină vie care **există** şi ar fi suficient să avem cu toţii aceeaşi **credinţă** ca să aducem armonie şi fericire cu adevărat pe tot pământul.*
De politică nici nu ar trebui să mai vorbim pentru că este complet inutilă şi reprezintă oarecum bomboana de pe coliva umanităţii pe care ne-o pregătim singuri cu mintea noastră defectă.
Nu avem nevoie de şefi care să ne conducă viaţa pentru că nu suntem roboţi sau de oameni care să vânture vorbe ci este nevoie să facem cu toţii activităţi utile nouă şi acestei planete.
Tare mult aş vrea să fiu înţeles şi nu judecat.

Oamenii de ştiinţă ar fi bine să accepte că aşa cum Einstein avea credinţă în Dumnezeu ar trebui să avem şi noi toţi pentru că de acolo din energia divină vie ne vor mai veni cunoştinţe deosebite care să ne lumineze existenţa iar în cercetările noastre să fim lipsiţi de gânduri necurate pentru că dăm dovadă de o gândire măruntă şi meschină.
Sufletul din noi ne înţelege foarte bine şi nu-l putem păcăli, ne păcălim singuri aşa cum şi atunci cănd facem rău altora ne facem singuri rău.
Unii semeni de-ai noştri îşi doresc putere cu care să conducă alţi oameni şi să facă rău în jur dar nu au nici măcar capacitatea să se vadă pe ei aşa cum sunt cu adevărat, nu au puterea să trăiască în armonie şi dragoste cu cei din jur.
Este nevoie să încurajăm şi să dezvoltăm activităţi care ne încântă existenţa şi ne fac viaţa împlinită.
Dacă vedem familii fericite şi perechi de îndrăgostiţi din tot sufletul să-i aprobăm şi să-i privim cu încântare şi înţelegere, să încercăm să le facem viaţa uşoară aşa cum ne-ar place şi nouă şi vom avea parte de dragoste pe acest pământ.
Ştiu că este greu să credem în dragoste şi bunătate dar atunci când simţim aşa ceva ne cuprinde o fericire interioară greu de descris şi nu cred că există interes mai divin, doar oamenii cu mintea defectă pot gândi altfel.
Putem face multe în viaţă şi ar fi bine să nu mai fim aşa strânşi în gândire ci să devenim cu adevărat superiori ca fiinţe.
Când o să simţiţi că începeţi să vă încărcaţi cu energie divină vie totul începe să devină posibil, doar că dragostea

şi bunătatea vă face să fiţi vulnerabili în faţa răutăţii oamenilor.
Cu cât o să vă ridicaţi mai sus cu atât o să simţiţi viaţa aşa cum greu se poate descrie în cuvinte şi nu va mai conta nici o răutate pentru că o să-i vedeţi pe cei care fac rău ca pe nişte mărăcini uscaţi care fac umbră pământului fără rost şi se zbat în întuneric, cuvinte grele dar adevărate.
Un mărăcine uscat nu transmite nimic, are doar un fel de ghem cu ţepi unde-şi ascunde otrava pe care o împrăştie în jur şi mai ajunge câte un câine turbat în preajmă ce-şi face nevoile la rădăcina lui.
De la natură şi de la alte fiinţe care ne înconjoară putem învăţa multe şi cu mare uşurinţă.
Dacă oamenii ar trăi cu sufletul viaţa ar deveni uşoară, frumoasă şi cu adevărat divină şi împlinită, nu ar mai fi nevoie de atâta risipă de energie în direcţii complet greşite, de atâtea legi sau cum vreţi să le spuneţi făcute să îngrădească frumuseţea existenţei umane.
Omul a avut şi va avea multe realizări frumoase iar ştiinţa, arta şi cercetarea au făcut să iasă la iveală lucruri utile care ne încântă existenţa şi ne fac viaţa mai uşoară.
Einstein este considerat cea mai luminată minte care a existat vreodată însă avea o credinţă puternică în suflet şi simţea energia divină vie din interior fiind mereu plin de dragoste şi cu dorinţa de a face numai fapte bune.
Nici nu putea primi altfel atâtea cunoştinţe de la energia divină vie.
Omul când va conştientiza că există această energie divină vie care ne guvernează existenţa şi se află în noi prin

sufletul nostru i se va schimba viaţa, îşi va găsi drumul spre fericire şi armonie şi va trăi cu totul altfel decât acum.
Dacă unora nu le place această denumire de Dumnezeu se va găsi în timp o denumire comună acceptată de toată omenirea.
Important este să lăsăm răutatea deoparte şi să nu mai judecăm semenii noştri, să învăţăm ce este dragostea şi bunătatea cu adevărat.
Nu mai avem nevoie de jertfe ca să înţelegem că există această energie divină vie, că avem o formă de viaţă supremă în infinit care vrea să trăim frumos în existenţa noastră limitată.
Oameni suntem toţi cei care purtăm acest chip dar din neputinţă ne urâm şi nu reuşim să ne acordăm înţelegere însă ar trebui să ne ajutăm între noi şi să ne facem viaţa cât mai frumoasă unii altora.
Suferinţa apare oricum în viaţa noastră pentru că avem bunici, părinţi, prieteni, animale apropiate care se duc aşa că nu ar trebui să mai adăugăm şi noi alta la cea pe care nu avem cum să o ocolim de-a lungul existenţei noastre.
Doar o educaţie sănătoasă şi o putere de înţelegere mai mare de către toţi cei care suntem pe acest pământ a problemelor de existenţă vor mai rezolva în timp din neajunsurile noastre existenţiale dar odată aşezaţi pe drumul bun vom reuşi în final să începem a trăi aşa cum ne este dat.
Omul a fost făcut să trăiască în pereche, bărbat şi femeie, numai aşa se pot împlini sufletele noastre.
Familia este nucleul existenţei umane şi adevăratul izvor de fericire care creează premizele să poţi urca câte o treaptă

de-a lungul vieţii, să poţi înţelege frumuseţea existenţei umane, în rest totul rămâne o amăgire şi o rătăcire cu rezultate false.
Familia este pentru cei puternici, înţelepţi şi plini de dragoste dar numai atunci când există cu adevărat, fără falsuri, trădare şi minciună sau un compromis ascuns.
Numai cine trăieşte la lumină cu adevărat, împăcat cu el şi cu cei care-l înconjoară iese din întunericul existenţei întâmplătoare unde se creează viaţă falsă trăită într-o existenţă înşelătoare şi distrugătoare pentru cei care se lasă ajunşi acolo.
Omul apare ca un brad falnic sau o floare gingaşă atunci când trăieşte cu sufletul, în dragoste şi fapte bune sau poate apare ca un mărăcine uscat care face umbră acestui pământ şi se zbate într-un fel de întuneric atunci când trăieşte în răutate, fals, compromis, minciună şi fapte urâte.
Calea de mijloc nu poate exista pentru că nu putem păcăli ceea ce ne-a creat şi poate ar fi bine să învăţăm să înfruntăm realitatea cu mai mult curaj şi înţelepciune şi să ne recăpătăm demnitatea de ***om*** *aşa cum în istoria noastră au reuşit destui.*
Din păcate răul se întinde repede şi cuprinde acest pământ, ***minţile umane defecte fiind singurele vinovate****.*
Răutatea câştigă teren în viaţa reală tocmai pentru că dragostea şi bunătatea nu pot face rău şi nu dau pedepse nefiind posibil aşa ceva iar iubirea, sexul murdar, trădarea şi minciuna atrag mai uşor şi sunt molipsitoare ca o ciumă fără scăpare.
Ca să te împlineşti ca om pe acest pământ va fi din ce în ce mai greu şi este păcat de noi pentru că ***am ajuns departe în***

evoluţia noastră şi avem o şansă pe care puţine vieţuitoare o au.
Omul a perceput tot mereu semnale de la energia divină vie şi a căutat să-şi explice credinţa pe care o are în suflet pentru că a simţit-o mereu fără voia lui.
Poate că a venit vremea să încheiem căutările noastre şi să încercăm să trăim natural şi frumos dar în armonie cu ceea ce ne-a creat şi ne face să simţim ce este viaţa pentru că sufletul nostru reprezintă viaţa şi ne face existenţa împlinită şi frumoasă.
Cine nu poate înţelege şi crede că am apărut din neant dă dovadă de slabă cunoaştere şi neînţelegere cumplită.
Nu am apărut din nimic pentru că nu aveam cum iar existenţa noastră este extrem de simplă, doar noi o complicăm din necunoaştere profundă cu mintea noastră fără perfecţiune.
Nu plecăm nici în rai nici în iad şi nici o altă viaţă nu există *iar sufletul nostru se desprinde doar de corp, se închide fereastra ce face legătura cu energia divină vie.*
Îl avem în noi ca să-l împlinim prin dragoste dar se pare că avem o minte, acest program care ne dă mari bătăi de cap şi ne face existenţa grea depărtându-ne de scopul vieţii.
Să nu mai complicăm totul în jurul nostru şi să ieşim din această forfotă fără sens, să încercăm ***să simplificăm viaţa*** *aşa cum este energia divină vie din noi, numai dragoste şi bunătate fără să mai adăugăm atâtea ingrediente şi atâta răutate care nu va face bine acestui pământ şi nici nouă niciodată.*
Tot ce se întâmplă cu noi se explică prin existenţa energiei divine vii şi este bine să nu ne mai gândim la tot felul de

fenomene paranormale sau supranaturale, la demoni, diavoli, stafii sau alte invenţii produse de încâlcita minte umană, toate acestea există numai în închipuirea unor minţi fără limpezime.
Puterile sau însuşirile ceva mai deosebite ale unor semeni de-ai noştri sunt datorate unei armonii cu sufletul mai speciale şi se explică prin energia vie ce vine din suflet şi are puteri fără limită şi este bine să încercaţi cât mai mulţi cei care vă ştiţi puri şi cu fapte bune să evoluaţi spre această apropiere de divinitate şi veţi vedea că gândurile vă sunt ascultate şi o să puteţi face ceea ce nici nu vă imaginaţi. Îndrăzniţi să trăiţi cu sufletul şi veţi fi surprinşi de puterile ce le veţi căpăta şi de fericirea divină din interior pe care o veţi cunoaşte.
Un reportaj la tv arăta un om care a crescut un pui de leu şi l-a făcut mare după care l-a dus în savană şi după câţiva ani a mers să-l caute şi când s-au reîntâlnit leul masiv şi impunător a venit la el, la pus la pământ şi l-a luat în braţe ca pe un părinte pe cel care l-a crescut şi-l lingea pe faţă ca şi cum îl pupa de atâta dor şi dragoste.
Aceasta este dragostea din suflet şi nu este o joacă pentru că leagă două suflete aşa cum greu înţelegem.
Este singura legătură divină, în rest ce leagă omul este ca o regulă de convieţuire în societate cu valoare simbolică însă cine trădează dragostea din suflet şi o distruge face un mare păcat iar dacă aceasta nu mai există cei doi nu mai au nimic sfânt în comun.
Sau undeva într-o junglă oamenii de ştiinţă au descoperit că toate animalele de pe o rază de kilometri mergeau într-un singur loc să mănânce argilă şi se programau cu o exactitate

greu de înţeles la anumite ore în aşa fel încât să nu se suprapună sau să se încaiere şi asta deşi destul de aproape mai era alt loc cu argilă.
După cercetări s-a descoperit că acolo unde veneau animalele argila avea proprietăţi deosebite de detoxifiere şi venind la câteva zile să mănânce organismul lor se curăţa de toxine şi preveneau boli şi suferinţe care puteau apare în timp din cauza diverselor plante otrăvitoare pe care le consumau fără să-şi dea seama.
Oamenii de ştiinţă nu-şi puteau explica toate acestea.
În natură există o armonie şi un ciclu de viaţă bine conturat iar energia vie din sufletele animalelor avea grijă de ele şi prin intuiţie le ducea acolo ca să le ferească de suferinţă.
Energiei divine vii nu-i place suferinţa deşi o primeşte cu bunătate însă îi răsplăteşte pe cei care dau dragoste şi ştiu să trăiască în armonie viaţa.
Numai omul distruge sisteme întregi de viaţă şi ecosisteme ale naturii care cu greu s-au dezvoltat şi în timp foarte îndelungat neînţelegând ce este aceea ***armonie.***
Şi în mediul marin există o armonie dobândită în milioane de ani pe care tot omul îl afectează şi îl distruge din neştiinţă şi neînţelegere a vieţii.
Nu ne facem rău numai nouă ca fiinţe ci ajungem să distrugem din păcate un întreg sistem de viaţă de pe această planetă.
Există oameni care rezistă la temperaturi scăzute peste limitele umane normale sau au alte şi alte capacităţi deosebite însă totul se explică prin energia divină vie cu puteri fără limită pe care o avem în suflet.

Ceea ce numim noi frig este relativ pentru că îl simţim în funcţie de ***căldura*** *care vine din suflet şi de multe ori la aceeaşi temperatură indicată de termometru simţim altfel temperatura care ne înconjoară; energia divină vie reglează totul în jur după reguli ştiute de ea.*
Omul domină prin răutate şi forţă însă se îndreaptă către o dispariţie nedemnă şi-i păcat de noi pentru că arătăm frumos şi avem capacitatea să înţelegem viaţa cu adevărat. Sufletul nostru, această fereastră care se află în inimă, se deschide după cum ştim să trăim viaţa, dacă trăim în răutate şi fapte urâte, cu o minte defectă şi bolnavă sufletul nostru se strânge şi rămâne cât un punct pentru că acolo există numai dragoste şi bunătate fără margini iar răutatea şi viaţa falsă este calea greşită a fiinţelor care nu-şi înţeleg menirea existenţei şi se pedepsesc singure.
Dacă reuşim să trăim în dragoste şi bunătate tot mereu şi să ducem o viaţă care tinde către perfecţiune sufletul nostru începe să se deschidă şi vom trece pe trepte de evoluţie la care nici măcar nu putem gândi acum.
Când fereastra se deschide suficient inima nu o vom mai simţi, rămâne în energia divină vie şi începem să simţim viaţa cu o putere greu de descris.
Treapta supremă de evoluţie a oricărei fiinţe din universurile fără sfârşit şi implicit a omului este să poată deschide fereastra complet aşa încât corpul să se contopească cu energia divină vie.
Cine ajunge pe această treaptă de evoluţie trăieşte cât vrea pentru că acolo, în energia divină vie, nu există timp, nu există boli iar puterea de viaţă este fără margini.

Se pare că doar Iisus a ajuns să deschidă fereastra complet şi să se contopească cu energia divină vie plin fiind de dragoste şi bunătate fără margini, faptele lui având menirea să ne arate cum este bine să trăim viaţa.
A ajuns pe treapta supremă de evoluţie din infinitul care ne înconjoară şi cu toate acestea era privit ca un ciudat de către cei care-l cunoşteau şi nici acum oamenii nu au puterea să-l înţeleagă însă energia divină vie a făcut în aşa fel încât lumea să i se închine pentru că şi-a împlinit sufletul aşa cum rar se întâmplă în acest infinit care ne înconjoară. Dacă nu era omorât şi rămânea în starea aceea putea trăi şi astăzi dar nu aceasta este esenţa existenţei noastre să trăim veşnic ci să ne împlinim sufletul căt mai bine şi frumos posibil.
Dacă vreţi să simţiţi că trăiţi în fiecare an câte o viaţă deschideţi-vă sufletul şi contopiţi-vă cu energia divină vie, cu această formă de viaţă supremă care ne-a creat şi care este perfectă.
Răsplata divină este fără egal iar sufletul din noi ne înţelege extrem de bine şi nu-l vom putea păcăli în vecii vecilor.
Iisus, acel om care a făcut numai bine în jurul lui şi a dat dragoste şi bunătate fără limite a fost omorât de către poporul evreu din neştiință dar cu răutate şi din păcate majoritatea celor care se trag din acei oameni care i-au adus moartea trăiesc cu sufletul închis cât un punct şi astăzi ducând o povară grea şi iubind doar banii, fără să cunoască dragostea din suflet şi viața adevărată.
Dumnezeu s-a supărat pentru că trăia prin Iisus aşa cum dorea şi cum puțini oameni au puterea să înțeleagă şi curajul să trăiască viața.

Nu avem voie să facem rău niciodată mai ales celor care fac numai bine pe acest pământ.
Mergeți şi priviți o căprioară în ochi şi veți vedea puritatea, noblețea, bunătatea, gingăşia şi frumusețea adevărată şi spuneți atunci dacă puteți face vreun rău unei aşa ființe.
Încercați să vă depăşiți barierele cunoaşterii şi înțelegerii şi nu mai rămâneți ancorați în ce a fost pentru că energia divină vie care ne-a creat nu ne vrea decât binele.
*Gândiți-vă numai ce înseamnă **bunătate,** dar profund şi după aceea încercați să înțelegeți ce înseamnă **bunătate fără margini**.*
Uitaţi toți de răutate şi începeţi să faceţi numai bine în jur pentru că răsplata divină nu are egal şi nu va avea niciodată.

Energia divină vie şi universul

Nu există om pe acest pământ care să nu-şi fi simţit sufletul vreodată dar cu toţii am trecut prea uşor prin viaţă fără să ne dăm seama că purtăm în noi toate tainele universului.
Am ajuns să văd în suflet în urma unor întâmplări din viaţa mea, a unei conjuncturi favorabile dar făcând multe fapte bune din tot sufletul şi fără să înţeleg cum unii oameni fac rău cu bună ştiinţă, până de curând.
Am fost lăsat să văd energia divină vie suficient cât să mă învăluie şi să-mi transmită multe, să mă ducă acolo unde nici nu gândeam vreodată.
Apare ca nişte firicele roşiatice nu prea strălucitoare în formă neregulată învăluite în semiîntuneric şi se simte energia densă vie, ***se simte infinitul*** *şi te cuprinde în dragostea şi bunătate, îţi transmite încredere, putere, cunoştinţe şi o fericire interioară greu de descris.*
A vedea este puţin spus pentru că nu vezi cu ochii ci te duci undeva înlăuntrul tău unde doar Dumnezeu ştie ce face.
Acel început al universului pe care-l invocă oamenii de ştiinţă a fost produs de energia divină vie şi totul se derulează după reguli impuse de ea iar viaţă peste tot în infinit există prin energia divină vie.
Găurile negre din univers sunt porţi prin care energia vizibilă nouă se întoarce înapoi în energia divină vie care a creat totul şi unde ajungem în final cu toţii.
Întunericul nu există decât în spectrul nostru vizibil, infinitul fiind plin cu energia divină vie pe care noi nu o putem vedea cu ochii şi nici altfel niciodată decât dacă se vrea şi spun asta pentru că oamenii de ştiinţă se chinuie cu tot felul de experimente pline de intenţii nu tocmai curate.

Mai bine am încerca să schimbăm modul de viaţă pe această planetă şi să trăim aşa cum ne este dat şi vom avea cu adevărat de câştigat.
Suntem pe un drum mai mult decât greşit şi ne îndreptăm către o dispariţie nedemnă care se datorează doar nouă oamenilor.
Niciodată însă nu este târziu pentru o viaţă împlinită cât trăim pentru că energia divină vie va avea grijă să existăm încă multă vreme dacă vom şti să fim în armonie cu sufletul nostru şi cu tot ceea ce ne înconjoară, aşa cum ne vrea: plini de dragoste şi bunătate tot mereu.
Nu ne putem închipui infinitul dar el există şi este greu să putem cuprinde cu înţelegerea noastră un infinit de universuri şi încă un infinit de planete cu viaţă pentru că ***energia divină vie trăieşte prin ceea ce creează şi se împlineşte prin ceea ce se întâmplă în această infinitate.***
Ceea ce este şi mai greu de înţeles pentru noi este că acolo, în energia divină vie totul este perfect, există numai dragoste şi bunătate fără margini.
Dacă ar exista o picătură de răutate în infinitul care ne înconjoară planetele şi stelele s-ar lovi între ele şi ar fi un haos general în univers.
Când oare vom ajunge să ne înţelegem limitele, să apreciem aşa cum se cuvine ceea ce ne guvernează existenţa şi că suntem doar simpli muritori aşa încât să fim mai conştienţi de noi şi de ceea ce putem face în fărâma noastră de existenţă fizică?
Atunci când vom avea credinţă pură în suflet că există această energie divină vie şi o vom înţelege cât de puţin vom ajunge să avem beneficii de neimaginat pentru că energia

divină vie poate face orice dar numai dacă trăim în armonie cu sufletul nostru şi cu tot ceea ce ne înconjoară.
Universul nostru a fost creat dintr-o infinitezimală particică de energie din energia divină vie cu o densitate greu de descris şi dacă am face o plimbare printre galaxii poate ne-am da seama ce înseamnă ***puteri fără limită*** *şi cât de mici şi nevinovaţi suntem în existenţa noastră.*
În infinitul care ne înconjoară energia divină vie creeză un spectacol greu de descris în cuvinte, eliberează conuri de energie din ea - ca o naştere cosmică şi prin jocuri de energie creează galaxii şi universuri, fiecare obiect cosmic fiind legat printr-o fereastră la energia divină vie care-i stabileşte mişcarea până la final.
Este nevoie să avem nu numai încredere deplină în energia divină vie dar să avem şi respect total şi înţelegere nesfârşită de-a lungul existenţei noastre limitate, toate acestea se adună într-un singur cuvânt – ***credinţă****.*
Credinţa *noi oamenii o înţelegem greşit şi fugim cu gândul la religie, la dogme şi înscrisuri dar este nevoie să o înţelegem aşa cum se cuvine.*
Să o înţelegem fără teamă şi fără nici o reţinere pentru că înseamnă să credem în acest suflet pe care-l purtăm şi care este prietenul nostru de-o viaţă, care ne este mereu aproape, ne face să simţim ce este viaţa şi are grijă de noi cât trăim.
Să crezi într-un prieten adevărat ce-ţi vrea numai binele şi nu te lasă toată viaţa este mai uşor decât îşi imaginează orice om de pe pământ.
Aşa că aveţi credinţă în suflet şi veţi căpăta cu siguranţă o răsplată divină din partea energiei vii cu puteri fără limită.

Credinţa îţi dă putere în viaţă şi te face să vezi că nu eşti singur niciodată, îţi face sufletul un izvor de dragoste fără limite şi-ţi împlineşte viaţa cu adevărat.
Fără credinţă trăim la întâmplare.
Omul cu mintea lui plină de defecte va tresări şi va căuta să-şi găsească un bob de credinţă ca să poată lua ceva beneficii, dar nu aceasta este menirea noastră.
Va trebui să înţelegem că a trăi normal pe acest pământ înseamnă să dăm deoparte nu numai răutatea dar şi tot ce este fals.
Ne putem păcăli între noi deocamdată dar energia divină vie **nu** şi tot ce facem cu mintea noastră şi fără suflet este doar o joacă fără sens.
Ni se pare că orice informaţie şi câştiguri materiale ne dau putere şi unora le place să se vadă un fel de zei sau că li se cuvine luxul, bogăţia, confortul şi falsa putere asupra altor oameni fără să-şi dea seama că aşa trăiesc în întuneric şi cu un nivel de conştienţă extrem de scăzut.
Oamenii vor putea exista în armonie încă mult timp pe acest pământ numai cu **credinţă**, **dragoste** şi **bunătate.**
În rest totul este fals şi duce la distrugerea şi dispariţia speciei umane pentru că energiei divine vii nu-i place când primeşte suferinţa din noi.
Până şi cel mai mare criminal de pe pământ are un suflet bun şi plin de dragoste, aşa avem cu toţii, dar mintea lui este atât de bolnavă şi plină de întuneric încât îi este frică de viaţă.
Dar greşim mulţi dintre noi pentru că niciodată la rău nu se răspunde cu rău şi nici cu medicamente care nu vor face deloc bine ci dimpotrivă şi mai mult rău.

Ca să vindeci aşa oameni este suficient să-i faci să descopere că au un suflet care-i poate salva şi să-i faci să simtă dragostea şi bunătatea din ei.
Centrele de detenţie şi reeducare ar trebui să fie centre de cultură şi educaţie, ca o şcoală de viaţă pentru cei care încă nu au reuşit să înţeleagă ce este viaţa cu adevărat şi trebuiesc învăţaţi să trăiască ca oameni normali, să dezvolte sentimente de dragoste curate aşa încât să poată trăi în societate frumos, să ştie cum să-şi împlinească viaţa.
Dacă li se răspunde cu rău li se adânceşte şi mai mult suferinţa în care trăiesc şi li se ia orice sanşă la o viaţă normală şi împlinită.
Mintea umană va căpăta puterea să lase în urmă răutatea şi faptele greşite, să se cureţe numai cu energia divină vie care vine din suflet şi asta prin credinţa din suflet şi dezvoltarea unor sentimente de dragoste profunde.
Dragostea şi credinţa eliberează energia vie din suflet.
***Nu există oameni bolnavi pentru că putem vindeca orice cu energia divină vie pe care o avem în noi, suntem doar neputincioşi în existenţa noastră** şi ne place să alegem calea cea mai uşoară a existenţei noastre.*
De la cel mai rău om de pe pământ la perfecţiunea umană este o diferenţă enormă dar un drum foarte scurt.
Cu toţii ne încadrăm undeva pe această scară în funcţie de răutatea care există în fiecare dintre noi şi ne putem singuri evalua.
Dar nu asta este important ci să putem înţelege că avem nevoie să alungăm răutatea şi faptele rele din viaţa noastră, atunci dragostea divină pe care o avem în suflet va apare şi ne va da puterea de a face orice în viaţă, mai ales să ieşim

din acel fel de întuneric şi viaţă falsă dusă în inconştienţă majoră şi la întâmplare.

Sunt foarte mulţi oameni care îşi simt energia din interior şi au înţeles că o pot folosi cu un bob de credinţă, se vindecă pe ei şi pe alţii din jurul lor şi fără să conştientizeze suficient o înţeleg într-o anumită măsură dar fără credinţă pură şi dragoste fără limite nu vom căpăta cunoştinţele care dau valoare şi esenţă existenţei noastre.

Energia din suflet ne vine în corp oricum pentru că nu putem trăi fără ea.

Fiecare celulă a organismului nostru există cu energie vie venită din suflet.

În funcţie de modul cum ştim să trăim ne încărcăm cu mai multă sau mai puţină însă ca să căpătăm şi cunoştinţe adevărate din suflet, din biblioteca universală a infinitului, este nevoie să avem o armonie desăvârşită în interior.

Mintea noastră din păcate va fi dispusă tot mereu spre compromis şi răutate pentru că este calea cea mai uşoară care ne atrage şi nu necesită nici un efort dar este un rău extrem pe care ni-l facem singuri.

Cu toată împotrivirea vom ajunge în final să trăim aşa cum ne este dat, din ce în ce mai mulţi dintre noi.

Dacă nu? vom dispare ca specie fiind inutil să ne gândim la soluţii de salvare puerile şi făcute ca nişte copii neînţelegători.

Nu putem trăi în răutate pe acest pământ prea mult timp.

Credinţa înseamnă să crezi în ceea ce ne guvernează viaţa, să crezi în această energie divină vie care creează totul, la modul conştient şi pur.

Au apărut ca exagerate şi ireale multe cunoştinţe din religiile afişate şi dogme care îngrădesc exprimarea liberă, cunoaşterea permanentă şi înţelegerea fără limite.
Încercaţi să nu mai rămâneţi ancoraţi în tot felul de scrieri vechi, ele au avut rolul lor de-a lungul timpului însă este nevoie să ne depăşim stadiul de acum şi să îndrăznim mai mult.
Nu este bine să ne facem griji pentru interesele noastre care în final sunt mărunte şi fără rost pentru că ne putem adapta şi putem face orice în viaţă.
Să ne lăsăm mintea liberă de constrângeri, abia atunci o să începem să pătrundem cunoaşterea cu adevărat şi o să simţim viaţa aşa cum nici nu ne putem imagina.
Cu cât ne încărcăm mai mult cu energie divină vie cu atât suntem mai sănătoşi, timpul trece mai greu şi se modifică, căpătăm puteri din ce în ce mai mari şi o fericire şi armonie în interior greu de descris.
Credinţă fără limite daţi sufletului şi dezvoltaţi sentimente de dragoste fără sfârşit şi o să-mi daţi dreptate.
Majoritatea oamenilor dau înapoi la aşa cunoştinţe şi consideră că nu este necesar să-şi complice existenţa, să înţeleagă şi să pătrundă cunoaşterea dar ***este o greşeală capitală*** *pentru orice om de pe pământ.*
Nu ezitaţi să gândiţi cât mai intens şi încercaţi să vă simţiţi sufletul prin tot ceea ce faceţi iar viaţa va căpăta alte dimensiuni.
Energia divină vie poate face orice şi este greu de închipuit cam ce putem face şi noi dacă trăim în armonie cu ea şi nu o dezamăgim în existenţa noastră.

Reactoarele nucleare nu pot produce atâta energie fără aportul de energie trimis de energia divină vie din ea şi nu ar trebui să ne facem atâtea griji pentru descoperirea altor surse de energie pentru că tot infinitul este plin cu energie densă şi Dumnezeu ne va trimite cunoştințele necesare ca să putem trăi mai departe fără să distrugem planeta, doar să avem puterea să înțelegem viața aşa cum îşi doreşte.
Este nevoie de credinţă pură şi fapte bune făcute din suflet, nu avem nevoie de o viaţă falsă trăită în prefăcătorie şi minciună sau smerenie şi frică.
Este suficient să fim oameni normali, să trăim cu curaj şi înţelepciune, în armonie cu noi şi cu tot ce ne înconjoară şi chiar dacă mai greşim cu faptele câteodată, fără voia noastră, este nevoie să încercăm să îndreptăm cât se poate de mult ceea ce am făcut rău.
Tot ce facem bun şi frumos din suflet ne întăreşte legătura cu energia divină vie iar răsplata nu va întârzia să apară.
Pentru asta este nevoie însă de credinţă pură şi nu este bine să vă fie teamă, nu confundaţi cu religia afişată niciodată.
Credinţa se poartă în suflet şi se vede în viaţa de zi cu zi prin comportamentul nostru.
Dacă avem o legătură bună cu sufletul prin gândurile trimise de mintea noastră energia divină vie ne poate lăsa să facem multe.
Ceea ce făcea Iisus este posibil şi încă multe altele, totul prin energia divină vie care umple infinitul ce ne înconjoară.
Dar ca să înţelegem energia divină vie este poate prea mult pentru noi deocamdată, eu vă pot spune că se simte doar ***infinitul**, **dragostea** şi **bunătatea**.*

Energia divină vie este greu de înţeles pentru că este numai dragoste şi bunătate iar omul are în mintea lui tot mereu ceva răutate şi până nu va scăpa de tot ce este rău în el nu va putea înţelege divinitatea.
Dragostea şi bunătatea nu pedepseşte niciodată pe nimeni dar primeşte suferinţa cu bunătate.
Greu de înţeles pentru noi oamenii şi totuşi atât de simplu iar dacă nu am avea nici un strop de răutate şi am face numai fapte bune cu multă dragoste am putea înţelege energia divină vie şi am avea beneficii greu de imaginat. Doar atât ni se cere şi totuşi ne ducem pe calea compromisului şi ne întunecăm mintea cu răutăţi de tot felul fără să ştim că aşa ne pedepsim singuri şi ne afundăm în întuneric.
Nu avem voie să alegem calea cea mai uşoară a existenţei noastre şi suntem datori să luptăm pentru fericirea şi împlinirea noastră pe acest pământ.
Energia divină vie trăieşte prin noi, prin toate fiinţele, natura care ne înconjoară şi tot ceea ce creează în universurile care apar, evoluează şi se sting, ne ştie gândurile şi ne preia sentimentele de dragoste.
Răutatea este specifică doar minţilor umane bolnave şi cu defecte şi rămâne aici pe pământ făcându-ne viaţa grea noua muritorilor.
Energia divină vie are grijă cu adevărat doar de cei care trăiesc în dragoste, credinţă şi fapte bune, pe ceilalţi îi aşteaptă şi le dă semne destule de-a lungul vieţii că pot trăi în armonie şi fericire deplină.

Dacă nu se trezesc îi lasă să trăiască în întuneric chiar dacă fac rău semenilor prin faptele lor pline de răutate şi greu de înţeles de cele mai multe ori.

Pentru energia divină vie nu există timp, nu există început şi sfârşit *iar mişcarea este dată doar de ceea ce creează şi vedem noi în universul vizibil pentru că mişcarea dă noţiunea de timp şi asta doar pentru noi fiinţele şi natura din univers.*

Răbdarea este divină, la fel şi intuiţia şi dragostea şi înţelegerea şi încă multe altele avem de la începuturi pe acest pământ venite de la energia divină vie dar din neputinţă încă nu am ştiut să desluşim prea bine ce ne este trimis să ne lumineze existenţa şi să ne împlinească viaţa.

Dragostea este divină şi vine din tot infinitul care ne înconjoară, cine poate simţi cu adevărat dragostea din suflet simte şi energia vie şi poate înţelege mai multe.

Fără dragoste pură şi măreaţă nu se poate face nimic, ***iubirea este doar un sentiment dezvoltat în subconştient de mintea noastră fără perfecţiune care ne duce pe drumuri false de cele mai multe ori.***

Este nevoie de cineva deosebit în viaţa noastră ca să ne deschidă această portiţă numită suflet şi este nevoie să învăţăm să avem dragoste pentru tot ce ne înconjoară cu cât mai multă putere ca să putem înţelege cu adevărat energia divină vie.

Dacă reuşim să scăpăm şi de orice urmă de răutate din mintea noastră atunci cu siguranţă vom ajunge pe o treaptă superioară de existenţă şi vom simţi viaţa pe alte coordonate.

*Numai **dragoste şi bunătate**, aşa avem în suflet, aşa este această energie divină vie care creează totul în infinit.*
Nici să nu vă îndoiţi că ar putea fi altfel iar noi suntem atât de mici şi nevinovaţi în existenţa noastră încât ar trebui să fim ceva mai conştienţi de scopul nostru pe acest pământ.
Este nevoie să începem a gândi mai profund şi mai îndrăzneţ pentru că avem totuşi o sarcină şi încă una frumoasă, sublimă şi măreaţă, aşa consider că putem vedea scopul nostru de a ne împlini sufletul prin dragoste şi fapte bune.
Răutatea a fost, este şi va rămâne otrava din mintea umană care distruge totul acolo unde ajunge.
*Cineva întreba de ce nu face ceva energia divină vie cu puteri fără limită ca să nu mai existe răutate pe pământ şi poate ne dorim cu toţii să scăpăm de răutatea aceasta distrugătoare dar va trebui să înţelegem pentru totdeauna că **dragostea şi bunătatea nu fac rău nimănui** şi **nu dau pedepse ba chiar primeşte suferinţa cu bunătate şi nu se impune cu forţa niciodată.***
Nici măcar nu ne judecă pentru ceea ce facem, doar se retrage şi-l lasă pe cel care face rău să trăiască în întuneric, fără dragostea din suflet.
Numai că în final dacă nu vom şti să mergem pe un drum bun în existenţa noastră se va sătura de atâta suferinţă şi va şterge iaraşi totul după care viaţa o s-o ia de la capăt pe această planetă.
Energia divină vie nu trage pe nimeni de mână să facă fapte bune şi să trăiască în dragoste şi bunătate.
Este nevoie să facem un efort cu adevărat conştient şi să ne depăşim condiţia de acum.

Eu doar încerc să deschid un drum, atât şi nimic mai mult şi sunt convins că vor fi destui oameni care vor înţelege şi vor ajunge cât mai departe în a desluşi energia divină vie care asta aşteaptă să o cunoaştem şi să trăim în armonie cu ea.
***Energia divină vie nu a apărut, a existat dintotdeauna**, este veşnică fiind fără timp, va crea la nesfârşit universuri şi va da viaţă tot mereu în universurile pe care le creează.*
Este forma de viaţă supremă şi perfectă.
Noi nu putem înţelege infinitul pentru că suntem fiinţe limitate, ca timp şi existenţă, dar tocmai ceva ce nu are limite ar trebui înţeles pentru că acolo unde se sfârşeşte ceva, ce se întâmplă? începe altceva şi tot aşa mai departe.
Aşa că infintul este mai uşor de înţeles şi acceptat.
*La fel şi cu ceva ce a existat dintotdeauna, neexistând timp şi mişcare **a fost şi va exista veşnic**.*
Sunt conştient că tot ce scriu este deocamdată peste limitele de înţelegere şi conştientizare a minţilor umane însă suntem la o răscruce de drumuri în existenţa noastră şi este nevoie să începem a înţelege mai bine viaţa.
Mintea noastră evoluează de la o generaţie la alta şi din păcate nu a evoluat suficient şi se duce în răutate cu o putere greu de descris urmând o cale greşită care ne va aduce încă multă suferinţă şi durere.

Esenţa existenţei umane

Trăim ca să împlinim sufletul pe care-l purtăm în noi*.*
Este singurul care rămâne şi împlineşte energia divină vie din infinitul care ne înconjoară, în rest corpul şi mintea dispar odată cu încetarea existenţei noastre fizice.
Sufletul îl împlinim prin dragoste şi fapte bune*.*
Dragostea vine din suflet.
Iubirea este un sentiment dezvoltat în subconştient de mintea noastră fără perfecţiune.

- ***Puterea de a dărui dragoste.***

Dacă ar vrea careva să facă o evaluare a oamenilor şi nu numai a lor cel mai bun criteriu ar fi: ***puterea fiecăruia de a dărui dragoste****.*
Cel mai puternic om de pe pământ este acela care dăruieşte cea mai multă dragoste şi prin faptele lui bune cuprinde în fericire şi bunătate tot ceea ce-l înconjoară.
Prin dăruire dragostea din suflet devine şi mai puternică şi mai măreaţă.
Puterea de a dărui dragoste este divină şi te ridică cu adevărat pe o treaptă de cunoaştere şi înţelegere unde se ajunge foarte greu, în rest ierarhiile create de noi oamenii sunt artificiale şi pline de interese nu tocmai curate.
Ne place să ne dăm importanţă, să ne scăldăm în lux şi bogăţie şi puţini sunt aceia care doresc o viaţă conştientă şi împlinită cu adevărat, în fericire şi dragoste permanent.
Singura comunitate şi izvor de fericire deplină a fost şi va rămâne familia - nucleul existenţei umane.
Este cel mai simplu şi natural să trăim aşa cum ne-a fost dat, este dorinţa cea mai aprigă a fiinţei umane dar tot neputinţa

de înţelegere ne face să complicăm totul în jurul nostru şi să ne pierdem în lucruri mărunte.
Mulţi fac un fals şi din traiul în doi şi sub diverse forme creează un fel de viaţă meschină greu de înţeles de către o minte limpede şi frumoasă.
Activităţile noastre umane de zi cu zi este nevoie să le facem cu plăcere şi dragoste altfel nu este bine şi fiecare dintre noi avem talente înnăscute care ne pot aduce bucurii nouă şi celor din jur şi este bine să ne găsim locul în societate unde să ne simţim utili.
Armonia deplină este greu de găsit dar în nici un caz nu ne prinde bine ceva nedorit pentru că nu poate ieşi din mâna noastră nimic bun făcut cu indiferenţă şi fără suflet.
Arta, sportul, cultura, ştiinţa, materiile de studiu, activităţile tehnice şi de producţie, activităţile de interacţiune cu universul care ne înconjoară, toate acţiunile noastre care tind să ne facă viaţa mai uşoară şi orice altă activitate făcută de om constituie în mare capitolul ***activităţi umane*** *şi ne este uşor să le înţelegem dacă esenţa existenţei noastre ne este aproape.*
Când înţelegi esenţa conţinutul devine uşor, simplu, suportabil şi de ce nu plăcut.
Ne este greu multora să acceptăm existenţa armelor şi a armatelor, asta nu arată decât că nu ne-am depăşit încă statutul de primate agăţate pe scara evoluţiei cu comportament barbar şi primitiv.
Chiar dacă frontul de luptă se generalizează şi se folosesc tot felul de produse ale chimiei moderne care deformează mintea umană şi produc mult rău acestui pământ împreună cu tehnologii ultrasofisticate care ne bruiază mintea şi

gândurile răul nu face decât să îmbrace haine şi mai hidoase.
Încerc doar să-mi depăşesc limitele de înţelegere a vieţii şi mă străduiesc să trăiesc împăcat cu mine şi cât mai frumos.
*Nu-mi place filosofia şi nici o altă materie inventată, sunt doar o fiinţă trecătoare prin timpul fără sfârşit care caută să-şi împlinească sufletul prin **dragoste**.*
Este bine să conştientizăm că există un sfârşit fizic şi este nevoie să-l acceptăm împăcaţi.
*Este bine de ştiut că există suferinţă şi avem nevoie să învăţăm să o primim cu bunătate **dar este extrem de important să ştim că există dragoste adevărată, sinceră, măreaţă şi eternă** care ţine o viaţă aşa cum ţine şi sufletul din noi.*
Dragostea dispare atunci când nu o mai dăm din suflet şi nu este vina nimănui decât a celui care uită de ea.
Cu toţii căutăm dragostea adevărată chiar dacă nu recunoaştem din inconştienţă dar nu ştim din păcate cum să o primim.
***Dragostea se împarte** iar teama de neînţelegere există şi nu ştii cum poţi face, dacă eşti un fericit al sorţii şi o găseşti să o ţii vie tot timpul.*
Este capitolul unde ne împotmolim cu toţii.
Doar nesiguranţa firească a viitorului neştiut creează ceva panică sufletului la gândul că suntem fiinţe supuse greşelilor şi este greu de găsit cineva cu aşa putere de înţelegere divină şi dragoste nesfârşită care poate ţine o viaţă.
Când vom ajunge să trăim pe o treaptă superioară de cunoaştere şi înţelegere vom învăţa şi ce este dragostea cu adevărat.

Dragostea nu are vârstă, este nemuritoare precum sufletul pe care-l purtăm, aşa că avem această datorie de a trăi în dragoste de când ne naştem şi până la sfârşitul vieţii. Deocamdată şi un câine ştie mai bine ca noi cum este cu dragostea - problema eternă a omenirii şi ne arată că suntem doar fiinţe ca şi celelalte din jurul nostru, nu neapărat superioare lor la toate capitolele deşi ne place să ne vedem stăpâni absoluţi fără să ne ştim locul şi menirea pe acest pământ.
Indiferenţa este o stare tranzitorie dar cine se hrăneşte cu răutate şi fapte urâte are o minte întunecată şi virusată câteodată ireversibil şi face mult rău omenirii şi acestui pământ.
Dragostea are multe compartimente în sufletul nostru şi nu avem voie să le amestecăm şi să le confundăm: avem dragoste de părinţi unică şi eternă, dragoste de copiii pe care îi creştem, dragoste de pământul pe care ne naştem şi facem primii paşi şi unde prindem rădăcini, dragoste de natură, dragoste de animale şi în general dragoste de tot ce ne înconjoară.
Cine nu are dragoste de părinţi şi de pământul natal nu va fi în stare să dea dragoste adevărată nimănui niciodată şi nu este bine să dăm vina pe unii semeni de-ai noştri ca să ne depărtăm de pământul unde am adunat anii copilăriei şi am învăţat să trăim.
Este nevoie să ţinem la ţara noastră cu sufletul indiferent cum arată şi cum este ea.
Pentru mine ţara mea este pământul sfânt pe care am păşit prima dată şi care mă leagă de lumea asta.

Fiecare dragoste din suflet o simţim într-un fel aparte dar cea care ne împlineşte cu adevărat va rămâne pentru totdeauna dragostea pentru omul de lângă tine cu care îţi împarţi existenţa şi ar trebui să faci un întreg.

Dragostea a fost este şi va rămâne ţelul suprem al fiinţelor superioare*.*

- ***Omul de lângă tine***

Nu luăm pe cineva lângă noi pentru a ne satisface multiplele noastre dorinţe şi nevoi, ar fi o greşeală care se plăteşte în final.

Aş spune că ne dorim pe cineva alături care să facă parte din fiinţa noastră aşa încât cei doi să coexiste în armonie totală mereu înconjuraţi de dragoste.

Cine înţelege că adevărata fericire nu poate veni decât din astfel de legătură şi are puterea, credinţa, înţelepciunea, răbdarea şi dragostea necesară va ajunge să cunoască cele mai profunde trăiri şi sentimente nobile căci se creează perspectiva să le poţi urca câte o treaptă de-a lungul vieţii tot mai sus şi este foarte important să ştii să faci asta.

A trăi ca să-ţi împlineşti sufletul pe care-l porţi este cea mai grea realizare de pe pământ *în rest toate acţiunile noastre sunt deşarte.*

Până şi cele mai măreţe descoperiri ale omenirii sunt fără valoare în faţa a doi oameni care au reuşit să clădească o dragoste curată, fără trădare şi minciună.

Este cel mai înălţător sentiment să păşeşti cu demnitate şi onoare şi să ţii de mână omul pe care-l iubeşti din tot sufletul până la sfârşit.

Acesta este adevăratul vis al omului şi nu acela de a zbura pe lună pentru că o poţi face dar în final revii cu picioarele pe pământ.
Poţi avea cea mai frumoasă casă din lume, o supermaşină, poţi avea cele mai strălucitoare haine, poţi avea planeta la picioare însă toate acestea nu te împlinesc, dimpotrivă: ***fără dragoste adevărată totul este gol şi fără sens****.*
Sunt mulţi cei care ar da toată bogăţia lor pentru o dragoste adevărată, măcar să o cunoască încât ar fi bine să fim mai conştienţi şi mai atenţi la acest capitol.
Toţi pleacă cu avânt şi vise frumoase la început dar pe parcurs se pierd unul câte unul şi chiar dacă rămân legaţi unii dintre ei o fac din motive care nu ţin de demnitatea unui om cu pretenţii de la viaţă.
Dacă vrei să cunoşti cu adevărat sensul dragostei nu ai voie să trădezi niciodată pentru că legătura dintre cele două suflete se rupe şi totul devine searbăd, fals şi fără rost.
Pleci la drum doar dacă ştii că poţi dărui dragoste şi încredere până la sfârşit.
Nu sunt idealuri de neatins pentru că mulţi dintre înaintaşii noştri au avut tăria să trăiască aşa, doar odată cu libertăţile înţelese greşit oamenii s-au schimbat.
Dacă consideri că nu eşti pregătit pentru aşa o viaţă mai bine trăieşti singur până găseşti dragostea adevărată decât să încurci alt om şi să produci durere şi suferinţă mai târziu.
Nu se poate numi om cel care produce suferinţă semenilor săi în mod voluntar pentru că suferinţa o dă sufletului care aparţine energiei divine vii.

Dumnezeu se supără dar primeşte suferinţa cu bunătate cu toate că are puteri fără limită iar noi va trebui să înţelegem ce este viaţa cu adevărat.
Când avem o suferinţă profundă sufletul din noi plânge, plânge deşi are puteri fără limită, greu de înţeles întradevăr.
Un robot nu plânge, mintea noastră este un program, corpul o formă materială iar sufletul nostru este viața.
Va trebui să înţelegem că viaţa înseamnă dragoste şi bunătate, atât şi nimic mai mult.
Avem nevoie să ne evaluăm cu foarte mult realism, să ne studiem extrem de bine şi să căutăm ce ni se potriveşte fără să încercăm să păcălim pe altcineva pentru că în final ne păcălim singuri.
Ca să ne vedem pe noi înşine aşa cum suntem în realitate este cel mai greu de acceptat şi sunt extrem de puţini cei care îndrăznesc să se evalueze cu realism şi corectitudine.
Aşa că vă rog să o faceţi şi să vă treceţi în fiecare zi în agendă faptele făcute şi nu vorbele, măcar o perioadă de timp şi să vă uitaţi cu mare atenţie la ceea ce realizaţi ca oameni pe acest pământ, după aceea îndrăzniţi să evaluaţi pe alţii şi veţi vedea altfel realitatea.
Oamenii cu mintea bolnavă care fac rău în jur nu au puterea să se vadă cum sunt iar din neputinţă și nebunie caută doar să-i vadă pe ceilalţi, să-i judece și să facă viaţa grea altora.
Viaţa înseamnă să trăieşti împăcat cu tine, în dragoste şi armonie cu cel de lângă tine şi cu familia ta, în rest sunt doar relaţii de interacţiune cu ceilalţi semeni încărcate de interese.
Nu poţi judeca pe nimeni pentru felul cum vede relaţia în doi, este posibil ca totul să se schimbe în timp dar sufletul

unui om care trăieşte conştient nu poate fi altfel decât aşa cum simte, nu cu mintea pentru că ar însemna să-l faci să trăiască ca un robot din frânturi de iluzii deşarte care-i amărăsc tot mai mult viaţa.

Lupta cea mai grea nu este să cucereşti dragostea ci să o găseşti pe cea adevărată, să ai puterea să păstrezi ceea ce ai găsit şi ţi se potriveşte şi să dai în fiecare zi frumuseţe dragostei tale.

Cel mai greu de dus şi mai aprig instinct al fiinţei umane este instinctul de reproducere care apare în viaţa noastră cotidiană ca dorinţa de sex şi raţiunea noastră cedează de multe ori lăsându-ne pradă instinctului animalic care distruge evoluţia în bine a speciei umane.

Sexul nu este decât o manifestare animalică specifică fiinţelor care involuează, fără raţiune şi cu un nivel scăzut de gândire.

Fără să vrem ajungem majoritatea în capcane care nu fac decât să ne ducă în compromis şi pe un drum greşit.

Numai oamenii slabi şi cu un grad scăzut de înţelegere a vieţii cred că se împlinesc prin relaţii sexuale cât mai numeroase care le deformeaza mintea, le dă un caracterul pur animalic, îi aruncă în compromis şi întuneric făcând din ei surse de răutate şi nebunie care ajung să terorizeze omenirea cu faptele lor pline de parşivism şi greu de înţeles pentru un om normal.

Nimeni nu spune să nu iubeşti, este o plăcere a acestei vieţi dar fă-o cu sufletul ca o fiinţă superioară.

A face sex te duce spre rădăcinile fiinţei umane în schimb a face dragoste înseamnă să faci cu sufletul şi este ceva divin dar pentru asta este nevoie să existe ***dragoste*** *între cei doi.*

De aceea este bine să conştientizăm că în final familia este cea care dă stabilitate şi frumuseţe fiinţei umane.
În rest eşti predispus la o adâncire în compromis din care de multe ori este aproape imposibil de ieşit şi apari ca un om singur, bun de manipulat şi folosit de către o societate pusă pe distrugerea fiinţei umane cu interese meschine care se zbate în întuneric.
Un om adevărat îşi asumă riscul de a trăi frumos, cu demnitate şi onoare, cu dragoste la vedere şi fără frică, aşa apare omul normal.
Altfel apare fals şi trăieşte ca o umbră pe pământ din plăceri uşoare, cu iubiri şi sentimente dezvoltate de o minte fără perfecţiune, cu capul plecat şi capacul pus la dragostea care izvorăşte din suflet.
Dacă vă uitaţi în jur mai atent veţi vedea cu uşurinţă un om care trăieşte cu mintea sau unul care trăieşte cu sufletul.
Când sufletul apare în viaţa noastră totul devine frumos şi plin de dragoste.
Nu este bine să ne lăsăm traşi pe calea cea mai uşoară şi atrăgătoare, este nevoie să alegem ce este bine pentru noi şi să luptăm pentru fericirea şi împlinirea noastră pe acest pământ.

- ***Încrederea***

Este normal să crezi că există oameni buni în jur care ştiu să aprecieze un om de valoare şi să poţi acorda ***încredere în dragoste*** *ceea ce este într-un fel extrem de greu dar viaţa nu are farmec altfel şi asta fără teama de suferinţă.*
Există din ce în ce mai mulţi oameni cu mintea plină de răutate şi întuneric, chinuiţi de propriile greşeli care trăiesc într-o permanentă agonie dată doar de valori materiale şi

sex şi depărtându-se de sufletul lor ştiu a evalua oamenii numai după vorbe nevrând să vadă, din motive lesne de înţeles, că doar faptele contează, ele rămân ca amprentă pe sufletul nostru.
Majoritatea oamenilor sunt aşa din păcate deşi nu-i vezi cu ochiul liber şi este nevoie să trăim în lumea asta.
***Doar mintea umană este aceea care produce rău** pe acest pământ şi nu va exista niciodată o minte perfectă şi nici nu putem visa la oameni buni la tot pasul dar dacă găseşti unul este suficient.*
***Viaţa**?este o continuă manipulare şi o luptă de interese.*
***Dragostea**?este idealul suprem al omului, nerecunoscut de foarte mulţi din inconştienţă dar căutat cu ardoare de toţi.*
***Încrederea**?este un sentiment de nesiguranţă permanent.*
Nu putem avea încredere nici în noi, ne dezamăgim de multe ori fără să vrem dar să acordăm încredere totală altcuiva? Putem încerca şi putem fi siguri că este imposibil şi vom avea dezamăgiri.
*Am putea spune cam aşa: **atâta timp cât am încredere în mine poţi avea şi tu iar dezamăgirile mele nedorite vor fi şi ale tale, împărtăşite şi cunoscute de amândoi şi invers şi numai comunicarea totală face ca încrederea să fie suportabilă, plus un pic de răbdare**.*
Teama este un sentiment firesc şi de neînlăturat dar frica poate fi învinsă.
Dacă ai frică să trăieşti şi neîncrederea te domină nu vei putea căpăta niciodată sentimente adevărate şi profunde care-ţi pot împlini sufletul.
Nu este bine să ne lăsăm dărâmaţi nici de cele mai grele chinuri sau suferinţe, fac parte din viaţa noastră, ne

*înnobilează, devenim mai înţelepţi şi este nevoie **să le primim cu bunătate.***

Cu toții plângem….de nota nouă când venim pe lume însă atunci când plecăm poate ar fi bine să ne îmbrăţişăm sufletul şi să zâmbim cu toții de nota zece pentru că va veni şi clipa aceea la fiecare dintre noi şi ar trebui să trăim viața în aşa fel încât să merităm nota zece, cu toții.

Până atunci avem dreptul să sperăm la dragoste adevărată ce poate ţine o viaţă de om.

- ***Starea de normalitate***

Dragostea şi suferinţa merg împreună ca două surori gemene şi sunt momente în viaţă când ajungi să te întrebi dacă este bine să duci dragoste multă în sufletul tău.

Din cauza aceasta oamenii devin din ce în ce mai reci, mai indiferenţi cu ei şi cu semenii lor, din frica de suferinţă.

Cu toţii am vrea doar partea de dragoste şi când ajungem să parcurgem partea a doua ne împotmolim din prea multă luciditate, prea profundă gândire şi sensibilitate excesivă.

Doar cei superficiali trec repede mai departe şi uită.

Atunci ajungi să spui că nu mai vrei nimic şi-ţi este indiferent de tine dar aşa cuprinzi în suferinţă tot universul.

Starea noastră de normalitate şi stabilitate în gândire şi comportament este foarte greu de atins şi extrem de greu de menţinut, imposibil într-o viaţă de om.

Şi asta nu din cauza numai a factorilor externi daţi de simţurile noastre care ne modifică stările emoţionale, acestea fac parte din normalitate, vin şi pleacă lăsând în urmă trăiri, gânduri, amintiri care se adună în memoria noastră cu sau fără voie.

Starea de normalitate adevărată este suficient dacă o atingem pe o perioadă cât de scurtă măcar o dată în viaţă dar trebuie să o conştientizăm şi să o memorăm, eventual să fim atenţi pe parcurs şi dacă mai avem momente de luciditate extremă şi profunzime desăvârşită în arta cunoaşterii să-i mai adăugăm câte ceva bun.
În rest ajungem să trăim diverse perioade de cădere sau extaz şi numai starea noastră fundamentală ne va face să le privim şi să le înţelegem cu umanitate şi bună ştiinţă.
Asta ne va ajuta să nu facem greşeli majore în viaţă şi este bine ***să nu ne depărtăm de la valorile noastre morale nici măcar cu preţul vieţii****.*
Până şi starea hormonală a fiinţei umane face ravagii în comportament dacă este lăsată să conducă acţiunile noastre.
Pe lângă toate dificultăţile naturale de existenţă şi atingere a unei armonii în ceea ce priveşte conduita umană mai există şi este din ce în ce mai evidentă şi nefastă influenţa a ceea ce consumăm şi introducem în organismul nostru.
Ne otrăvim şi ne modificăm comportamentul de multe ori doar din dorinţa de a crea un haos controlat.
Cu ceva vreme în urmă majoritatea oamenilor erau lucizi şi calmi, cu acţiuni bine gândite şi frumos conturate, totul se făcea cu mult suflet şi doar cei care beau alcool se depărtau de starea de normalitate.
Acum se pot vedea oameni beţi la tot pasul iar faptele lor sunt ca ale unui alcoolic căruia îi este frică de ceea ce a făcut şi de viaţă şi se cufundă tot mai mult în compromis.
Ar trebui desfiinţate toate produsele chimiei moderne şi ar fi bine să mâncăm numai produse naturale şi să bem apă de izvor aşa cum vin ele din pământ.

Se va dovedi că omul se poate vindeca singur de orice boală şi nu este nevoie să creem o industrie falsă ca să ne mutilăm şi manipulăm propria minte şi sănătate din dorinţa de control şi putere.

Omul este făcut să moară de bătrâneţe *iar bolile apărute sunt doar un rău pe care ni-l facem singuri.*

Cine se poate izola măcar câteva zile în natură şi mănâncă numai produse curate şi naturale îşi regăseşte starea de normalitate a minţii şi sufletului cu uşurinţă şi poate ar fi bine să putem face asta din când în când ca să nu ne pierdem pe drumuri greşite.

Din păcate lumea care apare la orizont este una a unei mulţimi în beţie care se zbate în inconştienţă şi neputinţă în care manipularea este prioritatea principală iar frumuseţea fiinţei umane va fi pusă sub un con de umbră şi după o cernere lungă nu se ştie cum va mai apare totul.

- ***Trădarea şi minciuna***

Sunt legate una de alta şi când apare una vine şi cealaltă iar efectul lor este distrugător pentru fiinţa umană.

Când înşeli totul se duce în compromis şi viaţa se îndreaptă spre bezna existenţei întâmplătoare.

Frumuseţea existenţei umane dispare odată ce apare trădarea şi minciuna iar mintea celui care face asta se tulbură şi se înnoadă începând să producă rău şi suferinţă.

Sunt foarte puţini cei care au curajul şi demnitatea să-şi recunoască faptele şi să se depărteze de răul care a apărut, să revină la o viaţă normală trăită în lumină şi normalitate şi în nici un caz cu dedublare de personalitate.

Când apare trădarea şi minciuna dragostea se transformă în suferinţă.

De aceea este nevoie să fim extrem de conştienţi şi să nu cedăm în viaţă atunci când vrem o existenţă în doi.
Să rezistăm cu orice preţ pentru că o greşeală cât de mică distruge totul.
***Nu avem** un drum deja stabilit pe acest pământ sau **un destin prestabilit** şi nu este bine să ne lăsăm vreodată la voia întâmplării pentru că facem cea mai mare greşeală.*
Este nevoie să luptăm cu toată fiinţa pentru că de noi depinde să ne împlinim viaţa.
*Energia divină vie este în noi şi ne însoţeşte până la sfârşit dar **suntem stăpânii propriului destin** chiar dacă suntem influenţaţi de semenii noştri şi de întâmplări diverse.*
Destinul ni-l facem singuri aşa că nu vă fie frică şi trăiţi viaţa cu curaj.
Nu căutaţi justificări în numele destinului şi luptaţi să vă faceţi viaţa împlinită cu toată puterea de care sunteţi în stare.
Răutatea umană şi acţiunile date de nebunia unor semeni de-ai noştri cu mintea bolnavă duc la distrugerea de vieţi şi destine curmate pe acest pământ.
Este un adevăr dureros şi va trebui să conştientizăm multe în aşa fel încât să putem duce o viaţă împlinită.
Minciuna este aceea care doar pregăteşte mintea umană pentru apariţia răului, care deformează mintea de cele mai multe ori fără cale de întoarcere.
Nu pot decât să vă rog din suflet să nu ştiţi ce este minciuna niciodată, dacă ceva nu vă este pe plac ocoliţi subiectul dar nu minţiţi indiferent de urmări.
Cei care se duc în compromis şi minciună devin parşivi, falşi, cu răutate în ei şi se pierd pe drumuri care duc spre

nicăieri şi din neputinţă şi frustrări majore încep să trăiască viaţa doar cu mintea cea fără perfecţiune încercând să caute în viaţa materială un refugiu şi în iubire şi sex o amăgire continuă.
Mulţi dintre ei se trezesc la un moment dat ca dintr-un vis urât nemaiavând ce face şi cum reveni la normalitate însă le trebuie doar sprijin şi exemple de vieţi împlinite şi frumos trăite.
Încercaţi să dezvoltaţi sentimente de dragoste profunde venite din suflet fără teama de suferinţă şi veţi cunoaşte împlinirea pe acest pământ.

- ***Dezbină şi conduce***

Aşa se clădeşte lumea care apare la orizont de către oameni care trăiesc în compromis şi întuneric unde-şi trag tovarăşi de drum cu forţa fiind păcat de ce li se întâmplă unora care nu şi-au dorit aşa viaţă niciodată dar au parte de ea fără voia lor.
Familia este nucleul existenţei umane dar atunci când este întemeiată pe dragoste curată, fără trădare şi minciună de nici un fel, în rest se poate suporta orice înţelegând prin asta că în viaţă ***acorzi încredere unui singur om****, cel cu care vrei să-ţi împarţi viaţa cu bune şi rele până la sfârşit.*
Altfel nu se poate trăi în dragoste şi credinţă pe acest pământ.
Şi se poate trăi frumos, fără remuşcări şi fals, fără minciună de nici un fel, fără gânduri rele care ne pot chinui existenţa, şi cu fruntea sus, cu demnitate şi onoare.
Nu sunt vise ci doar ***o realitate conştientă greu de împlinit.***

Cam peste tot în lume se duce un război pe ascuns pentru distrugerea familiei ca celulă de bază a societaţii şi asta pentru un control mai bun asupra individului şi crearea unor mulţimi de oameni uşor de manipulat, verificat şi controlat oricând dar este păcat de drumul acesta greşit şi greu de înţeles de către o minte limpede şi frumoasă.
Familia de cele mai multe ori apare doar de formă, ca paravan şi mască la o viaţă falsă şi de multe ori ca o necesitate de convieţuire pentru aparenţe şi pentru satisfacerea unor nevoi şi slăbiciuni greu de dus de către majoritatea oamenilor.
Mai mereu va fi doar un motiv de perpetuare a speciei umane şi este o direcţie greşită impusă de minţi bolnave.
Când eşti singur poţi fi uşor de manipulat şi controlat dacă nu ştii bine ce este în jurul tău iar când eşti în pereche este suficient de tras unul în compromis, cel care este mai vulnerabil şi are ceva slăbiciuni unde poate fi atacat şi prin el se duce controlul şi la celălalt, pe ascuns.
Numai familie nu se mai cheamă aşa ceva, devine doar o jignire la adresa vieţii şi a omului în esenţa lui.
Ca să poţi trăi în armonie deplină, în dragoste şi fericire este nevoie să te destăinui celui de lângă tine în toate problemele, dar în absolut toate şi asta reciproc aşa încât fiecare să cunoască tot ce este bun sau rău la celălalt şi din trecutul care nu a fost comun dar mai ales din ce se vrea trăit împreună, fără supărări.
Altfel nu se poate rezista în viaţă pentru că sunt destui cei care nu au altă preocupare decât să ştie fiecare mişcare a oamenilor şi să distrugă cu dibăcie şi parşivism orice vis de dragoste şi împlinire.

Este nevoie să depunem un efort cu adevărat conştient ca să putem trăi în dragoste şi fericire pe acest pământ.
Cine nu rezistă atacurilor de orice fel şi nu-şi asumă greşelile trecutului în faţa omului cu care vrea să-şi împartă viaţa şi face eroarea să deschidă uşa compromisului sperând că poate trăi în două lumi paralele se înşeală amarnic şi omoară cel puţin un suflet prin suferinţă fără margini, care este mai grea decât moartea în sine.
***Nimeni nu-ţi vrea binele pe lumea asta** în afară de părinţi şi dacă găseşti un **om** care vrea să trăiască aşa cum este normal şi frumos, fără trădare şi minciună şi nimic nu valorează mai mult şi nu va valora vreodată.*
Banii, relaţiile, o viaţă sigură dată de o mare de oameni care-şi vor cere şi primi recompense prin iubiri în mare trecere sunt doar amăgiri trecătoare şi fără sens.
Dacă cineva crede că în compromis te duci puţin şi fără să ştie nimeni sau poţi împăca pe toată lumea şi există o cale de mijloc atunci naivitatea şi-a găsit cuib în aşa minte.
Cine încape pe drumul acesta va ajunge într-un final unde nici nu a bănuit vreodată în visele cele rele.
Timpul îi va face traseul prin negura unei vieţi mizerabile atât de înşelător încât nu se va băga de seamă şi nu ajută cu nimic justificările.
Numai răutatea şi viaţa falsă cere justificări.
Dragostea şi bunătatea nu se impun nimănui şi este nevoie să trudeşti din greu dar şi fericirea interioară divină este fără egal.
Scopul vieţii nu este acumularea de bogaţie iar singura avere pe care o avem cu adevărat este sufletul pe care-l purtăm.

Dragostea şi bunătatea câştigă greu în doi aici pe pământ şi este păcat de tot ceea ce produce rău mintea umană.
Aşa numitele sisteme de servicii secrete de pe această planetă şi-au dat mâna în hora nebuniei şi au dezvoltat mijloace de manipulare diabolice prin care vor distruge viaţa pe pământ, dacă nu se vor opri cât mai curând.
Suntem atacaţi cu tot felul de substanţe puse în mâncare şi în ceea ce bem fără să ne dăm seama şi ni se otrăveşte sufletul, ni se încetineşte activitatea cerebrală şi ni se schimbă stările, prin lucrările dentare ne sunt plantate antene parabolice în gură prin care suntem ascultaţi ce vorbim şi ni se citesc gândurile dar ne sunt induse şi altele rele, prin microcipuri cât un vârf de ac puse în pielea capului foarte uşor ni se face un ***rău extrem*** *prin substanţele care le eliberează în organism şi ne schimbă stările* **permanent** *şi faptul că devin ca un magnet pe creier iar zona respectivă nu mai funcţionează bine şi ne sunt induse boli şi gânduri rele.*
Orice metal uns cu o anumită soluţie devine antenă iar orice maşinărie care are computer de bord – avion, autovehiculul, ambarcaţiune navală poate fi oprită din mers în situaţii critice ca să pară accident printr-o undă de frecvenţă trimisă direcţionat.
Dumnezeu – această energie divină vie, forma de viaţă supremă şi perfectă din infinitul care ne înconjoară ne leagă la El prin ceea ce numim noi suflet, ne dă viaţă şi ne face să simţim dragostea, bunătatea şi fericirea divină iar omul cu mintea bolnavă şi răutate în el ne leagă prin antenele din plombe şi lucrările dentare şi prin microcipurile din pielea capului la un sistem al răului diabolic şi distrugător, ne face

semiroboţi, ne creează suferinţă, boli şi ne duce în viaţă falsă.
*Răutatea pe acest pământ apare din tot felul de substanţe interzise care sunt o capcană temporară însă în timp creează retardare mintală adică lipsa puterii de a gândi bine şi duc omul în compromis iar prin lucrările dentare şi microcipuri se creează capcane permanente şi **distrug omul definitiv** fiind uşor de controlat şi manipulat de la distanţă, totul foarte suptil şi diabolic.*
Sub masca câtorva denumiri de servicii secrete care ne urmăresc fiecare mişcare se ascund o mulţime de oameni care se trag unul pe altul în compromis şi viaţă falsă ca un cancer al lumii în care trăim iar sub masca câtorva denumiri de droguri, unele inofensive, se află o mulţime de substanţe interzise care sunt mult mai periculoase şi ne distrug viaţa.
Nu aceasta este calea existenţei noastre şi trebuie oprită nebunia pentru că Dumnezeu se supără şi ne vom pedepsi singuri.
Cu cât creşte suferinţa pe pământ vom avea parte de calamităţi naturale din ce în ce mai multe şi mai grave iar în final de o dispariţie nedemnă a noastră.
Încercăm să profităm cu mintea noastră defectă de dragostea şi bunătatea fără margini a ceea ce ne-a creat dând dovadă de slabă cunoaştere şi înţelegere a problemelor noastre de existenţă şi nevrând să înţelegem viaţa aşa cum este ea în realitate.
*Mulţi fac rău din inconştienţă sau de **frică** fiind cu gândurile controlate şi trăind ca într-o capcană a întunericului.*
Cine va reuşi să rupă această horă a nebuniei, în care majoritatea ajung fără să vrea, având în trecut vise

frumoase şi dorinţă de împlinire, va salva viaţa pe pământ, sarcină extrem de grea dar nu imposibilă şi poate este nevoie să facem cât mai mulţi un efort cu adevărat conştient. Ca să faci rău este atât de uşor însă ca să faci bine din suflet şi să dai dragoste şi bunătate omenilor se pare că este mai mult decât greu.

Treziţi-vă cât mai mulţi şi cât mai repede.

*Ştiu că-mi asum un risc şi-mi pun destinul la grea cumpănă prin faptul că sunt judecat de răutatea şi nebunia umană însă nu pot să trădez sufletul pe care-l port, aşa cum fac cam toţi oamenii de pe acest pământ, mai ales după ce m-a lăsat să-l văd, să simt dragostea şi bunătatea fără margini care te copleşeşte ca fiinţă, infinitul şi puterea fără limite de acolo şi **voi trăi viaţa cu curaj până la capăt**.*

- ***Nevoia de stabilitate***

Am ajuns să facem un obicei, o tradiţie chiar o obligaţie din a trăi în urcuşuri şi coborâşuri fără să avem puterea să ne păstrăm o stare de normalitate permanentă şi o stabilitate desăvârşită în tot ceea ce facem.

Spun asta pentru că avem sărbători sau diverse zile în viaţă când majoritatea devin plini de bunătate şi cu gânduri curate dar imediat după aceea uită totul şi cam toţi se întorc la obiceiuri nu tocmai bune.

Mulţi merg la biserică şi se închină de zor crezând că aşa se duc păcatele dar repetă aceleaşi greşeli, ba chiar mai multe, crezând că Dumnezeu iartă şi poate fi păcălit fără să-şi dea seama că se păcălesc singuri.

Sărbătorile tind să devină mai mult o pauză în care cei care duc o viaţă falsă şi trăiesc în mocirla existenţei

întâmplătoare scot capul la suprafaţă pentru o gură de aer după care se întorc şi fac mai multe greşeli dar şi o buna ocazie de reclame şi vânzări la tot felul de produse.
Cu cât sărbătorile sunt mai grandioase şi mai dese cu atât viaţa este mai falsă şi nevoia de revenire la normalitate este mai evidentă.
Un om adevărat trăieşte la fel zi de zi, plin de dragoste şi bunătate, cu mintea limpede şi fără răutate în el.
***Chiar dacă cineva ne iartă greşelile nu ajută la nimic**, ba chiar iertarea face rău încurajându-l pe cel care greşeşte să o facă mai departe cu mai multă uşurință şi nu va ajuta vreodată până nu înţelegem că este nevoie să reparăm singuri ce am greşit şi să nu mai facem rău în viaţă cu bună ştiinţă, fără să aşteptăm de la alţii iertare.*
Nu aşa se trăieşte viaţa, în fals şi fapte făcute cu răutate, cu mici porţii de smerenie şi dorinţă de iertare pentru că amestecăm binele cu răul şi devenim hidoşi ca fiinţe.
Iisus a fost ales să ne arate calea existenţei noastre, cum este bine să trăim viaţa însă nouă ne place să credem că a fost răstignit ca să ierte păcatele omenirii şi asta tot din consolare la neputinţă şi neînţelegere a unei vieţi împlinite.
A fost omorât de răutatea semenilor noştri cu o cruzime greu de imaginat și este un păcat extrem atunci când faci rău sau omori un om care face numai bine în viaţă.
El şi-a împlinit sufletul şi este un model de viață pentru noi toți însă ar fi bine să nu-l mai folosim în diverse religii pentru manipularea oamenilor.
Dumnezeu se supără iar noi ducem o povară și mai grea aici pe pământ.

Sunt destui care-şi văd răutatea, chiar o recunosc mai mult sau mai puţin fiind neputincioşi în existenţa lor fără sens şi suferă de diverse boli fizice trăind aşa cum nu vor să se vadă, ca nişte mărăcini uscaţi care fac umbră acestui pământ fără rost.
Este nevoie să fim aceeaşi oameni secundă de secundă, să avem stabilitate în gândire şi să ne cunoaştem starea de normalitate permanent.
Dragostea din suflet nu este o joacă şi este păcat că este confundată cu iubirea iar asta numai ca amăgire a unei vieţi neîmplinite.
Este greu să ai stabilitate în viaţă dar nu imposibil însă răsplata pentru cei puternici este fără preţ şi merită orice sacrificiu.

- ***Fericirea***

Fericirea de unul singur este seacă şi relativă, se construieşte uşor dar nu are profunzime şi savoare, îţi dă satisfacţii de scurtă durată dar nu împliniri.
Fericirea în doi este divină dar puţini ştiu să o construiască pentru că puţini au puterea să se desprindă de fericirea de unul singur.
- Eu aş vrea să trăiesc prin tine: dacă tu eşti veselă voi fi şi eu, dacă tu eşti tristă sufletul din mine va plânge, dacă tu eşti mulţumită de viaţă voi fi şi eu, dacă tu ai supărări eu voi face orice ca să treacă şi să te văd bine dispusă, dacă tu vei fi fericită voi fi şi eu fericit, dacă tu vei fi împlinită în această viaţă atunci şi eu o să mă simt ***om*** *împlinit iar* ***fericirea ta va fi şi a mea****.*
Fericirea *divină se poate cunoaşte numai în doi şi* ***înseamnă să ai curajul şi puterea să trăieşti viața prin omul de lângă***

tine, *să faci totul ca el să fie fericit zi de zi şi abia atunci putem cunoaşte adevărata fericire care vine din suflet şi este fără egal.*
Omul este individualist şi egoist, nu are puterea să trăiască viaţa prin cel drag, ca şi Dumnezeu, aşa încât să poată cunoaşte fericirea divină sau înşeală şi minte trăind o viaţă falsă şi fără rost în doi, nevrând să înţeleagă că nu putem păcăli ceea ce ne-a creat.
Dacă cineva ţi-ar spune să alegi: înşeală-ţi omul cu care trăieşti viaţa sau ţi se va tăia o mână mai bine ajungi acasă fără o mână pentru că viaţa nu este o joacă şi nu se trăieşte în minciună şi fals.

- ***Copiii***

Averea *omului pe care o lasă mai departe o reprezintă copiii, bogăţia este pentru cei slabi care se ascund în spatele banilor crezând că au putere.*
Un om adevărat îşi asumă într-adevăr riscul de a trăi frumos, demn, cu onoare şi dragoste şi ştie că viaţa adevărată înseamnă să cunoşti cele mai profunde sentimente şi trăiri izvorâte din suflet iar familia - nucleul existenţei umane este singura care poate da aşa ceva, în rest ne cufundăm într-un joc de interese amăgitoare.
Vâltoarea vieţii ne cuprinde în acest joc şi iluzia că eşti plin de prieteni şi oameni binevoitori este înşelătoare.
Te poate trezi la realitate doar o încercare foarte grea când te vezi singur sau mai apare câte un mare om iubit de public şi îndrăgit de toată lumea care sfârşeşte singur între patru pereţi, tragic şi sfâşietor pentru cineva înconjurat de aşa zişi prieteni.

Eşti puternic şi demn atunci când ştii să înfrunţi viaţa cu bune şi rele iar puterea îţi vine din suflet odată cu dragostea pentru că nu este uşor să ai dragoste la vedere şi să poţi trăi doar cu un om într-o viaţă, indiferent ce se întâmplă cu el. Numai să nu existe trădare şi minciună, în rest se poate suporta orice.

Să creşti copii nu este la îndemâna oricui, se spune că puiul de om se creşte cel mai greu, cu dragoste multă şi muncă destulă.

Mâncare îi poate da oricine şi firesc este să-ţi întoarcă dragostea şi să te aibe în grijă mai spre sfârşit dacă rămâi singur, fără omul de lângă tine, aşa cum ai facut-o şi tu odată.

Orice motiv inventat de a amâna aducerea unui copil pe lume este o slăbiciune şi fugă de responsabilitatea adevărată şi în final de viaţa reală şi împlinită.

Copiii se fac din dragoste pură iar ceea ce au făcut părinţii noştri pentru noi a fost o dovadă de curaj, frumuseţe şi împlinire a vieţii şi a sufletelor lor.

Când dai viaţă trăieşti în armonie deplină cu energia divină vie.

În general este greu să faci bine din suflet şi să oferi înţelegere şi prietenie adevărată oamenilor dar familia ar trebui să te lege prin sângele părinţilor şi strămoşilor tăi care au făcut să exişti şi tu pe acest pământ şi să ai acest privilegiul de a simţi ce este viaţa.

Cine iubeşte banii pune capac dragostei care izvorăşte din suflet.

Aş spune că banii sunt, deocamdată, o necesitate precum mersul la toaletă.

Ne sunt necesari ca să ne satisfacem nevoile noastre mai mult sau mai puţin vitale, doar dacă îi putem face dintr-o activitate plăcută şi utilă este bine numai să nu ne îndrăgostim de ei şi să privim acest aspect ca pe un joc. Nu luăm nimic cu noi când încheiem existența fizică, ***dăm înapoi sufletul cu tot ce am făcut bun pe lumea asta şi lăsăm copiii ca dovadă şi amintire că am existat pe acest pământ.***

Cunoaşterea – fundamentul evoluţiei

Cunoaşterea nu are limite şi nu va avea niciodată.

Cunoaşterea*-un cuvânt de o frumuseţe rară care trece prea uşor pe lângă urechile noastre poate şi pentru că nu intră la capitolul activităţi umane care ne acaparează atenţia cu mai mare uşurinţă.*

Cunoaşterea înseamnă să ai cutezanţa să pătrunzi tainele existenţei şi ale universului din care facem parte.

Dacă vom reuşi vreodată să înţelegem cât de cât energia divină vie probabil vom încerca să mergem cu cunoaşterea şi mai departe tot mereu.

Cunoaşterea face parte din infinitul care ne înconjoară şi ţine de divinitate.

Şi ca să ne întoarcem puţin cu picioarele pe pământ atunci când ne naştem apărem imaculaţi în ceea ce priveşte mintea noastră şi de atunci începe procesul de învăţare dar şi cel al cunoaşterii.

Învăţăm să supravieţuim şi să existăm dar cunoaşterea este aceea care ne face să trăim cu adevărat.

Structura genetică şi copilăria sunt elementele de bază cu care pornim în viaţă.

În cei şapte ani de acasă însămânţăm ceea ce vom culege toată viaţa şi dacă avem un sol fertil adică o structură genetică sănătoasă creem premizele unei vieţi împlinite în care culegem bunătate şi frumuseţe altfel ducem fără să ne dăm seama diverse traume care lasă urme de-alungul existenţei noastre.

Ar fi bine să ne studiem cu înţelegere şi realism arborele nostru genetic ca să ne putem cunoaşte atât părţile bune cât şi pe cele mai puţin bune şi să conştientizăm ce putem face

ca să evităm apariţia a diverse probleme nedorite mai departe.
A trăi conştient înseamnă să te accepţi aşa cum eşti pe de-a-ntregul încât să poţi trăi în lumea reală ca un om normal.
Este nevoie să tindem către perfecţiune cât de mult posibil ca să putem atinge un nivel de existenţă mulţumitor dar cu uşurinţă şi normalitate.
Nici un om nu râde când se naşte, cu toţii ne măsurăm plânsul poate pentru că ne aşteaptă o viaţă pe care nu o înţelegem şi deşi vedem lumina ajungem să trăim în întuneric prea mulţi dintre noi.
***Cunoaşterea** ne poate face existenţa împlinită împreună cu **înţelegerea, credinţa şi dragostea**.*
Deschideţi-vă mintea permanent şi veţi descoperi profunzimea acestor termeni care ne vor trezi din existenţa noastră întâmplătoare sau pentru început ne vor aduce pe drumul bun al unei vieţi cu un nivel de conştienţă din ce în ce mai ridicat şi o fericire interioară divină reală.
Cunoaşterea pleacă în primul rând cu noi înşine.
Atunci când vom ajunge să ne simţim sufletul, mintea şi corpul separat vom reuşi să le înţelegem şi le vom putea face să existe, abia după aceea, în armonie deplină.
Este cel mai greu să ne putem vedea pe noi înşine aşa cum suntem şi-s puţini pe acest pământ cei care au îndrăzneala să se studieze cu mare acurateţe, realism şi profunzime însă este de o importanţă capitală să putem face asta şi abia după aceea vom începe să privim altfel tot ceea ce ne înconjoară.
În suflet nu putem vedea când vrem, este totuşi suficient să simţim cât de mult se poate energia care vine de acolo.

La mine a fost o întâmplare fericită a acestei vieţi şi mi-am revenit cu greu realizând ce s-a întâmplat şi de unde au început să-mi vină toate cunoştintele care se vor ştiute de către noi oamenii şi energia ce o simt în mine altfel decât până acum.
Am avut mereu imboldul divin din interior de a transmite totul mai departe ca să pot primi la rândul meu alte cunoştinţe şi să pot merge tot înainte cu cunoaşterea chiar dacă prin asta mi s-a creat suferinţă cât cuprinde şi mi s-a făcut rău dus de multe ori la extreme de către cei care judecă şi nu pot înţelege viaţa cu adevărat.
A judeca înseamnă a face cuiva rău cu faptele, în rest vorbele sunt doar vorbe-n vânt, putem învăţa din ele sau nu.
Ca să parafrazez puţin pot spune că nu m-ar deranja absolut deloc dacă toţi în jur m-ar vorbi de rău dar să-mi facă bine cu faptele şi atunci în mod sigur pot trăi fără griji.
Este greu de înţeles ceea ce încerc să vă transmit deşi pare atât de simplu la prima vedere.
Mi-a luat destul timp ca să conştientizez eu însămi cu adevărat ce-mi vine din suflet şi ceea ce mintea mea culege atunci când am o legătură strânsă acolo.
La mine sufletul simte cu o putere greu de imaginat orice este legat de dragoste şi suferinţă, deşi este greu să ajungi să treci un anumit prag începi să culegi roadele a ceea ce se cheamă existenţă împlinită pe o treaptă superioară cu un grad ridicat de conştienţă.
Îmi face plăcere să văd oameni frumoşi şi superiori mie în oricare domeniu ar fi pentru că am de la cine învăţa ceva bun în viaţă şi nu mă simt complexat sau inferior faţă de nimeni.

Sunt aşa cum am ajuns acum şi mă voi strădui mereu să învăţ ce este ***viaţa*** *cât mai bine şi să pot trăi împăcat cu mine şi cu tot ce mă înconjoară ceea ce vă recomand din tot sufletul.*
Dacă spuneţi că sunt idealist înseamnă că ne luptăm cu morile de vânt şi ne complacem într-o existenţă relativă.
Secretul cel mai mare al omenirii este că ***avem în noi energia divină vie care dă viaţă în tot infinitul ce ne înconjoară şi are puteri fără limită.***
Dar acest aşa-zis secret este făcut să fie cunoscut de către noi toţi pentru că nu este de folos decât acelora care vor trăi cu sufletul şi numai în dragoste, credinţă şi bunătate deplină, altfel este în zadar totul.
Cu cât eşti în armonie mai mare cu sufletul cu atât poţi căpăta mai multe cunoştinţe şi poţi fi lăsat să ai beneficii de pe urma energiei vii cu puteri fără limită dar aici nu merge ca în viaţa noastră de zi cu zi, nu merge cu păcăleli şi şiretlicuri specifice acestei specii care am ajuns să fim.
Este nevoie să avem cutezanţă şi să înţelegem cu adevărat care este rostul nostru pe acest pământ.
Cu energia divină vie din noi putem face orice dorim în funcţie de armonia pe care am atins-o în suflet.
Ne putem vindeca de orice boală, putem vindeca alţi oameni, simţi alte gânduri, transmite gânduri cât de departe, să ne creştem activitatea cerebrală, putem face ceea ce nici nu ne imaginăm cu beneficii enorme pentru noi oamenii.
Reducerea activităţii cerebrale şi modificarea stărilor este un semnal de alarmă că ceva nu este în regulă şi în organism a ajuns o substanţă străină care afectează funcţionarea bună a creierului şi toate funcţiile organismului

sunt încetinite aşa că studiaţi-vă cu foarte mare atenţie stările ca să nu devină permanente pentru că veţi fi distruşi definitiv.
De aceea spuneam că doar energia divină vie ne poate da ceea ce merităm şi în final ne poate face viaţa cu adevărat împlinită.
În rest noi oamenii facem mult rău cu mintea noastră fără perfecţiune şi ne afundăm tot mai mult în întunericul în care existăm încă neputincioşi.
***Totul se poate face prin energia divină vie care umple infinitul ce ne înconjoară din care şi sufletele noastre fac parte** iar mintea noastră nu face decât legătura însă nimic nu se face la întâmplare în divinitate, este uşor de înţeles dar extrem de greu de realizat câte ceva în acest sens pentru că este greu să ai credinţă pură în suflet, este greu să nu ai răutate în minte şi să poţi trăi fără minciună şi fals şi este extrem de greu de dat dragoste fără limite.*
Totuşi suntem răsplătiţi pentru orice efort conştient atunci când lăsăm dragostea din suflet să izvorască şi facem fapte bune.
Începutul unei vieţi împlinite înseamnă să începem a merge singuri pe acest drum, să lăsăm în urmă tot ce a fost rău şi nedemn de o fiinţă superioară, să uităm minciuna pentru că înnoadă mintea şi o deformează şi să ne asumăm cu curaj şi demnitate viaţa, altfel nu ne putem desprinde din capcana unde existăm neputincioşi.
Mintea noastră este liberul arbitru şi hotărăşte ce face, dacă vrea o viaţă împlinită în armonie cu sufletul sau o viaţă falsă şi trăită într-un fel de întuneric şi compromis doar cu mintea.

Răutatea şi nebunia are nevoie de tovarăşi de drum luaţi mai mult cu forţa în schimb ***dragostea, credinţa şi bunătatea nu se vor impune niciodată nimănui.***
Cine vrea dragoste şi împlinire în viaţă este nevoie să trudească din greu şi să trăiască la vedere nu în compromis, să lupte pentru fericirea şi împlinirea lui cu orice preţ ceea ce într-adevăr nu este tocmai uşor.
Nu este bine să ne facem prejudecăţi şi să ne condamnăm singuri, să fim fără speranţă pentru că am făcut cu toţii greşeli în viaţă mai multe sau mai puţine dar dacă reuşim să ne redescoperim şi să trăim aşa cum ne este dat încercând să reparăm ce am făcut rău şi să nu mai repetăm greşeli în mod conştient vom căpăta răsplata care ni se cuvine.
În energia divină vie care ne guvernează existenţa putem avea încredere deplină, este judecătorul suprem al nostru numai că fiind doar dragoste şi bunătate are alte metode greu de înţeles pentru noi oamenii de a face dreptate.
Unii dintre noi sunt lăsaţi să trăiască în întuneric mulţi ani aceasta fiind poate cea mai grea povară de dus.
Omul va reuşi să ajungă pe un drum al cunoaşterii cât mai departe numai în armonie cu energia divină vie şi cu străduinţă multă.
Tot infinitul este plin cu energia divină densă, vie şi plină cu toate cunoştinţele infinitului, fără timp şi fără început şi sfârşit iar ceea ce creează prin universuri ca al nostru nu este decât o formă de existenţă vizibilă pentru noi a energiei divine vii în timpul ei fără sfârşit.
Trăieşte prin ceea ce creează şi se împlineşte prin ceea ce se întâmplă *în aceste universuri iar noi suntem* ***trecători prin timpul fără sfârşit*** *având sarcina de a împlini sufletul*

pe care-l purtăm în noi prin dragoste şi bunătate ceea ce nu prea reuşim din păcate majoritatea dintre noi.
Nu suntem veşnici aşa cum este energia divină vie unde ne întoarcem în final prin sufletul nostru iar această combinaţie de corp, minte şi suflet este de un farmec deosebit şi încântător prin însăşi existenţa plină de suspans şi întâmplări de tot felul care ne marchează viaţa.
Aşa că într-adevăr viaţa este un dar de la Dumnezeu care trebuie preţuit cum se cuvine.
***Învăţaţi să vă duceţi în profunzimea gândurilor** cât mai mult posibil deoarece gândurile fac legătura cu divinitatea şi ne aduc adevăratele cunoştinţe venite din suflet şi daţi tot ce aveţi bun fără frică că veţi seca, cei care cred că ascund secrete se înşeală amarnic.*
Îşi pun singuri lacăt la suflet şi adună doar cunoştinţe luate de pe la alţii neavând nici măcar puterea de înţelegere divină pentru că odată cu cunoaşterea merge şi înţelegerea, nici nu se poate altfel.
*Luaţi câte un gând, mergeţi în profunzimea lui şi o să vedeţi că nu are sfârşit însă ţine de fiecare cât de departe poate ajunge şi fiţi cât se poate de atenţi în interior pentru că sufletul vă va da răspuns la toate, **în interiorul nostru este totul.***
Să aveţi curajul să vorbiţi orice cu oricine fără frică pentru că aşa merge cunoaşterea şi când o să aveţi puterea să trăiţi viaţa cu curaj încercând să învăţaţi şi pe alţii din puţinul pe care-l ştim o să vedeţi că sufletul vă răsplăteşte şi vă trimite din ce în ce mai multe cunoştinţe deosebite şi veţi începe să vă ridicaţi în viaţă.

Altfel se creează viaţă falsă, cei care ne tot ascultă şi se bagă în vieţile oamenilor îşi fac rău singuri nu numai celor din jur iar ceilalţi din cauza sentimentului de ***frică****, care este distrugător pentru ființa umană, nu au curajul să pătrundă cunoaşterea şi aşa suntem ţinuţi cu forţa pe o treaptă de evoluţie inferioară care de fapt duce la involuţie şi în final la dispariţie, totul din cauza câtorva minţi bolnave care vor să stăpânească pământul prin manipulare grotească şi răutate, cu orice preţ.*

Sistemul acesta diabolic ne ascultă şi ne urmăreşte permanent judecându-ne după vorbe, dacă ne-ar judeca după fapte s-ar schimba totul în bine iar în final ni se face rău la toți oricum iar cei care se trezesc şi încep să vadă mai bine ce este în jur sunt atacați şi mai mult.

Prin tăcerea aceasta impusă cu forța nu se opreşte numai cunoaşterea, se creează viață falsă şi suntem traşi pe un drum complet greşit.

Oare este nevoie să ajungem în ultimile clipe de viață ca să ne dăm seama că nu am trăit aşa cum era normal şi să încheiem plini de regrete o existență mizerabilă?

Dumnezeu nu judecă, nu dă pedepse şi nu face rău niciodată fiind numai dragoste şi bunătate fără margini însă omul cu mintea bolnavă ajunge să judece şi să facă rău semenilor neavând acest drept.

Cine vrea să judece să se judece pe el mai întâi.

Ca să judeci trebuie să fii perfect iar noi oamenii facem cu toții greşeli mai mici sau mai mari, mai multe sau mai puține şi niciodată oamenii nu vor reuşi să împartă dreptatea pe acest pământ, dimpotrivă cu cât vor exista mai multe legi, tribunale, judecători şi avocați cu atât ne pierdem în hățişuri

şi cărărui întortocheate care ne fac viața din ce în ce mai complicată.
Legile sunt create din neputința noastră de a înțelege viața iar singura regulă după care ar trebui să trăim este aceea de a nu face rău vreodată cu bună ştiință.
Cine nu ştie să deosebească binele de rău este deja pe un drum greşit şi are nevoie de ajutor şi efort propriu ca să revină spre o viață normală.
Dumnezeu este perfect şi face dreptate în acest infinit care ne înconjoară într-un mod greu de înțeles pentru noi deocamdată.
Când simte că o ființă are răutate în minte se închide cât un punct şi aşteaptă ca acea ființă să revină la normal dându-i semne destule mai departe că poate trăi frumos, în dragoste şi bunătate deplină, având răbdare fără limite.
Când ai un copil rău te doare şi faci totul ca să fie şi el fericit şi împlinit iar dacă reuşeşti în final răsplata se simte înzecit.
Cine are sufletul închis de fapt se pedepseşte singur şi ajunge să trăiască viața ca un fel de semirobot şi se poate compara cu un mărăcine uscat iar dacă nu are puterea să revină încheie viața ca o umbră pe pământ şi nu cred că-şi doreşte aşa ceva nimeni.
Orice faptă rea pe care o facem în viață se întoarce împotriva noastră şi nu scapă nimeni de răul făcut, asta numai pentru că ne depărtăm de Dumnezeu şi-l facem să-şi ia mâna de pe noi.
Dumnezeu ține la fiecare dintre noi mai mult decât la El şi trăieşte viața prin noi aşa cum o putem duce fiecare iar pe cei care nu ştiu să trăiască o viață împlinită îi ține cât mai

*mult cu putință pentru că toți avem o şansă şi suntem în final copiii lui, **cu toții**.*
Dreptate se face făcând numai bine în jur, poate că asta ar trebui să învăţăm de la Dumnezeu în primul rând și o să ajungem la rezultate uimitoare în foarte scurt timp deschizând un drum al cunoașterii spre divinitate pe scurtătură , în rest noi aplicăm un act de justiţie inventat prin care la rău răspundem cu rău și adâncim haosul în care ne ducem existenţa creând suferinţă din ce în ce mai multă.
După ce o să citiţi de câteva ori această carte și o să începeţi să faceţi pași importanţi pe calea cunoașterii vă recomand să încercaţi un exerciţiu de cunoaștere ceva mai aparte și să vă imaginaţi că sunteţi în locul Lui: perfect, infinit și cu puteri fără limită și aveţi în interior un infinit de planete cu viaţă, ca niște puncte în care viaţa se dezvoltă și evoluează diferit și atunci poate vă veţi putea da seama ce simte El când pe unele planete viaţa este pe un drum greșit și i se creează suferinţă din ce în ce mai multă.
Cunoașterea are două componente: una interioară care înseamnă a merge în profunzimea gândurilor și una externă care înseamnă a discuta liber cu oricine orice problemă legată de viaţă și a încerca să transmitem mai departe cunoștinţele câștigate.
Repetiţia este mama învăţăturii iar atunci când repetăm cunoștinţele câștigate suplimentănd și dând alte conotaţii cuvintelor scrise defapt adâncim cunoașterea.
*Dacă am reuşit să vă aduc în atenţie **cunoaşterea** atunci mă simt onorat de înţelegerea pe care am primit-o şi nu pot decât să vă mulţumesc că am reuşit să vă stârnesc pe un drum lung pe care vă doresc să ajungeţi cât mai departe.*

Timpul

Timpul este legat de mişcare iar noi am reuşit să dăm o gradaţie acestei mişcări şi să ne măsurăm existenţa în prisma percepţiei noţiunii de ***timp.***

În energia divină vie care ne-a creat nu există timp, nu există început şi sfârşit, nu există mişcare, există doar energie densă vie, pură şi plină cu toate cunoştinţele infinitului.

Timp există doar pentru noi şi pentru tot ce are început şi sfârşit şi deci o existenţă limitată şi mişcare însă ne agăţăm de timp cu mintea noastră fără să ne dăm seama că-i dăm prea mare importanţă şi ne scapă din vedere să ştim ce este ***viaţa****.*

Dacă ar fi după mine aş spune că trăim preţ de o secundă şi dăm prea mare importanţă timpului vrând parcă să ne amăgim singuri cu un sfârşit cât mai întârziat.

Viaţa are nevoie de o altă dimensiune şi este bine să lăsăm această preocupare cu timpul să nu ne mai macine existenţa atât de mult.

Nu este nevoie să trăim sute de ani ca să ştim ce este viaţa şi să o împlinim, de aceea ar fi bine să ne depăşim stadiul de acum, să ajungem pe o treaptă de cunoaştere şi înţelegere care să ne permită să percepem totul în jurul nostru altfel.

Să învăţăm să trăim cu sufletul la modul conştient şi real pentru că atunci când ne încărcăm cu energie divină vie venită din suflet şi ***timpul în interiorul nostru*** *capătă altă dimensiune.*

Când ne ducem spre energia divină vie timpul se dilată pentru că acolo nu există timp iar puterea de viaţă este greu de imaginat.

Învăţaţi să dezvoltaţi sentimente de dragoste profunde venite din suflet fără frică şi o să vedeţi că energia divină vie se eliberează, vă încarcă corpul şi ajutaţi de o credinţă puternică şi numai bunătate o să începeţi să-mi daţi dreptate, veţi simţi cum vă ridicaţi acolo unde vă este locul. Veţi începe să căpătaţi puteri din ce în ce mai mari date de energia divină vie pe care o purtăm în noi, care ne vrea doar binele şi doreşte să se împlinească prin noi la modul cât mai frumos posibil.
Atunci veţi simţi că puteţi trăi într-un an cât o viața şi noţiunea de timp capătă alt înţeles iar asta pentru că energia divină vie este fără timp şi fără sfârşit.
Cea mai bună definiţie a timpului pentru noi în viaţa de zi cu zi este însă aceea dată din prisma dragostei pentru omul de lângă tine şi eu aş spune cam aşa:
Pentru mine timpul înseamnă de câte ori inima mea bate împreună cu cea a omului de lângă mine.
Dacă ar fi să fac o listă de priorităţi aş pune pe primele trei locuri sufletul, dragostea, **timpul** şi m-aş opri aici pentru că distanţa care le separă de celelalte este prea mare.
Timpul este relativ, dacă am putea face o plimbare prin univers şi am sta o vreme printre galaxii am putea înţelege mai multe.
Aici pământul, soarele şi luna se învârt într-un mod anume însă fără mişcarea lor am fi debusolaţi şi am pierde reperele la ceea ce numim noi timp.
Totul este dat de mişcare şi percepem timpul ca zi şi noapte şi din păcate avem un anumit număr de zile care ne măsoară existenţa fizică pe acest pământ.

De aceea este bine să fim conştienţi că fiecare zi care trece este încă un pas înainte aşa că fiecare zi este importantă în felul ei şi nu trebuie să ajungi prea departe ca să realizezi acest incontestabil adevăr.
Timpul este cel care nu iartă pe nimeni pentru că nu stă în loc şi ne trage de mână fără să ne lase măcar o secundă şi nu există om care să nu regrete că timpul a trecut prea repede.
Cine este conştient de importanţa timpului dă mai multă consistenţă existenţei sale.
Când suferim uităm de timp pentru că suferinţa ne amorţeşte simţurile, când simţim dragostea din suflet încercăm să facem ziua cât mai lungă iar când trăim în gama de normalitate, între cele două stări, ne lăsăm purtaţi de timp.
Timpul are valoare atât cât se contopeşte cu cel al omului de lângă tine.
Cam aşa ar avea o definiţie timpul nostru cel de toate zilele, în starea de normalitate.
Timpul însă trece întradevăr diferit în funcţie de cum îl percepem şi stările pe care le avem, a fost şi va rămâne ceva relativ.
Pentru energia divină vie nu exista timp şi doar universurile pe care le creează au un început şi sfârşit şi deci un fel de existenţă limitată şi se întorc în final înapoi de unde au apărut, ele doar apar, evoluează şi se sting.
Cine reușește să deschidă fereastra complet se contopește cu energia divină vie și pierde noţiunea de timp trăind cât vrea pe acest pământ, dacă rămâne în starea aceea şi bineînţeles dacă nu este omorât de răutatea oamenilor sau de alte întâmplări nedorite.

Energia divină vie ne ştie şi viitorul pentru că nu are timp, *de aceea unii oameni care au o legătură bună cu sufletul pot vedea în viitor.*
La aproximativ două luni după ce am fost lăsat să văd în interior fereastra care face legătura cu energia divină vie am mai fost dus o dată în interior şi Dumnezeu mi-a arătat ceva din viitor, *foarte scurt şi clar şi tot în momente de trăiri profunde şi luciditate extremă.*
Tot ce se întâmplă în univers dar absolut tot este guvernat de *energia divină* vie care a creat totul iar oamenii doar *încearcă să-şi explice câte ceva şi* pierd din vedere *esenţialul,* ***se pierd în amănunte şi nu văd esenţa*** *existenţei umane.*
Toate planetele au o fereastră în mijloc *și sunt legate la energia divină vie iar soarele nostru dă lumină și căldură tot* cu ajutorul energiei divine *vii și mișcarea* planetelor *în univers se face numai după* reguli impuse de ea.
Planeta noastră are în centru un miez cu o temperatură în jur de 5000ºC menținut aşa de sute de milioane de ani prin reacții de fuziune pentru că Dumnezeu vrea asta şi aşa reglează temperatura planetei, mişcarea ei, atmosfera terestră, **timpul** *în starea lui normală şi clima pe pământ.*
În afara atmosferei *terestre timpul ştiut de noi se modifică o dată cu viteza de deplasare* din univers sau cu locul unde se *ajunge iar viață este peste tot în infinit.*
Omul a putut trăi oriunde a ajuns în afara pământului numai că a trebuit să-şi creeze condiții necesare întreținerii vieții.
Atmosfera planetei noastre este defapt energia vie cu care se *încarcă* prin fereastra din centru *pentru că planeta noastră*

este vie şi mai întâi Dumnezeu a făcut să apară natura ca să se poată dezvolta şi viață prin ființe.
Dumnezeu creează planete cu viață iar noi ar trebui să învățăm de acum încolo cum să trăim pe planeta noastră şi după aceea să ne preocupe cu adevărat viața pe alte planete.

Activităţi umane

Este greu să vorbeşti despre ***activităţi umane*** *pentru că începem să răscolim în ceea ce facem în viaţa de zi cu zi, în hăţişul care ne cuprinde ca o capcană a întunericului.*
Nu sunt dur deloc, am şi eu o profesie pe care o fac cu mare uşurinţă şi profesionalism iar dacă ar fi după realizările mele profesionale ar trebui să am multă bogăţie acum.
Dar nu asta am urmărit şi am avut oameni mulţi parşivi în jurul meu care au rămas cu aşa-zise câştiguri materiale de pe urma muncii mele numai că-i văd abia acum aşa cum se cuvine, rămaşi în mocirla existenţei întâmplătoare.
Realizez că eu am câştigat cu adevărat în viaţă o răsplată divină pe care nu o primeşte oricine pentru faptele bune făcute din suflet peste tot pe unde am mers şi pentru dragostea pe care am purtat-o fără limite pentru oameni în general şi nu numai.
După ce ne facem apariţia pe lume avem parte de cea mai frumoasă perioadă a vieţii, copilăria cea plină de dragoste şi libertate deplină în care începem să descoperim viaţa încă plini de puritate şi o frumuseţe divină şi asta fără activităţi umane care ajung să ne copleşească existenţa mai târziu.
Dacă am şti să facem o continuare mai frumoasă poate am da dovadă de mai multă înţelepciune în viaţă.
Ca să ajungem la armonie între corp, minte şi suflet este nevoie să cultivăm încă de mici cele patru:
***cunoaşterea, înţelegerea**, **dragostea şi credinţa** împreună cu activităţi umane frumoase, plăcute şi utile atât nouă cât şi societăţii în care trăim dar în aşa fel încât să nu creem presiune şi griji nimănui.*

Activităţile umane ne leagă de cei cu care convieţuim şi de tot ce ne înconjoară şi este nevoie să ne găsim un loc în societate potrivit capacităţilor noastre câştigate în timp în aşa fel încât tot ce facem să fie din suflet şi cu multă dragoste.

Banii şi sexul sunt doar o momeală pentru distrugerea noastră şi aducerea în capcana întunericului existenţei întâmplătoare.

Avem nevoie de bani deocamdată ca să existăm dar asta nu înseamnă că ne vindem sufletul şi corpul celor care trăiesc în întuneric şi au nevoie de tovarăşi de drum luaţi cu forţa, majoritatea fac acest joc din inconştienţă şi slabă gândire.

În viaţă aşa numitele activităţi umane obligatorii care ne aduc acel câştig material necesar existenţei noastre ar trebui să ne ocupe un anume timp zilnic dar şi atunci cu câştig pentru sufletul nostru şi împlinire a vieţii.

În rest avem nevoie de libertate deplină şi acele activităţi care aduc fericire în viaţa noastră cum ar fi: plimbările, vizionări de teatre, spectacole, concerte, diverse reuniuni culturale şi artistice care ne încarcă sufletul de fericire, muzica care ne poate umple aproape tot timpul şi ne face sufletul să vibreze, joaca cu un animal sau micile incursiuni în natură şi lucruri bune pe care le putem face faţă de ea, activităţi sportive şi încă multe alte activităţi plăcute făcute cu dragoste din tot sufletul.

Nu este bine să ne lăsăm prinşi în activităţi care nu ne fac plăcere pentru că sunt distrugătoare pentru existenţa noastră şi ne pot încărca cu sentimente de răutate nedorite care pot prinde rădăcini în mintea noastră greu de eliminat în timp.

Avem undeva ascuns în gena noastră o dorinţă aprigă de a domina pe alţii din jurul nostru ceea ce ţine de un instinct animalic preistoric, nedemn de fiinţe superioare aşa cum ar trebui să tindem în existenţa noastră.
Din păcate de aici de la această dominaţie instinctuală pleacă răutatea supremă şi toate formele de organizare ale omenirii de până acum care nu au dus decât spre nicăieri în hăţişurile existenţei întâmplătoare.
Poate că undeva într-un trecut mai îndepărtat unii oameni au trăit mai fericiţi şi împliniţi chiar dacă au avut un nivel de dezvoltare al minţii ceva mai slab şi o percepţie mai simplistă a vieţii şi universului.
Acum mintea umană a evoluat mult dar în loc să vadă ceea ce trebuie, să aducă bunătate şi dragoste pe pământ inventează şi se pierde pe tot felul de cărărui întunecate iar în final se duce în propriul hăţiş şi capcane apărute din necunoaştere profundă şi neînţelegere a ceea ce încercăm să descoperim aici împreună.
Avem nevoie de împlinire sufletească şi nu de una materială şi ne cuprinde o teribilă agonie după bani şi bunuri materiale pentru care suntem în stare să facem orice însă dacă ajungem până la bătrâneţe şi avem puterea să revenim din această agonie reuşim la final să ne dăm seama că am trăit preţ de o secundă.
Toate ni se par ca şi ieri iar dacă începem să simţim şi să îmbrăţişăm energia divină vie ne dăm seama că ***totul este fără sens în lumea materială, totul este deşertăciune în jurul nostru pe pământ pentru că va dispare aşa cum a apărut, absolut totul.***

Ca să ne ducem în profunzimea gândurilor este greu şi nu la îndemâna oricui dar sper ca din ce în ce mai mulţi să urmeze această cale a cunoaşterii şi împlinirii.
Spun asta pentru că activităţile noastre umane sunt legate în majoritate de partea materială.
Nu este rău să avem un confort mulţumitor şi să putem locui în condiţii decente, să arătăm frumos şi să călătorim unde dorim, este o evoluţie în bine şi frumos a speciei noastre dar tot ce facem este bine să gândim cu sufletul şi să nu facem rău acestei planete şi fiinţelor care ne înconjoară.
Însăşi şcoala ar trebui să ne formeze în acest sens şi să facă din noi oameni deosebiţi şi nu semiroboţi pentru că educaţia este esenţială pe parcursul vieţii noastre.
Eu aş spune că avem nevoie poate în anii de şcoală pe care îi facem de o pauză măcar de un an în care să nu se facă altceva decât **cursuri de pregătire pentru viaţă,** undeva înainte de a începe pregătirea profesională în aşa fel încât să fim pe deplin conştienţi de ce este cu noi pe pământul acesta şi ce înclinaţii profesionale avem.
Aşa poate s-ar mai elimina din timpul de rătăcire al multor semeni de-ai noştri, am reuşi să trăim pe un drum bun ceva mai curând şi mai uşor .
O societate bine organizată ştie să creeze un mediu de viaţă frumos şi fără griji celor care vin din urmă ca să-şi ia porţia de viaţă şi împlinire sufletească şi să ducă mai departe evoluţia în bine a omenirii.
Dacă vedeţi că realitatea este alta şi vă simţiţi neputincioşi nu înseamnă că ne afundăm cu toţii în compromis şi viaţă falsă.

Fiecare alege drumul său după puterea de cunoaştere şi înţelegere pe care o are şi nu este bine să ne judecăm între noi.
Doar că suntem datori să nu ne dăm bătuţi niciodată iar dacă un singur om de pe pământ are dragoste fără limite şi bunătate în el cât cuprinde înseamnă că există încă viaţă aici şi speranţă că putem trăi aşa cum ne este dat dintotdeauna.
Sunt mulţi cei care ar vrea să trăiască aşa dar nu îndrăznesc suficient.
Avem activităţi deosebite în viaţa noastră şi după ce încheiem pregătirea profesională începem adevărata luptă, cu noi înşine defapt, în care mintea vrea să se impună, î-şi cere drepturile mai mult singură şi ne preia controlul de cele mai multe ori.
Căpătăm meserii din cele mai diversificate şi îndeletniciri izvorâte din talente înnăscute şi punem cu toţii umărul la crearea acestei scene imense pe care ajungem să convieţuim.
Este deosebit să fii profesor, învăţător sau educator şi să înveţi copiii să trăiască, să le simţi dorinţa de viaţă şi mulţumirea din suflet, este frumos să fii inginer şi să faci lucruri deosebite pe acest pământ în toate domeniile, să fii doctor şi să faci bine oamenilor în mod direct, să fii constructor şi să faci case frumoase în care oamenii duc o viaţă confortabilă, să fii artist şi să simţi sufletul celor care te apreciază cum vibrează de dragoste şi fericire.
Este încântător să ai o meserie a ta şi să vezi că ies lucruri deosebite din ceea ce faci, să ai această mulţumire divină că eşti util şi faci bine celor din jur aşa cum poţi dar este cel

mai greu să fii ***om*** *este cea mai grea meserie dar şi cea mai frumoasă în acelaşi timp.*
Dacă s-ar putea revărsa numai dragoste şi bunătate în fiecare din cei care citesc acum şi să vă ţină o viaţă am fi cu toţii mulţumiţi şi împăcaţi, nici nu am mai vrea altceva pentru că este nevoie într-adevăr să avem şi această meserie de ***om*** *fiecare dintre noi altfel trăim degeaba şi este păcat de noi şi de drumul greşit pe care suntem majoritatea poate fără să vrem.*
Nu avem nevoie de bani ca să trăim ci de o educaţie bună şi o organizare a noastră bine gândită în aşa fel încât să ne facem viaţa uşoară şi divină unii altora.
Dacă nu avem ce mânca cu toţii pe această planetă să muncim mai mulţi în agricultură şi industria alimentară, dacă nu avem destule haine să facem mai multe fabrici de îmbrăcăminte, dacă nu avem case destule să fim mai mulţi dintre noi constructori.
Să muncim cu toţii în domeniile de care avem nevoie şi să lăsăm uitării tot felul de profesii în care se vântură vorbe sau sunt inutile şi ne fac viaţa grea.
Nu avem nevoie de politică, religii, diverse instituţii şi organe de control, armate şi fabrici de armament, uzine de produse chimice şi medicamente care ne fac mai mult rău decât bine, bănci, instituții financiare şi mecanisme create în jurul banilor şi tot felul de funcţionari care ne creează griji sau alte aşa zise meserii care se dezvoltă în mod inutil şi ne duc existenţa pe un drum greşit.
De câte ori vedeți ceva rău în jur gândiți-vă doar cum ar fi dacă nu ar exista bani şi toți oamenii ar munci şi ar avea dreptul la o viață normală şi fără griji materiale.

Cel puţin jumătate din populaţia acestei planete nu are o activitate utilă nouă şi mediului care ne înconjoară iar asta arată că lumea nu este bine organizată fiind pe un drum complet greşit.
Banii pun doar lucrurile în mişcare şi din păcate fac mult rău ajungând ca mulţi să-şi vândă sufletul pentru bani şi avantaje materiale; sunt doar o metodă de constrângere pentru tragerea în compromis şi viaţă falsă însă îşi pierd utilitatea şi ajung să încurce la modul real atunci când se ajunge la saturaţie materială şi asta se poate numai dacă am munci cu toții.
Banii se fac la maşină şi vor aduce mult rău în continuare. Căutăm din neputinţă tot felul de forme de organizare ale omenirii fără să ne dăm seama că nu avem nevoie de aşa ceva ci de libertate deplină, de o educaţie desăvârşită şi de activităţi utile fiecare dintre noi şi atunci viaţa se va regla singură şi se va ajunge la ***armonie****.*
Dacă am munci cu toţii în meserii cu adevărat folositoare nouă ne-am simţi împliniţi în existenţa noastră, ***nu ar fi nevoie de bani*** *pentru că am avea cu toţii tot ce ne dorim din punct de vedere material pentru a trăi fără griji.*
Dacă ne-am înmulţi prea mult pe pământ Dumnezeu ar mai face o planetă cu viață lângă noi ca să ne putem duce existenţa aşa cum ne vrea: ***în dragoste şi bunătate deplină****, ca să ne împlinim sufletele, să împlinim ceea ce ne-a creat numai să ştim să trăim viaţa în rest are grijă El de tot şi nu ar trebui să ne facem noi griji de sfârşitul lumii sau alte aberaţii născute din minţi fără limpezime.*
Când vom ajunge să nu mai ţinem cont de vorbe decât în muzică, poezie, artă şi o conduită umană decentă – unde

produc sentimente frumoase şi să vedem oamenii din jur doar după fapte vom trece pe o nouă treaptă de evoluţie iar când vom reuşi să trăim viaţa muncind cu toţii fără să mai existe bani vom fi pe drumul bun al unei existenţe împlinite iar fericirea va cuprinde acest pământ.
Să gândim cu putere cât mai mare cu toţii, să ne forţăm acest program pe care-l purtăm să dea rezultate mai bune pentru că a evoluat mult, nu mai este ca acum două-trei mii de ani când rătăcea încă în probleme mărunte şi să nu ne pierdem pe cărărui greşite pentru că ni s-a acordat încrederea divină ca fiinţă dominantă pe această planetă şi suntem răspunzători de ***viaţa*** *de aici.*
Părinţii ne dau încrederea lor când ne aduc pe lume şi ne fac mari iar Dumnezeu ne-a dat viaţă şi ne-a acordat încrederea lui vrând să ne vadă fericiţi şi împliniţi pe toţi.
Ne-a dat viață nu ca să ne-o ia ci să o împlinim cu toții.
Să nu-l dezamăgim pentru că trăieşte viaţa prin noi*.*
Dacă nu ne înţelegem menirea existenţei viaţa pe pământ va dispare curând reluând un ciclu al fiinţelor neputincioase.
În infinitul care ne înconjoară există planete destule unde specia dominantă a înţeles ce este viaţa şi se trăieşte pe alte coordonate greu de imaginat deocamdată pentru noi oamenii.
Când vom ajunge să gândim din ce în ce mai simplu vom ajunge şi la rezultate pe măsură.
În fiecare localitate avem nevoie doar de o instituţie cu câţiva oameni, cei mai deosebiţi în gândire şi comportament care să reprezinte administraţia acelei comunităţi şi relaţiile diplomatice cu altele şi care să autorizeze şi să supravegheze organizaţiile care desfăşoară activităţi materiale, sportive şi

culturale, să elibereze carduri de muncă prin care se dă acces la orice este necesar unei vieţi materiale normale *oricărui* om *şi având totul la dispoziție lăcomia şi răutatea vor dispare şi nu numai.*
Cine nu are card de muncă şi nu munceşte trebuie integrat în societate în aşa fel încât cu toţii să muncim pentru *că toţi consumăm bunuri materiale şi trăim în lumea materială.*
Cardurile trebuiesc urmărite nu oamenii şi având o viaţă fără griji materiale vom începe să gândim mai mult la ce este viaţa şi care este rostul nostru pe acest *pământ.*
Să construim numai hoteluri şi case de vacanță în care să locuim cu toții, unități de producție şi servicii pentru cele *necesare vieții şi construcții pentru sport şi desfăşurarea activităților culturale şi artistice.*
Viața ar trebui să fie un concediu pe pământ în care şi munca să o facem cu plăcere atât cât putem fizic fără să existe limitări de vârstă sau alte îngrădiri.
Să încetăm şi nebunia asta cu tot felul de substanţe interzise şi microcipuri sau biocipuri - extrem de periculoase, rezultate din nanotehnologii *pe bază de atomi de carbon* radioactivi, *purtători de otravă și de viruși* de multe ori *pentru că nu facem decât să ne învrăjbim între noi şi să ne facem rău singuri ducând viaţa pe un drum complet greşit.*
Toți cei care citiți acum a-ți avut vise frumoase în copilarie şi adolescență şi-i păcat că renunțăm la ele prea uşor şi ne pierdem pe drumuri greşite căutând diverse justificări în loc să luptăm pentru o viață împlinită şi fericită cu adevărat.
Vă întrebaţi oare *de ce apare răutatea în noi şi de ce urâm* câteodată *tot* ceea ce *ne înconjoară?*

Avem nevoie de credinţă în sufletul nostru care ne poate face existenţa împlinită, să lăsăm dragostea din suflet să apară fără frică, să fim buni şi înţelegători cu noi şi cu tot ce ne înconjoară, să lăsăm răutatea să dispară pentru totdeauna pentru că nu aduce decât rău şi distrugere peste tot şi asta numai din mintea noastră fără perfecţiune.
Putem găsi în sufletul nostru orice dorim dar numai dacă trăim aşa cum ne este dat şi dacă ne păstrăm puritatea în ceea ce facem încă de mici şi atunci vor ajunge mulţi dintre oameni să aibă puteri deosebite date de energia divină vie.
Dacă trăim în armonie cu sufletul putem face aproape orice şi ne vom găsi locul cu uşurinţă în societate având satisfacţii şi împliniri pe măsură.
Dacă v-aţi săturat de războaie, distrugere şi răutate poate ar fi bine să începeţi a gândi mai profund la ce este aceea ***viaţă*** *şi de ce suntem pe acest pământ şi doar încercaţi să vă imaginaţi o planetă cu oameni liberi, fericiţi şi împliniţi în existenţa lor.*
La ce ne folosesc bombele nucleare? armele? avioanele de luptă? tancurile? şi alte mijloace prin care se omoară oameni, alte ființe şi se distruge natura şi ceea ce am construit în timp pe acest pământ?La ce oameni buni?
La ce foloseşte răutatea aceasta care tot creşte?
De ce vrem să ne vedem mari şefi?şi nu avem puterea să gândim mai mult şi să evoluăm cu adevărat?
De ce nu vrem să muncim cu toții? De ce???
Începeţi să vă curăţati mintea de tot ce este rău, faceţi activităţi cu adevărat utile nouă şi cu mult suflet iar răsplata pe care o vom primi va fi una greu de imaginat şi pământul nostru va radia fericire în tot universul care ne înconjoară.

Poezii şi gânduri de dragoste

Pentru că **dragostea** *este aceea care ne împlineşte am scris câteva poezii şi gânduri de dragoste care mi se par importante în viaţă.*

Le aştern aici ca un supliment la rândurile scrise şi sper să fie o încântare a sufletului şi o dovadă că oricine poate face lucruri frumoase şi simţi dragostea dacă trăieşte cu sufletul.

Spun asta pentru că am o pregătire în viaţa de zi cu zi de simplu inginer, am muncit mult ca să-mi fac bine meseria şi am încercat să fac bine oamenilor prin realizările mele profesionale.

Ar mai fi de spus că nu am mai scris poezii până acum în afară de acestea pe care le veţi citi, toate în anul 2010, împreună cu cartea de faţă la care am mai făcut mici completări pe parcurs şi vă asigur că aşa au venit din suflet.

Tot ce este scris aici este venit din suflet iar unele m-au surprins şi pe mine printr-o formulă a exprimării ce nu mi se potrivea şi am încercat să le adaptez fără să deformez în vreun fel frumuseţea înţelesului.

El a dictat şi eu am scris iar dumneavoastră citiţi şi important este să nu căutăm poate mici erori de exprimare sau de scriere ci să înţelegem ceea ce transmit cuvintele scrise, aceste fapte ale gândurilor venite din suflet, atât de importante în cazul de faţă .

Vă asigur că dragostea din suflet dată fără limite şi credinţa pură pot elibera energia divină vie din noi şi putem face orice în viaţă.

În final ar fi bine să conştientizăm că nici o mie de facultăţi nu ne învaţă să trăim, ori asta este cel mai important:

să ştim ce este viaţa*.*

Dragostea

Când simţi rezervele sufletului tău
Şi le vezi nemărginirea,
Când reuşeşti să depăşeşti limitele
Şi ştii să înţelegi omenirea,
Abia atunci începi să te descoperi şi pe tine
Şi-ţi înţelegi nefericirea.
Când vezi atâta freamăt împrejur
Ştiind că întru totul găseşti zădărnicirea,

Atunci începi să cauţi lumea ta
Care se cheamă ***dragostea***
Şi de-o găseşti întâmplător
Atunci te trezeşti, simţi un fior
Şi-ţi dai seama că esti ***om***
Care merită mai mult decât toată dragostea de pe pământ,
Atunci ştii că nu contează decât sufletul şi dragostea,
Dar nu a ta ci a altcuiva
Care simte asta şi ştie ca şi tine totul.

Dragostea supremă

Ne naştem din iubire
Şi-atunci când ne-arătăm
Nu prea ne pare bine,
Dar totuşi începem să-nvăţăm

Şi la-nceput simţim doar dragostea lor toată.
E prima, cea de mamă şi de tată
Eternă şi constantă,
Cere respect şi nu trebuie uitată niciodată.

Dar creştem şi descoperim
O lume la-nceput frumoasă
Şi-ncepem să iubim
Un câine, o pisică, cam tot ce e prin casă.

E dragostea de ce ne înconjoară,
E dragostea de viaţă,
Frumoasă, înălţătoare şi majoră,
Ne dă avânt, curaj şi chiar speranţă.

Dar mergem mai departe
Şi sufletul ne cere
O dragoste mai mare
Şi-i dăm, dar nu ce e în stele.

Ajungem să trăim o viaţă de rutină
Sperând că pe parcurs vor mai apare
Şi pete de lumină.
Şi căutăm fără să ştim, ce oare?

E ***dragostea supremă***
Sublimă, eternă şi fără de cusur
Şi nu e o himeră,
Dar greu e de ştiut şi de ţinut în jur.

Şi de-o găseşti **tu** *oare*
De eşti un om aşa ferice
Nu te pleca şi mergi spre soare
Căci sunt puţini aceia ce văd aşa portiţe.

Abia atunci ajungi acolo
Unde nici visul nu te poartă
Să simţi o dragoste supremă şi frivolă
Cum numai îngerii cunosc în a lor soartă.

Şi dragostea aceasta mare
Mai cere un mic, dar mic cusur:
Să-ţi mai iubeşti pământul tău, dar tare
Căci el te-a dat cu tot ce e în jur.

Puterea dragostei ştiute

Odată ce găseşti o dragoste visată
Aşa cum ţi-ai dorit şi ţi-a fost dată
Şi visul tău de-o viaţă se-ndeplineşte
Fii conştient tu dară şi nu te mai gândeşte.

Descoperă al tău suflet pe de-a-ntregul
Şi mergi pe drum iubind şi fii integru,
Ai grijă mare zi de zi şi luptă
Ca dragostea găsită nici o secundă să nu se întrerupă.

Şi dacă eşti puternic şi ai un suflet mare
Nimic nu va opri frumoasa ta visare,
Cântând vei merge mai departe şi hotărât
Indiferent de piedici sau de mai mic avânt,

Căci dragostea ştiută odată cucerită
Este a ta pe veci dar te mai şi obligă
Să nu trădezi iubirea şi primul legământ,
Să fii mereu ferice, mereu sub jurământ.

Ce e dragostea

Ce e dragostea? aş întreba
Şi nu ştiu dacă mi-ar răspunde cineva
Aşa încât să ştiu şi eu
Ca să nu caut un răspuns la Dumnezeu.

De ce privesc în jurul meu mereu?
Sperând că voi vedea un om cu chip de zeu
Şi o prinţesă preafrumoasă lângă el
Ce nu se pierd din ochi şi au un singur ţel.

Căci orbi sunt toţi şi nu ştiu a vedea
Decât măruntul şi ce viaţa vrea
Şi se complac cam toţi în lucruri de nimic
Având doar parte de minciuni, trădări, ba chiar un inamic.

De ce atâta nebunie şi prostie laolaltă?
De ce nu vrem să fim măcar ca altădată
Cu sentimente mari şi bunătate multă
Aşa încât iubirea să nu devină mută?

Mai e cântată şi vorbită câteodată,
Dar fals şi doar aşa în joacă,
Iar dacă eşti intrus şi chiar visezi iubire
Ai teamă mare şi-o mare frică-n tine.

Şi încercăm a spune că omenirea nu mai evoluează
Chiar dimpotrivă încet şi sigur ea se degradează
Lăsând în urmă-i în loc de fericire
O dâră cam zoioasă ce pare a fi o tentativă de iubire.

Căci dragostea adevărată, acum, nu-i pentru orişicine,
Cere efort, voinţă chiar multă pregătire
*Şi ce-i mai important: **să ai cu cine,***
Un suflet mare şi frumos şi-o minte limpede ca tine.

De nu rişti ca totul să devină
Un foc de paie sau un chin ce o să ţină
Din frică şi din dorul de rutină
O biată viaţă falsă şi plină de rugină.

Iubirea şi dragostea

Eu te iubesc şi-o ştii prea bine,
Dar mi-am dorit mai mult decât iubire
Şi-am reuşit să văd cum se transformă
Mai multe sentimente şi-o iubire
Ce-a devenit enormă.

Am adunat încet şi sigur împreună
Strop de iubire, fărâmă cu fărâmă,
Iar sufletele noastre au simţit mereu
Apropierea fină ca o ţinere de mână
Fie acum şi mai ales la greu.

Aşa ajungem să descoperim noi doi
O dragoste ce-i bravo, sinceră, măreaţă şi cu flori,
Căci dragostea e visul omului de fapt,
Nu-i de ajuns iubire şi sentimente ce-ţi dau fiori
Desprinse dintr-un raft.

Şi dacă în iubire te mai şi joci,
În dragoste n-ai cum şi nu mai poţi
Fiindcă te joci cu tine şi cu viaţa ta.
Fii conştient, gândeşte, zile şi nopţi
Căci nu poţi repara.

Aşa e dragostea făcută
În aşa fel încât nu poate fi văzută,
Încerci s-o simţi fără să fii prea sigur
Ajungi să crezi c-o vezi extremă şi plăcută,
Dar merită orice, eu te asigur.

Aş vrea

Aş vrea să pot merge spre cer
Şi să îmbrac o stea,
Să mă cobor pe raza unui fulger
Şi să mă văd în faţa ta.

Aş vrea eu drumul să îl fac mai scurt,
Dar nu e bine şi nici eu n-aş vrea
Să tot străbat aşa pe acest pământ
Un km - doi ca să găsesc dragostea.

Aş vrea să lupt, să-ndur şi să trudesc
Căci nu mai vreau iubire de o zi,
S-o iau uşor şi fără să muncesc,
Ceva ce e în jur, ce eu găsesc sau ce va fi.

Aş vrea să simt o dragoste ce este
Ca-n sufletul meu plin şi fără de sfârşit
Şi să-ncercăm a face o poveste
Noi doi cu multă dragoste spre infinit.

Aş vrea să-ţi mângâi sufletul în orişice secundă
Cu tot ce am mai sfânt în mine,
Cu dragostea ce-o port şi mă inundă
Şi vreau s-o dau, dar nu bucăţi că nu e bine.

Aş vrea ca să exist prin tine
Fără să-ncurc şi fără să creez
Decât o dragoste eternă şi iubire
Şi naturali să fim în orice crez.

Aş vrea să-ţi mângâi părul şi să te sărut,
În braţe să te ţin şi să te strâng
În somn măcar, eee, doar atât,
Căci nu vreau supărarea unui înger sfânt.

Aş vrea eu multe şi-o să vreau mereu
Căci astă poezie nu se opreşte aici,
Ea va continua şi e în gândul meu,
Voi reveni cu strofe noi şi mici.

Viaţa mea

Viaţa mea - cristal de gheaţă,
Picătură-n fir de aţă
Ce se leagănă-n tăcere
Şi se scurge fără vrere.

Viaţa mea - murmur de şoapte
Înţeleasă doar din fapte,
Mângâiată-n bobi de rouă
Şi făcută cadou vouă.

Viaţa mea - portiţă-n suflet
Şi găsită cu mult umblet,
Un ghem dulce amărui
Fermecat şi colorat dar ce aparţine Lui.

Aş pluti prin vremuri fine
În adieri de iubire,
Mângâiat de-un înger bun
Până la capăt de drum.

Pierdut parcă printre lume
Visător de timpuri bune
Aş striga şi aş chema
- Vino dragoste, mă ia!

Cu nesaţ m-aş înfrupta
Însă din dragostea ta
Pentru că numai aşa
Poate trece viaţa mea.

Sătul sunt s-o ţin pe loc
Să-i simt freamătul în joc,
Să n-o las rătăcitoare
Şi cu doruri plimbătoare,

Iar când văd în lupă mersul
Parcă ţipă universul,
- Aveţi grijă oameni buni
Viaţa-i lecţia dintâi,

Sensul ca să-l poţi a şti
N-ai decât doar a gândi,
Fă ca totul fie simplu
Sufletul să-ţi fie mândru.

Aşa colind în neant
Sufletul să mi-l împac
Şi rog mintea să trudească
Viaţa să mi-o împlinească.

De nimic nu mi-ar păsa
De-aş găsi la viaţa mea
Perechea ce mi-o doresc
Ca totul să aibă sens.

Refuz ura, minciuna şi trădarea
Chiar de mi-am pierdut răbdarea
Şi-mpăcat cu a mea viaţă
Joc cu cărţile pe faţă.

Şi am sufletul nebun
Căţărat pe-un nor de fum
Ce nu vrea să se încline
De dragul la orişicine.

Viaţa mea e-o adiere
Şi în timp doar o tăcere,
Iar uitarea de n-ar fi
Chiar ea însăşi ne-ar strivi.

Viaţa mea - fir de nisip
Risipit în infinit,
Întâmplări în şir legate,
Sfărâmate, doar visate şi lăsate.

Viaţa mea e o poveste
Ce a fost şi încă este
Ca a voastră, ca a ta sau a altcuiva,
Până ce totul se va încheia.

Dor

În fiecare zi mi-e dor de tine
Şi-s năucit de gânduri de iubire,
Frământ în minte dragostea mea toată
Şi ea tot creşte şi spre tine e purtată.

Căci magică e dragostea cea pură şi măreaţă,
Primeşti un colţ de rai, dar nu şi fortăreaţă
Şi dorurile toate le-adun şi mă apasă,
De-aş şti scăpa de ele pachet le-aş face cu răvaşă,

Dar nu pot pune inima pachet,
Ea doar iubeşte şi aşteaptă cu respect
Şi eu o amăgesc: - Mai stai şi nu grăbi
Căci timpul tău cu mângâieri de înger poate va sosi!

Sunt stări de dragoste prea mare
Şi-n multe dăţi aş vrea…o dulce stare de uitare,
Dar nu pot face aşa comandă şi nu găsesc butonul
Ca să opresc iubirea şi dragostea şi dorul.

Ploaia ca o bucurie

Atunci când picuri mari lovesc din cer
Pământul cald, setos ce parcă ştie
Că ploaia-i duşul lui ce-l face mai prosper
Şi tot pe suprafaţa lui parcă învie

E-atâta măreţie şi putere strânsă
În nouri negri ce tot dau hârjoană
Încât te simţi fiinţă mai restrânsă
Şi tot priveşti cu ochi măriţi frumoasa gală

Şi ce scântei grozave curg vioi
Când coate-şi dau în mersul lor grăbit
Căci nu-i doar apă de ploaie acest şiroi
E un spectacol demn de urmărit

Şi tot ce-i vietate intră-n freamăt
E ca un cult ceresc, e ca un ritual
Să pui găleata jos în tindă cu un geamăt:
Of!, iar curge-o picătură prin ţiglă, căci asta am

Şi aş mai pune-o găletuş'afară, pentru baie,
Căci astă apă este sfântă, e de sus venită
Şi puritate-ţi dă şi mângâie-n copaie
Copii cuminţi spălaţi de-a lor mămică,

Dar tot mai bine îndrăzneşti şi fugi
Afară, cu picioare goale şi braţele întinse
Şi râzi din suflet şi alergi chiar de te uzi
Dacă nu vrei a ta visare să stea-n poveşti ascunse.

Şi-aşa simţi cerul lângă tine
Şi simţi cum Dumnezeu te spală,
Te mângâie pe creştet parcă, dar nu vine
Îţi pune câte-un nor pe umăr şi te-ndeamnă:

- Iubeşte-mă cu-a mea natură toată,
Priveşte frumuseţea ce te înconjoară.
Şi nu găsi motiv de urâciune parcă
Găseşte doar mic farmec în tot ce-ţi dau de-odinioară

Şi-atunci vibrezi de fericire
Să simţi picioare ude pe pământul gol
Şi părul tot spălat de lacrimi de iubire
Şi sufletu-mbăiat într-un ceresc amor.

Şi totul la un semn dispare
Şi spre final de-aşa spectacol unic
La infinitul cerului apare
Un curcubeu măreţ şi magic.

Şi eşti un pic fără de glas şi-nmărmurit
De fericire inundat rămâi,
E-o stare ce te ţine tot la infinit
Căci vine din înaltul cerului
Şi-mpărăţia Lui.

De m-aş da

Ce m-aş da pe-o floare-n vânt
Chiar de-ar fi să n-am cuvânt,
Dar aş şti privi la soare
Cu-ale mele moi petale
Ca un fel de aripioare.

Ce m-aş da pe-un falnic brad
Chiar de-ar fi-ntr-o zi să cad,
Dar aş şti ce-i demnitatea,
Semeţia, onoarea şi puritatea
Fără să mai caut dreptatea.

Ce m-aş da pe un salcâm
Să-mbăt lumea cu parfum
Şi să-nfig o rădăcină
În a pământului inimă
Ca un dor de viaţă plină.

Şi m-aş duce-n câmp de flori
Cu tot felul de culori
Şi cu-n pic de nori pe cer
C-un orizont de mister
De-aş şti cui aş vrea să cer.

Ce m-aş da pe-un trandafir
De mâna cuiva să ţin,
Dragostea s-o simt în jur
Şi-n petale să adun
Inimioare di-mprejur.

Ce m-aş da pe un stejar
Să trăiesc tot solitar,
Tot plinuţ de rămurele
Şi cu stol de rândunele
Îmbătat de cântecele

Ce m-aş da pe-un fir de iarbă
Să simt roua cum m-apleacă
Şi-n miros de fân cosit
Să mă odihnesc un pic
C-am fost mic şi m-am topit.

Şi m-aş duce-n vârf de munte
Cu mioare cât de multe
S-aud iarba cum se-nalţă
Şi copacii cum se-ncalţă
Tot mereu plini de speranţă.

Ce m-aş da pe-o garofiţă
Să cer mândrii o guriţă
Şi în schimb să-i dau din zare
Toată dragostea ce-i mare
Şi mă duce la visare.

Ce m-aş da pe un ocean
Să simt valul şi să geam,
Să nu-mi văd un ţărm cu altul
Să nu ştiu ce ştie satul,
Să fiu tare ca bazaltul.

Ce m-aş da pe o pădure
Ca să uit de al meu nume
Şi-aş vorbi cu vântul tot
Şi-aş privi la cer cum pot
Împăcat cu al meu port.

De m-aş da pe-a mea natură
M-aş duce la a mea mumă,
Căci natura de n-ar fi
Acuma n-am mai şopti
Şi de nimic n-am mai şti.

De m-aş da ori da ori ba
Tot acolo mi-o fi casa
Şi natura-n a ei viaţă
Ne roagă să-i dăm speranţă
Dragoste şi cutezanţă.

Cântec de iubire

Iubeşte-mă aşa cum te iubesc
Şi prinde-mă-n al tău suflet mare,
Cuprinde-mă şi strânge-mă mai tare
Căci după tine eu tânjesc.

Îndrăgostitul tău voi fi mereu
Înlănţuit de-o vrajă fermecată
Ce n-o să plece niciodată
Căci aparţinem de acelaşi curcubeu.

Iubirea noastră nu ne aparţine,
Ea exista şi pururea va fi
Aşa cum amândoi vom şti
Că trecătoare e doar viaţa-n sine.

Doreşte-mă aşa cum te doresc
Şi dăruieşte-mi dragostea ta toată
Şi fii pe veci de vis purtată,
Te-aştept să vii şi te iubesc
Cu-a mea fiinţă toată.

Dragostea ca un dar

Dac-aş putea împacheta dragostea mea
Aş încerca s-o pun pe toată într-o stea
Şi tot ar mai rămânea ceva.

Şi tot aşa şi înc-o stea şi încă una
Pân-ar rămâne numai luna
Şi dac-ai vreao şi pe ea!

Numai să spui, mi-ar fi totuna,
Eu aş pleca să o aduc chiar şi pe ea
Căci pentru mine dragostea

Nu-i de pe-aici de pe pământ,
O simt venită de aevea
Şi greu găseşte legământ.

Şi de-aş putea găsi tot dragoste aşa
Atunci aş da şi viaţa mea
Şi aş trăi prin ce mi se va potrivea,

Tot împlinit şi-mbrăţişat de fericirea mea
Prin care eu voi şti trăi aşa
Cu dragoste mereu, tot dând şi tot primind din ea.

Numai aşa ştiu eu trăi frumos şi împlinit,
Dând dragoste mereu şi fără de sfârşit
Şi aşteptând fărâma mea din al meu infinit

De-ar înţelege cineva defapt ce-i dragostea
Ar încerca să ia o primă stea
Şi-o viaţă sigur ar putea trăi aşa.

Şi poate celelalte ar roşi de dor
Şi-ar învăţa şi ele în al lor zbor
Ce-nseamnă să ai dragoste de muritor

Şi-aş încerca să spun doar cam aşa:
Adevărata putere a unui om
vine din suflet odată cu dragostea
Şi numai aşa vom putea şti ce e ***viaţa****.*

Iubirea mea

Un munte aş lua în braţe
Şi să mă sprijin de un deal golaş
Aşa de multe doruri adunate
Am strâns şi către cer le spun fără de glas

Şi aş cânta cu păsările toate-odată
Într-o orchestră dulce a naturii
Un cântec nesfârşit cum nu s-a auzit vreodată
Şi să tot dea mereu ocolul lumii

Ca adierea vântului de seară
M-aş tot plimba încet pe-acest pământ
Un dar aş da la fiecare inimioară
Şi-un strop de dragoste fără cuvânt

Iubirea mea, la mine timpul s-a oprit pe loc
Căci dragostea mea este la tine toată
Şi nici cu gândul eu nu mă mai joc
Eu doar aştept iubirea şi dragostea curată

În verdele naturii mă înnec
Şi spre albastrul cerului privesc
Dau dragoste şi singur mă întrec
O mână aş vrea întinsă – ***să iubesc***

Te iubesc

Te iubesc mai mult ca ieri şi mai puţin ca mâine
Şi tot mai mult în zilele ce vine
Te-mbrăţişez eu azi şi tot mai strâns de mâine
Şi eu mă văd întreg atunci când sunt cu tine
Te simt secundă de secundă cu totul lângă mine
Şi-n şoaptă-ţi spun eu: - Te iubesc iubire

Te iubesc când ninge şi când plouă
De inima-mi este cât un bob de rouă
Revarsă şi alunecă pe frunze
Aşa cum sărutarea mea î-ţi mângâie pe buze
Şi fulg de nea îmi e a mea iubire
În palmă ca să-ţi stea şi să strecoare-n tine

Te iubesc când mă trezesc mai mult decât atunci
când merg la somn
De ziuan-treagă tu mă faci cel mai ferice om
Reverberează-n mine adâncul din fiinţa ta
Şi visul de mi-l spui eu parcă l-am trăit deja
Strânsoarea-n noapte-mi este din ce în ce mai lungă
De frică poate că n-ar putea vreodată ca s-ajungă

Te iubesc atunci când soarele răsare
Te simt în raza lui şi-n tot ce e în zare
Eu te doresc atunci când soarele apune
Şi fiecare zi cu tine mi se pare o minune
În gândurile mele te simt şi mă-mpresori
Eşti raza mea de soare ce-apare printre nori

Te iubesc când luna zâmbeşte printre stele
Te simt în infinit ca parte dintre ele
În braţele-mi lihnite ele-ţi veghează somnul
Iar eu de pază-ţi stau cu dragostea şi dorul
În noapte eu respir prin tine
Şi tot mai mult eu te iubesc – iubire

Te iubesc enorm când nu eşti lângă mine
Şi tot ce fac eu zi de zi fac numai pentru tine
În toate eu te văd şi-n tot ce e în jur
Iubirea-mi este pură şi fără de cusur
Căci nu există şi nu va exista vreo fată
Care să spere sau viseze iubirea mea vreodată

Te iubesc aievea şi te iubesc mereu
Dar înzecit eu te iubesc atunci când ţi-e mai greu
Şi dacă eu la mine mă mai gândesc vreodată
La tine tot mereu şi viaţa mea chiar toată
Iar dragostea mea creşte şi tot creşte zi de zi
Că nici în mii de ani nu se mai poate risipi

Te iubesc în orice gând şi orice răsuflare
În inimă te simt cu-atingeri diafane
Iar fericirea ta mă mângâie pe sufleţel
Şi Dumnezeu o simte şi te adoră-ncetinel
Te iubesc iubire şi viaţa mea ţi-o-nchin
Pân' la sfârşit de drum de mân-am să te ţin
Şi-n veci de vei pleca cu tine am să vin

Suflet viu

Sufleţel din energie
Tu eşti viu şi-mi dai şi mie
Viaţă, ca să simt cât sunt,
Cât respir pe-acest pământ
          Să duc dor cu legământ.

Fără tine n-aş mai fi
Doar robot eu m-aş numi
Pentru că mă faci să simt
Dragostea fără cuvânt
          Şi să zbor pe-acest pământ.

Oamenii nu vor a crede,
Parcă-s orbi şi nu pot vede
Că tu eşti în corpul lor
Şi le faci un viitor,
          Le dai chiar nume de om.

Şi tot merg şi merg prin lume
Să dau veşti şi gânduri bune,
Tu? mă-ndemni să spun ce eşti,
Lumea? crede că-s poveşti,
          Eu? voi fi precum tu eşti.

Dragoste şi bunătate
E destul şi prea mult poate,
Chiar de eşti doar energie
Ai o viaţă pe vecie
          Purtat fii tot cu mândrie.

Noi? trecători prin timpul fără sfârşit
Şi plecăm cum am venit
Avem doar un singur ţel:
Să-mplinim un sufleţel
          Ce-l dăm înapoi la EL.

Îl dăm după ce-l purtăm,
Dar e bine să-nvăţăm
Şi-i nevoie ca să ştim
Cât de mult să-l împlinim
Doar cu dragoste să fim.

Fără bob de răutate,
Fără minţi prea virusate,
Şi să poţi trăi frumos
Uită tot ce-i rău şi-a fost,
Fii doar bun şi curajos.

Şi eşti dat pe-această lume
Să dai dor şi vise pline,
Mintea poate ajuta
Sufletul vrea dragostea,
Dar nicicând nu vrea iubirea.

Sufleţel bun şi frumos
Tu eşti tot şi al meu rost,
Credinţă am eu în tine
Şi mă port cum se cuvine,
Vreau să-ţi dau ce-i sfânt în mine.

Dragostea mea ce o simt
Vine de prin infinit,
E a ta defapt şi ştiu
Că trăieşti prin ce e viu
Şi nu-ţi place de-i pustiu.

Vrei mereu doar dragoste,
Dar nu vezi că-i pacoste,
Că am dat fără sfârşit
Şi-am suferit de-am murit
De-am rămas neîmplinit.

Tu te împlineşti uşor
Dară eu că-s muritor?
Nu pot aduna frânturi,
Nu pot aştepta minuni,
Adun numai amăgiri.

Oare cât de sus să zbor
Să mă văd că sunt doar om
Şi să-mi înţeleg menirea
Să nu-mi văd nemulţumirea
Să simt şi eu împlinirea?

Poate-ar trebui să-nvăţ
Că timpul e fără rost,
Doar să ştiu mă strădui
Dragostea a preţui
La fel, cât voi dăinui.

Şi să-nvăţ a fi ca tine,
Să iau tot cum se cuvine,
Să dau tot ce-i rău deoparte,
Să fiu numai bunătate
Cu dragoste cât se poate.

Suferinţa? e mai grea,
Dar tot tu mă-nveţi aşa
S-o primesc cu bunătate
Ca să le-nţeleg pe toate
Să fiu om cu demnitate.

Sufletul meu infinit
Credinţă-ţi dau fără sfârşit
Chiar de mor neîmplinit
Ştiu doar că m-am străduit
Să rămâi tot mulţumit.

Uitaţi toţi de răutate,
Fiţi doar plini de bunătate
Şi cu dragoste în toate
Şi-atunci, doar atunci veţi şti
Ce-nseamnă a te-mplini.

De-aş putea eu revărsa
La toţi din dragostea mea
Aş face-o chiar de-aş seca
Sufletul şi viaţa mea
Şi asta nu ar conta.

Aşteptarea

Când priveşti spre infinit
Şi-al tău gând se duce-n zbor
Parc-aştepţi un nou venit
Ce-ar putea s-aducă dor.

Când te uiţi printr-o mulţime
Şi vezi chipuri nevăzute
Aştepţi parcă o minune
Cineva s-apară-n frunte.

Să stea şi să te privească
Timpul tot oprit pe loc
Şi să uite de-a lui viaţă
Şi-n braţe să te ia tot.

Când ajungi tu să te vezi
Şi tot cauţi cu privirea,
Parcă tot ceva aştepţi
Să-ntâlneşti din mers iubirea.

Aşteptarea, grea povară,
Amăgire fără rost
Şi ca timpul ea tot zboară
Aşteptând fără folos.

Aştepţi dragostea din lume
Şi să zicem c-o găseşti
Tot nu ştii s-o ţii cu tine
Şi s-o faci ca în poveşti.

În privirea ta adâncă
Mă strecor fără să vreau
Şi văd aşteptarea mută,
Văd ce-ai vrea ca eu să-ţi dau.

De-am putea pe lumea asta
Toţi să fim la fel şi-un gând
Dragostea ar fi ea casa,
N-ar mai fi suflet plângând.

Ochi în lacrimi aşteptând,
Suflet plin de suferinţă,
Din păcate tot mergând,
Asta văd, tot neputinţă.

Ca să vezi tu aşteptarea
Cum se duce şi dispare,
Fă-ţi tu dragostea cât marea
Şi-acel cineva apare.

Doar o dragoste curată
Din tot sufletul să fie
Şi mereu s-o ai purtată
Fără s-o uiţi pe vecie.

Şi s-o dai la cei mai dragi
Cei pe care îi respecţi
Să ai grijă să-i alegi
Să nu pierzi ce-n viaţă eşti.

Iară dragostea cea mare
Toţi o căutăm de-o viaţă,
De-o găseşti din întâmplare
Preţul e chiar a ta viaţă.

Spun aşa pentru că nu-i joacă
Şi e greu pe-acest pământ
Dragostea s-o ştii vreodată,
Ce vrea un sfânt legământ.

Aşteptarea cea cât viaţa
Ea ne bântuie fiinţa
Şi de n-ar mai fi speranţa
Ar rămâne doar credinţa.

Aşa că fii demn şi pur,
Tot cu dragoste mereu,
Ai grijă la cei din jur,
Iar drumul nu va fi greu.

Aşteptarea e cu noi,
O luăm cum se cuvine
Şi-n viaţă, să fim eroi
Şi să-nvingem noi în fine.

Poveste de dragoste

Ai sădit în sufletul meu
Un câmp cu trandafiri albi
Şi-n fiecare zi î-ţi dau eu
Câte unul pentru mulţi ani
Împreună cu dragostea mea
Şi totul pentru fericirea ta.

Ai venit ca din neant
Precum înger ce coboară
Când îl vede pe pământ
Pe-al său muritor ce-l cheamă
Şi-ai venit cu roi de stele
Şi cu doruri printre ele.

Şi-ai revărsat pe pământ
Parcă universul tot,
Dragostea fără cuvânt
Cea pe care eu o port
Şi-ai ştiut cum s-o dezlegi
Ai ştiut cum să culegi.

Şi ce farmec tot divin,
Ce miracol mi se-ntâmplă
De-am început să devin
Un izvor ce tot nu seacă
Şi tot izvorăşte-ntruna
Dragostea bătu-ar vina.

Nu-i iubire că de-ar fi
Aş trăi ca înainte
Şi în silă m-aş simţi
Şi cu zile chinuite.
E o stare ce te-nalţă
Ţi-arată ce-i aia viaţă

Dragoste fără sfârşit
Aşa sufletul mă-ndeamnă
Să tot dau şi să rezist
Ce-ar fi, să nu bag în seamă
Şi-al meu corp se tot încarcă
Cu-a lui sevă toată parcă.

Energia Lui cea vie
Tot mă umple şi mă-nalţă,
Parcă zbor de-o veşnicie
Şi am aripi şi speranţă,
Stări de dragoste prea mare
Ce mă duc tot spre visare.

Şi mă depărtez de lume
Şi văd totul cât de sus,
Sunt doar plin de fapte bune
Şi mi-i rău când văd în jos,
Sunt doar oameni şi mult zumzet
Fără dragostea din suflet.

Şi-aşa am ajuns să zbor
Cu-al meu înger printre stele,
Plin de dragoste şi dor
Cu toate visele mele,
Tainele eu le-am pătruns
Şi-am găsit la tot răspuns.

E-o răsplată greu ştiută,
Vine doar când esti om bun
Şi ştii să dai dragoste multă
Până la sfârşit de drum
Şi nu ştii când doar va fi
Nu ştii când voi suferi.

Înger bun venit de sus
Ce minuni tu ai făcut?
De în suflet mi-ai pătruns
Şi te-ai dus fără cuvânt
Şi te-ai dus mai mult în şoaptă
Şi cu muzică curată.

Tot pe paşi de dans trăirăm,
Seara noi doar ascultam
Muzica noastră divină
Şi cu vise ne-mbătam
De tot bine ne era
Şi nimic nu ne lipsea.

Şi te-ntrebi şi te gândeşti
Şi te uiţi pe tot pământul
Dragostea e din poveşti?
Şi doar umple sufletul?
Ea nu poate exista
Să ne-ncarce viaţa asta?

Că eu tot încerc şi caut
Om nu înger din poveşti
Şi dau tot ce am mai sfânt
Ca să poţi să mă priveşti
Şi să-mi fii alături toată
Curată şi împăcată.

Altfel dragostea nu poate
Să existe şi să crească,
De-i trădată ea se zbate
Până moare şi se-nalţă
Şi se duce-n ceruri toată
Şi aşteaptă supărată.

Şi-s poveşti de dragoste
Şi-i păcat că noi nu ştim
Să le facem să existe
Şi să nu ne păcălim
Căci ar fi ceva divin
În viaţă să ne-mplinim.

Aşa că doar învăţaţi,
De-aţi găsit voi dragostea,
Niciodată nu trădaţi
De-ar fi să vă daţi şi viaţa,
N-are preţ pe-acest pământ
Dragostea fără cuvânt.

Poveste de dragoste
Eu pot să te fac reală
Pe pământ însă n-am veste
Ci doar îngeri bag de seamă
Şi-atunci eu rămân cu vise
Cu poveşti şi ele stinse.

Dor de viaţă

Ce-ar fi viaţa fără dor?
Râu secat fără izvor,
Am trăi însinguraţi
De lume înconjuraţi.

Nimic nu e mai sfânt pe lume,
Nimic nu este mai divin
Decât doruri adunate
Ce dispar şi tot revin.

Dor de viaţă e în toate,
Cel ce ne-a făcut doar ştie,
Ne-a făcut din dor de viaţă,
Ne-a făcut din veşnicie.

Ca să nu trăiască singur
În al Lui fără sfârşit
A creat tot vieţi desigur
Şi se vrea tot împlinit.

Şi mi-i dor de-o viaţă plină
Şi mi-i dor de dragoste;
În jur să-mi fie lumină
Oameni plini de bunătate.

Dor de viaţă cine are
Şi există-n fapte bune
Trăieşte cu suflet mare
Nu-i degeaba el prin lume.

Ca să ştii ce-i ăla dor
Nu confunzi cu-a ta dorinţă
Nici cu trăiri de amor,
Mergi adânc pe-a ta fiinţă.

Acolo găseşti tu viaţa,
Acolo-i şi dorul tot
Şi te-nvaţă ce-i speranţa
Cum să fii în al tău port.

Şi deschide-n al tău suflet
Portiţă, fără de frică
Şi-ar veni doar dor şi zâmbet
Cu dragoste şi credinţă.

Şi-ai să vezi ce dor de viaţă
Te cuprinde şi te-nalţă,
Încredere şi speranţă
Vei avea din plin în viaţă.

Aş veni

Aş veni pe lume vara
C-am uitat să-mi iau eu haina
Şi-aş merge direct la plajă
Dus pe aripi de-a mea barză.

Aş veni pe lume toamna
Printre frunze să dau iama
Şi să beau un păhărel
Din cel mai bun strugurel.

Aş veni pe lume iarna
Pe zăpadă, care-i treaba?
Tot goluţ printre troieni,
Călare pe ai mei reni.

Aş veni pe lume primăvara
Dar nu ştiu de-i bună treaba.
Cu-atâţia pomi înfloriţi
Aş uita de-ai mei părinţi.

Aş veni eu pe-nserat
Da mi-i frică de oftat
Că-s sătul de întuneric
Vreau lumină să am veşnic.

Aş veni cam pe la prănz
Tot călare pe un mânz
Că şi eu sunt mititel,
Puiuţ mic de bărbăţel.

Aş veni cam dimineaţa
Să beau o cafea Lavatza
Cu lăptic că altfel cum
Să n-am somn la al meu drum.

Şi-aş veni la orice oră
Să iau viaţa ca o horă,
Pe toţi să vă prind în joc
Şi s-avem cu toţi noroc.

Am iubit

Am iubit o fetişcană
Cu ochi dulci de căprioară
Şi priviri nevinovate
Lipsite de vechi păcate
În păru-i avea iasomie
Iar trupul i s-a dat mie

Am iubit o fată mare
Cu ochii ca de migdale
Mă privea încet şi blând
Eu mă uitam suspinând
Iar în cele de pe urmă
Am păşit cu ea pe lună

Am iubit fată umblată
C-o experienţă dată
Cu ochii ca de vulpiţă
Tot cerea mereu guriţă
Şi iubea cu foc nestins
Şi-mpreună ne-am aprins

Am iubit fată cuminte
De-mi cerea tot jurăminte
Cu privirea insistentă
Î-şi dorea o verighetă
Şi cu ochi încrezători
Ne-am pierdut atunci prin nori

Am iubit o ţigăncuşă
Mititică – jucăuşă
Cu privirea tot parşivă
Şi ochii ca de lăcustă
Când în braţe mă strângea
Şatra toată-ncet gemea

Am iubit femeia rea
De nimic n-o mulţumea
Cu privirea tot tăioasă
Parc-avea pe umăr coasă
Şi ochii învolburaţi
Ne-am iubit ca doi piraţi

Am iubit femeia grasă
M-aşeza mereu la masă
Eu o mâncam cu privirea
Ea vroia desert iubirea
Şi-n privirile-i zglobii
Am ars multe calorii

Am iubit femeia divă
Tot cu ochii în oglindă
Cu priviri şovăitoare
Şi tot mereu schimbătoare
Tot timpul cu interes
Nu ştiam pe un-să ies

Am iubit femei cărnoase
Şi tot mereu voluptoase
Iubăreţe în priviri
Şi cu ochi plini de sclipiri
Iar dorinţe chemătoare
Ne-au purtat la o plimbare

Am iubit doar hormonal
Cu instinctul meu primar
Iar dorinţa de plăcere
Mi-a adus doar mângâiere
Trecătoare doruri duse
Şi rămase-n vremi apuse

Patru gene mititele
Ascund doi aştri în ele
Sunt oglindă-n sufleţel
De-i priveşti citeşti în el
Privirea te dă de gol
Mai ales când vrei amor

Aş iubi doar mândra mea
Cât îi ziua şi noaptea
Cu ochi blânzi şi buni şi calmi
De nu-i mai uiţi peste ani
Şi vrei să-i vezi zi de zi
Cu dragoste să-i mângâi

Odă prostiei

Când prostia te apasă
Şi duci grija altuia
Nu te poţi privi în faţă
Şi nu-ţi vezi nici nebunia

Dacă mintea-ţi virusată
Şi-i plină de răutate
Poţi s-o dai la schimb îndată
C-o măruntă vietate

Sufletul e îngheţat
Şi trăieşti ca un robot
Eşti doar vierme pe pământ
Şi-n beznă tu mergi înnot

Când trăieşti în fapte rele
Şi n-ai dragoste în tine
Mai bine te uiţi la stele
Poate-ţi vin gânduri de bine

Căci e plină lumea asta
De drogaţi şi psihopaţi
De-ar avea toţi diplomă
Pământu-ar fi plin de licenţiaţi

Mă rog doar un bob de minte
Curată să ai în cap
Şi să vezi tu minţi ticsite
Asemenea, ce-n prostie tot se zbat

Doar un pic luciditate
Luminiţă-n bezna ta
Fărâmă de bunătate
Eu mă rog ca EL să-ţi dea

Şi atunci când fapta bună
Tu o-ntorci cu răutate
Eşti doar jalnic şi legumă
Fără pic de demnitate

Aşa că priveşte-n tine
Şi în loc de mare şef
Vezi cum eşti de fapt şi-n fine
Şi du-te unde ai chef

Ia şi răul tot cu tine
Poate scapi lumea de el
C-ai trecut prin astă lume
Cam parşiv şi cam mişel

Eu te iert şi-ţi dau ce ştii
Dragoste şi bunătate
Şi de vrei să ştii trăi
Învaţă să stai deoparte

Dă-ţi palme şi scrie tot
Faptele ce le-ai făcut
Şi-ai să vezi un idiot
Om tot rău fără cuvânt

Doamne scapă lumea asta
De parşivi şi de mişei
Fă-i să simtă dragostea
Sufletul să-l vadă-n ei

Mintea să le-o curăţăm
Să le dăm toţi bunătate
De minciună să-i scăpăm
Şi de tot ce-i răutate

Căci sunt demni de toată mila
Şi hidoşi în existenţă
Chiar de-s chiori şi nu-şi văd vina
Să-i iertăm din complezenţă

Vreau să fiu

Vreau să fiu un cerb frumos
Prin păduri să merg pe jos,
Să trăiesc în libertate
Mândru şi cu demnitate,
Să tot simt natura-n jur,
Să fiu plin de dor nebun.

Vreau să fiu un elefant
Să se simtă p-unde calc,
Să n-am frică de nimic,
Să văd totul cât de mic,
Să fiu eu cu greutate
Dar cu doruri tot curate.

Vreau să fiu eu un delfin
Tot prin ape să o ţin
Repede s-ajung oriunde.
Pe pământ nu vreau niciunde
C-am mai multă apă-njur
Decât voi pământ şi drum.

Aş mai vrea să fiu un cal
Nobil, cu sânge regal
Şi s-arăt eu doar prestanţă,
Să nu plec capul în viaţă,
Să trăiesc în demnitate
Şi frumos, cu puritate.

Şi-aş mai vrea să fiu un câine
Să ştiu dragostea pe lume,
Că eu nu ştiu ce-i trădarea
De stăpân nu ştiu uitarea,
Toată dragostea i-o dau
C-aşa ştiu trăi şi vreau.

Parc-aş vrea să fiu un vultur
Tot prin cer, să-l iau să-l scutur,
Pământul să-l văd de sus.
De în zori pân' la apus
Printre nori eu să colind
Sufletul liber să-l simt.

Tot un urs aş vrea să fiu
Şi puternic să mă ţiu,
Să n-am teamă-n astă viaţă,
Pădurea să-mi fie soaţă,
Să trăiesc tot cu putere
Şi cu dorurile mele.

Vreau să fiu un melc vânjos
Casa să mi-o car pe jos
Şi să fiu eu tot hoinar
Şi tot mereu solitar
Să colind o viaţă-ntreagă
Şi s-adun poveşti... în grabă.

Vreau să fiu un greier tandru
Şi să cânt ca nimeni altu'
Chiar de-aş fi catalogat
Cel mai leneş dintr-un sat.
Sunt doar suflet de artist
Şi duc muncă de solist.

Vreau să fiu orice sub soare
Doar să simt dragostea mare,
Să am sufletu-mpăcat,
Să trăiesc cum îmi e dat
Plin de dor şi fericire
Cât am viaţă şi am zile.

Declaraţie de dragoste

Dacă ne-am trezi amândoi în mijlocul deşertului
şi ai vrea să te speli pe tot corpul
aş plânge de fericire că sunt cu tine
şi te-aş îmbăia cu lacrimile mele.

Dacă ne-am trezi în noapte
şi ai vrea lumină
te-aş strânge la sufletul meu
şi ţi-aş spune atâtea cuvinte frumoase
încât şi sufletul tău s-ar aprinde de dragoste,
iar lumina din noi ar aprinde luna şi ar naşte un cer de stele.

Dragostea - văzută frumos şi conştient

Eşti o femeie minunată
Pentru că eşti naturală.
Eşti un om cu calităţi deosebite
Pentru că ştii să le preţuieşti cu adevărat.
Eşti un înger cu chip divin
Pentru că sufletul tău frumos arată aşa.
Eşti un om cu o minte extraordinară
Pentru că este nativ şi conştient totul,
Dar mai presus de toate
Eşti un om simplu şi frumos.

Aş pleca

Aş pleca prin cer odată
Ca să caut mândră fată,
Printre stele să colind,
La lună să văd zâmbind
Spre pământ eu tot gândind.

Ani lumină aş tot merge
Chiar de viaţa mea ar trece,
Stelele le-aş răscoli
Dragostea s-o pot găsi
Că eu ştiu ce aş dori.

Mândră fată şi curată
Înger cum a fost ea dată
Ca să-i simt tot puritatea,
Dragostea şi demnitatea,
Frumuseţea şi dreptatea.

De-aş putea găsi aşa
Printre stele mi-ar fi casa,
Aş îmbrăţişa pământul
Şi-aş vedea ce-i înăuntru.
Nimic bun, doar bate vântul!

Dragostea vine de sus,
Pe pământ e lacăt pus,
Oamenii se tot iubesc
C-o minte greu de-nţeles
Şi nu ştiu cum să-i trezesc.

V-aş lua pe toţi cu mine
Să vedeţi ce-i ăla bine
Căci pe-acolo printre stele
Nu e loc de gânduri rele
E doar dragostea din stele.

Că si ele tot trăiesc
Şi de doruri tot roşesc,
Au o dragoste a lor,
Nu-i ca cea de muritor,
Se consumă-n a lor zbor.

E o dragoste divină
Tot mereu de doruri plină
Căci e greu de înţeles
Dragostea din univers
Leagă tot şi dă un sens.

Aş pleca să stau pe-o stea
Să simt altfel viaţa mea,
Să simt dragostea cerească,
S-o uit pe-asta pământească,
Să trăiesc o altă viaţă.

Dar sunt om şi văd prea bine
Stelele nu-s pentru mine
Şi mă-ntorc tot pe pământ
Sufletul mi-l văd plângînd
Sătul tot el căutând.

Mândră fată pe pământ
De exişti şi ai cuvânt
Să fii tot cu demnitate,
Gânduri pure şi curate,
De urmat să fii în fapte.

Doar arată că exişti
Că vrei viaţa să o simţi
Şi te duc tot printre stele
Să simţi dragostea din ele,
Să uiţi de pământ şi rele.

Vă jucaţi cu dragostea
Şi v-alegeţi cu iubirea,
De aceea pe pământ
Trăiţi tot bătuţi de vânt
Şi gândiţi tot la cuvânt.

Faptele sunt viaţa noastră,
În rest nimic nu contează,
Poţi să spui tu vorbe-n vânt,
Doi bani nu dau pe cuvânt,
Fapte vreau cu legământ.

Să-nvăţăm noi să trăim
Dragostea să o simţim.
Printre stele de-am zbura
Mergi tu cu dragostea mea,
Ele să rămână aşa.

Dragostea de pământean
E averea mea ce-o am.
O dau cu a mea voinţă
La schimb fără suferinţă,
Nu mai vreau tot neputinţă.

Aş pleca, dar nu am cum
Mai am de mers ceva drum,
Iară EL îmi dă putere
Să simt dragostea din stele,
Dar cu doruri pământene.

Aş vrea totuşi ca să simt
Aici pe acest pământ
Acea dragoste divină,
Toată viaţa ca să ţină
Zi de zi să o fac plină.

Am aşa putere-n mine
Zece vieţi să am, ar ţine
Şi-atunci vreau doar mândră fată
Ce vrea dragostea mea toată
Doar să şti trăi în viaţă
Curată şi împăcată.

Dragostea din sufletul nostru este divină şi vine din tot infinitul care ne înconjoară odată cu energia din suflet, aşa că daţi cât mai multă şi pentru toată viaţa.

Ruga neîmplinirii

Doamne, dacă mă iubeşti
Ia-mă înapoi la tine
Că-s sătul de tot poveşti
Şi de vise de-mplinire.

Ia-mi şi dragostea mea toată
Căci pe-aici n-am cui o da,
Cu putere-a fost purtată
Dară mulţi au râs de ea.

Şi-am tot mers pe-acest pământ
Şi-am dat tot ce-i sfânt în mine
Crezând lumea pe cuvânt
Şi făcând peste tot bine.

De primit am tot primit
Fără ca să ştiu măcar
De ce oamenii se mint
Şi viaţa-i cu gust amar.

Şi de ce dacă găseşti
Dragoste fără sfârşit
Ea rămâne în poveşti
Şi se duce-n infinit?

Tu aşa te împlineşti,
Doamne prin dragostea mea.
Dară eu! Tu nu mă vezi
Ce povară duc de grea?

C-am ajuns ca să cerşesc
Fărâmă din dragostea mea
Şi încerc să m-amăgesc
C-aş putea primi ceva.

De iubire-i plin pământul,
Toţi iubesc şi se-amăgesc,
Dar nu-şi simt nici sufletul
Şi cu toţi se păcălesc.

Şi se-ntrec în ani trăiţi
Şi-n iubiri cât mai mărunte,
Dar nu ştiu de-s fericiţi
Sfârşind toţi în gânduri crunte.

Şi eu caut împlinirea
Într-o lume fără milă
De-am ajuns să-mi simt uimirea
Să mă văd secat şi-n silă.

Sunt şi eu un muritor
*Străduit ca să fiu **om**,*
Dar acum aş vrea să zbor
Şi încet, încet s-adorm.

Poate sunt făcut pe lume
Să dau dor şi fapte bune
Şi să car la schimb cu mine
Neâmpliniri de vise pline
Şi să plec cu ele-n fine.

Gândul

Şi când salcia se-apleacă
Şi se unduie în ape
Găndul meu şi el tot pleacă
Şi se duce-n zări curate.

Dacă stau lungit în iarbă
Şi simt roua cum mă udă
Am un gând ce zboară-n şoaptă,
Cineva stă să-l audă.

Când în braţe-mi ţin iubita
Şi îi simt mirosul plin
Gândurile mă ispită,
Dau năvală şi tot vin.

Când eu merg prin codrul verde
Şi simt aerul de brad
Mintea mea parcă tot ţese
Gânduri multe ce mă ard.

Când vobesc cu-n om din lume
Şi-l privesc în ochi zâmbind
Tot gânduri îmi vin în minte
Şi le simt tot năvălind.

Când spre cer privesc visând
Şi încep eu să plutesc
Mă încarc de tot ce-i gând
Şi mă văd un sol ceresc.

Dacă port în a mea mână
Un buchet de flori şi-atât
Toate gândurile mă animă
Şi-s purtat parcă de vânt.

Când de mână-mi ţin copilul
Şi păşesc eu pe pământ
Dragostea îmi umple gândul
Şi mă simt om împlinit.

Când încep o noua zi
Şi din vis eu mă trezesc
Tot ce-i vis se vrea a fi
Gânduri ce se împlinesc.

Şi trăiesc eu cât de mult
Din plin viaţa să o simt
Şi cu gânduri eu tot sunt
Existând pe-acest pământ.

Gândul este vorba noastră
Fără glas, dar spus în noi,
EL ne-ascultă şi aşteaptă
Să fim pe pământ eroi.

Vorba poate fi ea falsă,
Dar gândul e tot curat
Şi tot EL ne dă povaţă
S-avem gând tot luminat.

Prin gând noi cu EL vorbim
Cu sufletul ce-l avem
Şi-ar fi bine noi să ştim
Puri mereu să ne vedem.

Fără gânduri am fi goi,
Doar roboţi cu chip de om,
Dar suntem cu viaţă-n noi
Şi Lui asta-i datorăm.

Gândul este vorba sfântă
Şi să fie el curat
Şi doar fapta se judecă,
Iar vorba-i de aruncat.

O păstrăm în poezie,
În cântec şi conduită
Şi-n rest grija doar să fie
Fără minciuna cea slută.

Dragostea să fie-n gând
Şi în fapte să existe,
Să facem pe-acest pământ
Casa fericirii noastre.

Ţara mea

Ţara mea, pământ şi cer,
Doruri pline cu mister
Şi eu om cu rădăcină
Prins în glia mea străbună.

Ţara mea e ca o casă,
Aşa viaţa mă învaţă
Şi oriunde aş pleca
Tot aici mă cheamă soarta.

Primii paşi ce i-am făcut
Au fost pe acest pământ
Şi cu cât eu tot creşteam
Mai mult rădăcini prindeam.

Şi-aşa tot am adunat
Vise ce nu-s de uitat
Pentru că nu pot uita
Familia şi copilăria mea.

Dragostea de-ai mei părinţi,
Cea mai sfântă între sfinţi,
Dar şi dragostea de ţară
Cu nimic nu se compară.

Am trăit tot la câmpie
C-o natură parcă vie
Şi-am simţit pe mal de ape
Toate visele curate.

Ca să dormi afară vara
Şi să-i simţi la salcâm floarea,
Să vezi cerul plin de stele,
Devii plin de doruri grele.

Ca să mergi tot prin câmpie
Să vezi rod bogat şi vie,
Să treci dealuri cu păşuni
Cu mioare şi cai buni.

Şi să urci pe munţi cu brazi
Şi din vârf de cer să cazi
Şi s-ajungi la mal de mare
Prin nisip la o plimbare

Şi în barcă să te urci
Tocma-n Deltă să ajungi,
Unde apa te-mpresoară,
Mii de păsări te-nconjoară,

Asta este a mea ţară
Frumoasă de dă pe-afară
Şi-atunci crezi că eu gândesc
Cu cine prin ea trăiesc?

Nici nu-mi pasă şi nici vreau
Ţara eu din gând n-o dau.
E a mea, e casa mea
Pentru toată viaţa asta.

Ea mi-a dat avânt în viaţă,
Mi-a dat vise şi speranţă
Şi tot multă siguranţă
Şi-o dragoste ce mă-nalţă.

E pământul meu natal,
De-oi muri aicea vreau,
Căci nu vreau printre străini
Să am inimă cu spini.

Ţara mea pământ duios
Tot la tine e frumos
Şi-am să stau să te slujesc
Pentru tine să muncesc.

Ţara mea pământ străbun
Tot la tine este bun
Şi-am să ştiu cum să trăiesc
Să nu te dezamăgesc.

Gânduri pentru bunu

Dragă bunicule,
Când eram mic şi mă ţineai pe genunchi înlănţuit cu mâinile tale vlăguite de muncă şi cu venele proeminente mă simţeam cu adevărat copil şi erai pentru mine siguranţa vieţii.
Te priveam şi vedeam în tine toată istoria şi geografia lumii laolaltă, mă plimbai cu poveştile tale nemuritoare în locuri nebănuite şi cunoşteam personaje magnifice pentru mine pe vremea aceea.
Cu tine bunicule viaţa a avut un început de poveste iar pentru mine blândeţea ta, bunătatea şi calmul cu care mă mângâiai pe frunte şi mă luai în braţe ca pe un fulg m-au făcut să am forţă şi siguranţă încă de la început.
Fără tine copilăria mea ar fi fost seacă şi fără culoare, ar fi lipsit istoria începutului şi nu numai.
Când mă ţineai de mână şi mergeam pe cărăruie erai ghidul meu pe drumurile vieţii, ai desenat pentru mine un început de viaţă, tu făceai un pas, eu doi mai mici ca să nu mă pierd şi nu se poate uita aşa ceva.
Eu te învioram cu năzbâtiile mele şi întrebări cicălitoare, asta probabil ca să dăm mai multă valoare rolului de bunic care trebuia să găsească la orice o explicaţie şi să le ştie pe toate.
Şi zilele au trecut, eu? am crescut, tu? ai adunat ani mulţi în tolba vieţii şi iată că soarta ne apropie iaraşi mai mult ca oricând.
De ce oare este nevoie să existe cumpene în viaţă ca să-ţi dai seama cu adevărat cât de mult ţii la un om?
Te iubesc, bunicule, cu toată fiinţa mea chiar dacă în faţa ta mă simt acelaşi copil mic şi neştiutor.

Aş vrea să-ţi dau din anii mei ca să te ştiu sănătos şi să nu mă judeci greşit dar dacă tu nu lupţi să trăieşti cât mai mult eu mă pot supăra pe tine aşa cum nu am făcut-o niciodată. Ai putea lăsa un gol imens în sufletul meu şi nu vrem asta niciunul, nu avem voie să ne dăm bătuţi niciodată.
Doar Dumnezeu hotărăşte când ne ia la el, până atunci suntem datori să trăim cu demnitate şi onoare, fără frică, să iubim cu sufletul şi să luptăm până la capăt în orice zi pentru fericirea noastră şi a celor dragi nouă.
Închide ochii bunule, gândeşte-te la mine şi spune rugăciunea ta preferată aşa cum făceai când eram mic şi mă culcai ţinându-mă de mână şi vei simţi dragostea mea, apoi deschide-i şi priveşte-mă să vezi câtă nevoie am încă de tine. Te iubesc, bunicule!

Pentru bunicul meu drag,
Cu toată dragostea mea de copil şi de om mare.

Bunica mea

Ca să vezi o femeie cu faţa brăzdată de ani mulţi care a crescut copii şi nepoţi este ceva unic şi fără egal.
Să-i simţi înţelepciunea din priviri este ca şi cum ai admira un copac secular bătut de ploi şi vânt care se încumetă să stea drept şi să înfrunte tot ce este în jur.
Este nevoie să învăţăm în viaţă mai ales de la copii şi de la bătrâni ca să ştim cum să ne purtăm mai bine între cele două vârste.
Bunica vorbea mai mult cu privirea, sătulă parcă de viaţă se bucura de năzbâtiile noastre, ale celor mici şi ne înţelegeam de minune, noi puri ca nişte îngeraşi, ea aşteptând să devină iarăşi înger cu adevărat şi să lase bagajele nedorite aici pe pământ.
Şi-a împlinit sufletul prin ceea ce a făcut, a dat viaţă şi a crescut copii şi nepoţi, a trăit bune şi rele cu familia ei şi a avut parte de ani mulţi încărcaţi cu de toate şi a murit de bătrâneţe, împăcată cu viaţa.

Bunica mea cea fără ani,
Când eram mic mă legănai
Şi-aşa simţeam ca e normal
O mamă şi-o bunică eu să am.

Atunci când mama mă certa
Eu repede fugeam în poala ta,
Tu mă priveai duios şi parcă blând
Mă mângâiai pe frunte să nu plâng.

Blândeţea era toată adunată
În chipul tău parcă de piatră
Şi radiai doar bunătate
Şi gânduri multe doar curate.

Făceam un schimb de generaţii,
Tu îmi dădeai ce-ar vrea şi alţii,
Încredere că viaţa merită trăită
Cu bunătate şi-o dragoste nemărginită.

Şi fără ca să ştiu măcar
Mi-ai dat o parte din ce acuma am,
Încredere şi bunătate,
Bunico, mi-ai dat câte ceva din toate.

Să avem dragoste faţă de bătrâni şi să-i respectăm cu toată fiinţa noastră, să-i ajutăm să le fie viaţa mai uşoară pentru că acolo vom ajunge şi noi.
Iar dacă eşti ***om*** *şi ai credinţă în suflet, dragoste şi bunătate înţelegi că prin bunici dragostea noastră ne leagă mai strâns de energia divină vie unde se duc însă împăcaţi, nefiind parcă singuri şi lăsând în urmă un* ***dor de viaţă*** *ce greu îl înţelegem.*

Tatăl meu

Un model e puţin spus,
Poate Dumnezeu de sus
L-a făcut cu mâna lui
Ca să văd şi eu a cui
Este toată măreţia,
Puterea şi bărbăţia,
Dragostea şi omenia.

Când priveam în sus la El
Mă vedeam şi eu la fel
Şi-asta-mi da avânt în viaţă,
Putere şi-acea speranţă
Ce ne luminează viaţa
Şi ne-nvaţă cutezanţa,
Frumosul şi cu credinţa.

Când gândesc la Tatăl meu
Văd mereu sprijin la greu
Şi privirea lui mă face
Să-l iubesc, să-i sar în braţe.
Chiar şi mare dac-aş fi
Tot mai mult eu l-aş iubi
Şi mereu l-aş preţui.

Şi-o palmă el de mi-ar da
Eu îi simt tot dragostea,
Că e greu ca să-nţelegi
Dragostea Lui s-o culegi,
Iară El în tot ce face
Tot la mine se întoarce
Parcă vrând să mă împace.

- Eu îs tată şi tu fiu,
Tot mereu la tine ţiu
Căci prin tine eu trăiesc,
Pentru tine eu muncesc,
Port în suflet al tău dor
Pân' mă sting şi am să mor
Că eşti doar al meu fecior.

Şi-atunci cum să nu-l iubeşti
De nu ştii cum să-l priveşti.
L-aş cuprinde-n braţe tot,
Dar mi-i jenă şi nu pot,
Veşnic vreau să-l ştiu trăind
Şi să-l văd mereu zâmbind
Tot mereu la el privind.

Grea e dragostea de tată,
O viaţă cere purtată
Chiar de doare la o vreme.
De-i plecat făr-a lui vrere
N-avem voie să uităm
Dragostea ce i-o purtăm,
Nemurirea lui să-i dăm.

Căci nu-i uşor să fii părinte
Şi să duci în a ta minte
Tot mereu grija de fiu
Cât ai viaţă şi eşti viu
Şi să laşi în urma ta
Ceea ce eu voi purta
Dulce amintirea ta.

Şi în veci de eşti plecat
Niciodată n-am uitat
Privirea ce m-a purtat,
Braţul ce m-a legănat,
Iar in mine ai sădit
Dragoste fără sfârşit
Tătuc bun, să fii iubit!

Pentru tot ce ai facut
Eu am al meu jurământ:
Să nu uit vreodată-n viaţă
Chipul tău şi a ta faţă,
Să le port la mine-n suflet,
Să le duc cu mine-n umblet
Cu curaj şi cu mult zâmbet.

Că tu vreai în a mea viaţă
Să duc dor şi-a ta speranţă,
Aşa cum vedeai în mine
Bărbat bun cum se cuvine
Şi nu vreau dezamăgirea
Să-ţi întunece privirea
Ce o simt şi-i ştiu menirea.

Aşa că, tu fii pe pace,
Mi-ai lăsat mult şi de toate,
N-ai trecut degeaba-n viaţă,
Ai crescut fiu cu speranţă
Ce-ţi va duce mai departe
Visele de libertate
Şi de dragoste curate.

Odihnă să ai tătuc
Căci cu toţi vom fi pământ,
N-ai trăit ca şi în van,
Mi-ai dat dragostea ce-o am
Şi e fără de sfârşit
Aşa cum Tu ai sădit
Tată bun, mereu iubit.

Tatălui meu, un om cum rar s-a vazut pe acest pământ, îi dedic această poezie.

Gânduri pentru mama

Există o dragoste unică pentru orice om de pe pământ, dragoste ce se naşte cu ceva luni înainte de a deschide ochii iar legătura fiind aşa de strânsă tu ca ***om*** *chiar dacă hoinăreşti prin lume rămâne un fir ce te leagă de cea mai de preţ fiinţă de pe pământ şi niciodată nu ai voie să uiţi femeia care ţi-a dat viaţă.*
O respecţi şi o iubeşti necondiţionat şi eşti mereu alături de ea fără să uiţi măcar o secundă că-ţi este prietenul cel mai de încredere şi eşti rupt din fiinţa a ceea ce se cheamă ***mama****.*

Mama *este cuvântul cel mai drag,*
Este femeia ce-ţi iese mereu în prag
Cu ochi duioşi, plini de iubire
Ea doar veghează să-ţi fie mereu bine.

Şi ce poţi tu nutri în suflet
Decât respect şi dragoste şi-un zâmbet
Atâta-ţi cere şi nu vrea mai mult
Căci ăsta-i preţul ce-şi doreşte pe pământ.

E-un colţ de rai ce-l porţi cu tine-n suflet
Menit fiind să-ţi dea tărie-n al tău umblet
Şi gândul ei mereu la tine vine
De-i obosită chiar ea tot spre tine ţine.

Gândind mereu şi tot mereu la viaţa ta
Se-ntâmplă des să uite chiar de ea,
Aşa-i făcută mama să trăiască
Puţinul pentru ea şi totul pentru a ta viaţă,

Iar dragostea de mamă nu poate fi descrisă,
E singura ce ţine, e cea care rezistă,
Prin noi trăieşte mai departe
Şi ce-i mai bun în ea tot nouă ne împarte.

Ferice eşti de ai aşa o mamă lângă tine
Căci zi de zi ai parte de iubire
Şi-atunci fii om şi dă-i îndată
Doar zilnice atenţii şi dragostea ta toată.

Întâlnire cu MAMA

*Într-o bună zi am fost la întâlnire cu **mama** mea care a făcut frumoasa vârstă de 70 ani.*
Am invitat-o la restaurant şi nu a ezitat nici o secundă în a accepta, de fapt cred că-şi dorea de mai mulţi ani aşa o întălnire.
Pe drumul ce l-am facut de la Constanţa la Buzău începusem să mă gândesc cum va fi întâlnirea dar am renunţat repede pentru că nu-mi doream ceva aranjat.
Aşa că gândurile mi-au zburat spre amintiri care zac în mintea mea de când eram mic şi vedeam cum mă agăţam de fusta ei să nu cad sau o necăjeam cu poznele mele zilnice, sau îi făceam griji mai mereu, ba că nu mâncam prea bine sau că veneam cu genunchiul julit, sau nu eram de găsit seara târziu pentru că hoinăream pe unde găseam şi eu şi mi se părea frumos.
Griji, pe care şi le-a făcut atunci dar şi acum.
Cred eu că aşa este făcută să trăiască, gândind mereu la noi, cum spune şi ea:
- Eu seara mamă mă gândesc la voi mereu înainte să adorm şi mă rog pentru voi să vă fie bine şi nu ştiu ce aş mai putea face să vă fie viaţa uşoară că eu mult am mai trăit, numai dacă număr până la 70 şi încep să obosesc.
*Aceasta este **mama** mea.*

Şi când am ajuns acasă la ea era mândră că cineva face un gest atât de deosebit într-o zi de sărbătoare pentru ea.
Am despachetat cadourile împreună şi se bucura ca un copil şi bineînţeles că-şi făcea griji că am cheltuit prea mult şi nu trebuia să mă deranjez dar am liniştit-o făcând-o să înţeleagă că totul a fost luat cu suflet nu cu bani şi au ajuns unde trebuie.
Apoi m-a rugat să merg ca s-o ajut să-şi aleagă haina cu care se va îmbrăca şi era bucuroasă că avem acelaşi gust vestimentar.
Avea emoţii dar şi le trăda foarte greu şi este mare lucru să vezi emoţii la o mamă de 70 ani încercată din plin în viaţă.
Şi am plecat spre oraş la restaurant, mama mea condusă de un bărbat ce-l vedea ea elegant şi frumos într-o maşină modernă.
Ce-şi poate dori mai mult o femeie ca mama mea mai ales că ştie cât de mult ţin la ea.
Am ajuns la un restaurant aranjat în stil rustic – românesc, foarte curat şi elegant şi fiind singuri în sală cu o muzică ce se auzea în surdină am simţit amândoi că întâlnirea este una cu noroc şi prevede o legătură care încă va mai dura mult timp, sper eu din toată fiinţa mea.
În ochii ei se legănau bobiţe cristaline iar zâmbetul mamei mele aşeza un câmp cu flori între noi doi şi aşa ne-am plimbat amândoi pe acest câmp cu flori ceva timp ce ni s-a părut o veşnicie.
Am mâncat până şi desert, am băut vin şi apă, dar fără grija că trebuie să strângă masa, se simţea ca o doamnă în lumea viselor.

Am vorbit multe dar totuşi prea puţin şi fericirea se vedea pe faţa ei aşa că mi-a mulţumit pentru acest gest ce i s-a părut o minune şi în final, cu oarece regrete, m-a rugat să o duc înapoi în universul ei.

Nu aş fi dat aşa întâlnire nici pe un dineu la casa albă şi am simţit că pentru zile ca asta merită să trăieşti.

Cuvinte de încheiere

Sunt convins că a-ţi înţeles cum se cuvine tot ce a-ţi citit şi sper că v-a făcut plăcere şi o să puteţi deschide o portiţă importantă în viaţă şi în suflet de acum încolo dar o să vă rog să mai recitiţi şi să aprofundaţi multe din cuvintele scrise aici, ca să puteți conştientiza cât mai multe cunoştințe din cele înțelese.

*Asta înseamnă cunoaşterea **să te duci cât mai departe la modul cel mai conştient şi frumos posibil în profunzimea gândurilor**.*

Indiferent în ce loc de pe pământ sunteţi, în ce ţară trăiţi, viaţa este aceeaşi peste tot şi suntem legaţi cu toţii prin ceea ce numim noi suflet la energia divină vie care încarcă infinitul ce ne înconjoară.

Aşa că oameni suntem ai aceluiaşi Dumnezeu şi asta este important să ştim mai presus de toate.

Să nu căutaţi explicaţii şi justificări în persoana mea sau a altora din jur, mergeţi prin intuiţie pentru că vine din suflet, aprofundaţi cunoaşterea cu înţelegere fără limite, fiţi plini de dragoste şi bunătate, cu credinţă pură în suflet şi ridicaţi-vă acolo unde vă este locul, pe o treaptă superioară a existenţei noastre unde veţi simţi ce este viaţa la modul conştient, împăcaţi şi fericiţi cu adevărat.

***Dragostea** este liantul ce leagă totul în infinitul care ne înconjoară pentru că vine de la Dumnezeu și este singura care dă puterea de a face orice și în lumea noastră în așa fel încât totul să devină măreţ și frumos de aceea este atât de importantă iar **credinţa** atunci când este pură și deplină ne apropie de El și **cunoașterea** împreună cu **înţelegerea** fac ca*

să existe evoluţie și un drum bun permanent; fără cele patru viaţa pe pământ va fi seacă și fără valoare.
Nu vorbăria ne-a interesat şi am vrut, aşa cum am şi denumit-o, să vedem ***esenţa existenţei umane*** *şi sper că de aici încolo orizontul nostru se va deschide altfel.*
Dacă aveţi tendinţa să vă întoarceţi şi să vă pierdeţi în activităţi umane la fel ca înainte este alegerea fiecăruia dar sper în sufletul meu că veţi reveni în timp cu gândul la cele citite aici şi veţi începe a înţelege esenţa existenţei umane pentru că o să vă ia timp îndelungat, cel puţin un an de zile de gânduri profunde şi trăiri din tot sufletul, abia după aceea o să simţiţi altfel ***viaţa****.*
Dragostea de viaţă este una specială, dă curaj celor din jur şi glorifică un suflet nobil.
Am cunoscut foarte mulţi oameni până acum pentru că am avut o viaţă plină, am puterea să dau timpul înapoi şi să analizez totul cu lux de amănunte şi totuşi nu pot şti cum să fac să-i trezesc pe cât mai mulţi la viaţă ca să înţeleagă ceea ce am scris cât mai bine.
Mă refer la majoritatea celor tineri care se depărtează prea timpuriu de suflet şi esenţa vieţii, la cei care deja au o doză prea mare de răutate în minte şi au deprins minciuna ca mod de viaţă şi fac multe fapte greu de înţeles pentru o minte limpede, la cei care trăiesc în compromis şi mimează armonia unei vieţi în doi şi încă la mulţi alţii care au un mod de viaţă greşit şi mă gândesc că vor avea tendinţa să mă judece numai că eu îi înţeleg şi le dau dragostea mea aşa cum fac şi acum.
Am oameni pe lângă mine care ştiu că fac rău şi încerc să le deschid sufletul ca să vadă bunătatea şi dragostea pe care o

au în ei aşa că vă rog pe toţi cei care doriţi o viaţă mai bună pe acest pământ să faceţi la fel.

Daţi dragoste şi bunătate mai ales celor care nu o cunosc şi au nevoie să o ştie, daţi şi veţi fi răsplătiţi de sufletul pe care-l purtaţi.

Mulţi în jurul nostru au o minte tulbure şi-şi doresc în nebunia lor ca şi ceilalţi să trăiască la fel fără să înţeleagă că au o gândire măruntă şi bolnavă şi ar trebui ei să revină la o viaţă normală şi împlinită, trăită în dragoste şi bunătate fără margini.

*Î-mi vine greu şi fără putinţă să înţeleg răutatea şi să accept o viaţă trăită în minciună şi fals şi chiar dacă am văzut cam tot ce se întâmplă pe acest pământ prin energia divină vie din suflet îmi dau seama că **dragostea şi bunătatea nu se vor impune nimănui niciodată.***

Am avut şi am o dragoste fără limite pentru copiii pe care i-am crescut şi după ce a trebuit să mă despart am avut o suferinţă asemenea iar sufletul meu le simţea pe amândouă cu o putere greu de imaginat.

După un an de suferinţă a apărut cineva în viaţa mea pentru care am reuşit să dezvolt o dragoste enormă iar sufletele noastre s-au unit cum rar se poate vedea şi atunci am fost lăsat să văd în suflet aşa cum greu se poate înţelege de către noi oamenii.

Cu toată suferinţa din mine am avut puterea să dau dragoste fără limite şi sufletul mi-a răsplătit curajul de a trăi viaţa.

Mama mea fiind cu credinţă pură în Dumnezeu se ruga pentru mine zi de zi ştiindu-mă om bun şi vrând să mă vadă liniştit şi împlinit iar toate acestea au făcut să ajung să scriu

tot ceea ce a-ţi citit, pe perioada unui an în care am trăit cât o viaţă.
În final dragostea aceea a fost distrusă cu parşivism şi răutate şi am căpătat o suferinţă enormă dar **sufletul se vindecă singur** şi va fi gata să dea o dragoste şi mai puternică pentru că de asta îl avem în noi să-l împlinim prin dragoste şi nu să-i punem capac din teama de suferinţă.
Avem parte de oameni mulţi care au frustrări majore pe care nu şi le pot depăşi, la care dragostea din suflet nu mai este lăsată să apară şi să arate lumii cum este normal să trăim şi este înlocuită cu iubirea, sexul şi minciuna.
Văd atâta suferinţă în jur şi-mi vine greu când **ştiu** cât de frumoasă ar putea fi existenţa noastră fără răutate aşa că încercaţi să înţelegeţi că numai dragostea din suflet poate face minuni şi aici pe pământ.
Dezvoltaţi sentimente cât mai profunde venite din suflet şi veţi începe să simţiţi ce este viaţa cu adevărat şi atunci o să reuşiți să mă înţelegeţi aşa cum se cuvine, în timp.
Eu mă încărcasem cu energie divină vie de simţeam şi gândurile oamenilor, doar mă aşezam la birou şi venea orice vroiam din suflet, simţeam totul în jur cu o putere greu de imaginat şi puteam plimba valuri de energie prin corp pentru a vindeca orice şi încă multe altele şi dacă nu mi se făcea atât de mult rău ajungeam poate acolo unde greu ajunge un om.
Lui Iisus nu i s-au pus microcipuri şi biocipuri în pielea capului ca să i se umble în gânduri cu forța sau în stomac şi alte părți ale corpului, sau biocipuri cu seringa introduse în interiorul corpului ca să ajungă la inimă şi să facă şi mai mult rău, sau otravă în plombe, sau mercur în mâncare, sau

substanțe care pot produce cancer, sau alte otrăvuri care mai de care mai diabolice, nu a fost radiat, nu i s-au dat diverse boli, nu a avut plombe și lucrări dentare prin care să fie ascultat ce vorbește, localizat tot mereu, să-i fie ascultate și înregistrate gândurile şi induse altele rele, nu i s-a făcut rău zi de zi dus la extreme însă mintea umană a evoluat totuşi destul de mult şi cine va reuşi să meargă pe acest drum cât mai departe în viitor va ajunge să schimbe cursul vieții cu adevărat pe această planetă iar timpul unor astfel de oameni va veni curând.
Cu tot răul făcut nici măcar o răceală nu s-a prins și știu doar că nu pot să-l trădez vreodată pe El și nu am îndrăznit să-i cer mai mult decât merit, mai ales pentru mine însă mă doare ce văd în jur.
Când oamenii răi î-și fac rău între ei este ca și cum buruienile se iau la întrecere care să crească mai mare însă când cineva face rău unui om bun care face numai bine în viaţă răul făcut se întoarce cu o putere extremă mai devreme sau mai târziu și te doare când faci bine oamenilor iar ei î-și fac și mai mult rău singuri.
Dacă sunteţi pe un drum greşit ***opriţi-vă*** *pentru că nu este târziu niciodată, recunoaşteţi-vă greşelile fără frică indiferent care va fi preţul pentru că în final cine este* ***om*** *ştie să aprecieze curajul şi demnitatea şi mergeţi în viaţă cu capul sus şi fruntea descreţită, cu demnitate şi onoare, fără minciuna care înnoadă mintea şi o distruge.*
Există o mare diferenţă între bărbaţi şi femei, suntem oameni cu toţii dar nu suntem la fel şi suntem făcuţi să trăim în pereche pentru că numai aşa ne putem împlini sufletele şi putem cunoaşte dragostea din suflet.

O femeie nu are voie să înşele niciodată cât timp doreşte o viaţă în doi, ea rămâne murdară, cu capul plecat şi cu sufletul distrus pentru că ***are sarcina divină de a da viaţă****, asta înseamnă că Dumnezeu mai deschide o fereastră în acelaşi corp şi dacă prima este chinuită de gânduri rele a doua are un început nu tocmai bun.*
Nu sunt misogin, nu-mi plac răutăţile de nici un fel şi consider că nici bărbatul nu are voie să înşele pentru că orice trădare şi minciună distruge totul şi face imposibilă cunoaşterea dragostei din suflet şi duce la înlocuirea ei cu iubirea care vine din mintea noastră fără perfecţiune.
Sufletul nostru este de o puritate desăvârşită şi-i place puritatea în viaţa noastră de aceea când simte trădarea şi minciuna se retrage, la cel care minte sau trădează se strânge cât un punct şi rămâne aşa iar la celălalt dragostea se transformă în suferință pentru că pe Dumnezeu nu-l poate păcăli nimeni.
Dacă vrem o viață divină în doi şi să ajungem pe trepte de evoluție cu adevărat superioare nu avem voie să trădăm şi să mințim niciodată şi este nevoie să dăm dragoste fără limite celui drag cu care vrem să ne împlinim viața.
Femeia este cu un rol fără seamă fiind aceea care ar trebui să arate gingăşie, puritate, nobleţe, frumuseţe, tandreţe şi poate aduce fericirea şi dragostea cu adevărat în viaţa noastră, din păcate însă fiind mai sensibilă şi mai slabă este distrusă mai uşor şi ajunge să facă rău mai departe.
Femeia alege când şi cu cine î-şi face familie.
Încă o dată vă rog să nu înţelegeţi cele citite prin prisma mea sau a altor persoane din jur, încercaţi să nu mă judecaţi pentru că nu există om perfect şi poate reuşiţi să înţelegeţi

că sufletul din mine m-a îndemnat să vă transmit cunoştinţele câştigate.
Sunt conştient de faptul că unele exprimări au fost mai dure însă nu acesta a fost scopul, să arătăm ce este rău în noi, ci acela de a avea puterea să privim cu realism desăvârşit viaţa şi de a aduce ceva mai multă armonie pe pământ.
*Dacă vreţi să-mi întoarceti binele cu rău sunt deja obişnuit, dacă vreţi să-mi creaţi suferinţă am primit mai multă decât poate duce un om şi o accept cu bunătate, dacă vreţi să-mi luaţi viaţa nu o să puteţi pentru că aparţine altcuiva, dacă vreţi să mă omorâţi o puteţi face pentru că este cel mai uşor să faci rău şi să omori oameni nevinovaţi însă dacă am reuşit să vă fac să simţiţi că aveţi un suflet plin de dragoste şi bunătate atunci eu **vă mulţumesc din suflet**.*
Să facem totuşi un efort conştient fiecare dintre noi şi să aducem cu adevărat fericirea pe acest pământ.
Încercaţi să vă faceţi mintea limpede ca un izvor de munte şi atunci veţi vedea poate că răutatea nu aduce nimic bun iar cine tinde cât de cât către o fiinţă superioară mă înţelege şi nu mă judecă.
Sunt în stare să dau o dragoste fără egal, fără trădare şi minciună de nici un fel şi sunt destui ca mine pe acest pământ, bărbaţi şi femei, dar nu ştiu cum să facă.
Oamenilor le place să audă de minuni făcute de alţi semeni şi îi văd ca pe nişte sfinţi pe cei care au făcut aşa zise minuni de-a lungul timpului însă numai Dumnezeu face minuni nu omul, dar ştiţi care este singura minune pe care o poate face omul?

Fiecare dintre noi o putem face şi asta este ***să nu mai avem pic de răutate*** *în noi şi* ***să rămânem numai dragoste şi bunătate*** *aşa cum este El.*
Să vă gândiţi bine la ce am scris.
Citiţi doar şi îndrăzniţi să trăiţi viaţa aşa cum ne vrea Dumnezeu, învăţaţi să vă duceţi existenţa la lumină şi în armonie deplină, cu dragoste, credinţă şi bunătate permanent.

Vă mulţumesc pentru înţelegerea şi răbdarea pe care a-ţi avut-o cu mine.

Un om simplu.

Editura „Dobrogea“
Trustul de Presă „Cuget Liber“
Constanţa, I.C. Brătianu nr. 5, cod 900711
Tel: 0241/582.130; Fax: 0241/619.524

Bun de tipar: ianuarie 2011
Apărut: februarie 2011
Format: 16 / 61 x 43
Coli tipar: 9,5

Postscriptum

Suntem atât de departe de viaţa adevărată şi mergem pe un drum mai mult decât greşit care ne va duce în mod inevitabil la dispariţie.

Reuşim să ne cufundăm în viaţă falsă din ce în ce mai mult pe zi ce trece, religiile devin meserii şi afaceri fiind şi cea mai veche formă de manipulare colectivă, medicina devine chimie şi afacere, stomatologii sunt obligaţi cu toţii să facă rău, instituţiile bancare ne înspăimântă cu tot felul de crize monetare inventate şi ne controlează partea materială a vieţii noastre.

Fetele sunt distruse de la vârste din ce în ce mai fragede fără vreo şansă de revenire la viaţa normală şi ajung să facă rău mai departe, bărbaţii sunt cu gândul numai la sex şi plăceri materiale.

Dezvoltăm profesii din ce în ce mai multe fără rost prin care se caută doar amplificarea manipulării şi rămân tot mai puţini cei care muncesc cu adevărat şi vor o viaţă împlinită. Politica ajunge să-i dezbine pe oameni şi mai mult decât erau până acum iar aşa zisa securitate din toate ţările cuprinde în jocul ei diabolic mulţi oameni nevinovaţi fiind folosite drogurile-substanţele interzise, microcipurile şi biocipurile ca să se extindă aria de distrugere şi deja sunt ţări întregi, oraşe, familii şi oameni fără vină care au parte de aceste nenorociri ce le distrug viaţa, ***fără să-şi dea seama majoritatea.***

Fiecare om are o fişă mai mult decât completă în baza de date a securităţii şi suntem urmăriţi foarte atent în tot ceea ce facem de către oameni cu mintea întunecată care stau pe munca noastră şi ne fac rău iar grupurile mafiote, teroriştii şi alte grupări de asemenea tip există în mod voit pentru a induce în oameni frica şi a crea diversiune.

Serviciile de transmisiuni şi telecomunicații speciale sunt instrumentul de urmărire, comandă şi control de la distanță prin care se face rău cu o uşurinţă greu de imaginat, se distrug vieţi, se produc boli şi sunt omorâţi oameni iar

substanțele interzise, microcipurile şi biocipurile sunt mijloacele de distrugere în masă.
Lumea nu are nevoie să fie condusă iar cei care ne conduc cu forța nu sunt şefii de state, serviciile secrete, oamenii cu aşa zise afaceri, liderii religioşi, masonii sau alte denumiri din acestea ci securitatea cu structurile ei ascunse care împânzeşte tot pământul şi distruge nu numai oamenii pe care-i cuprinde ci totul în jur, sistemul acesta este diabolic.
Răutatea apare numai acolo unde există o minte firavă, bolnavă şi proastă ca un sol fertil însă fără nebunie astfel de ființe s-ar vedea hidoase şi neputincioase iar dacă începe să existe şi ceva inteligență cu siguranță majoritatea doresc să se vadă mari şefi iar faptul că sunt din ce în ce mai mulți le dă avânt însă drumul acesta este complet greşit şi va duce la dispariția noastră.
Ar trebui să încetăm cu tot felul de secrete şi dominație prin rău pentru că ne punem în contradicție cu Dumnezeu care ne-a creat şi ne dă viață şi ajungem să distrugem o evoluție îndelungată a noastră care a avut loc cu greu şi-i păcat de planeta aceasta atât de frumoasă şi de noi.
Să nu mai punem omul în centrul universului şi să tot dezvoltăm idealuri umane de viață ci să fim modeşti cu toții tot mereu şi cu bunătate în noi cât mai multă.
Comportamentele deviate de la normalitate sunt consecinţa acestor microcipuri şi biocipuri diabolice şi a substanţelor interzise iar peste 90 % din boli sunt datorate tot lor.
Toate acestea sunt ascunse cât de mult posibil pentru că răul nu poate creşte altfel.
Este un sistem creat din vremuri mai vechi, de când au apărut iscoadele şi trădătorii iar acum a cuprins pământul, a ajuns să se întreţină singur şi prinde forme din ce în ce mai hidoase pentru că tot mereu se găsesc ceva minţi extrem de bolnave şi neputincioase care să impună frică celorlalţi şi să ducă omenirea pe un drum greşit.

Sufletul nostru este viu şi este numai dragoste şi bunătate fără margini fiind forma de viaţă supremă şi perfectă, corpul este o formă materială iar răutatea umană apare numai dintr-o minte defectă şi bolnavă iar la majoritatea oamenilor este indusă artificial.
Nu vă mai lăsaţi intimidaţi şi prinşi în acest sistem care trebuie să dispară ca denumire şi existenţă pentru că a creat monştri în trecut şi va crea tot mereu fiind cancerul lumii în care trăim şi din păcate dacă va ajunge la o anumită limită nu va mai avea cale de vindecare.
Câţiva dereglați mintal î-şi bat joc de o planetă întreagă şi se schimbă permanent prin alţii care vin din urmă cu o demenţă şi mai pronunţată.
Unii dintre ei î-şi pun singuri microcipuri în cap ca să-şi creeze stări de euforie permanente, să poată intra în gândurile altora cu ajutorul antenelor, aşa zisele surse de răutate şi nebunie care transmit gândurile lor pline de nebunie în acest sistem distrugător şi se găsesc tot mai mulţi pe lângă aceştia cei care vor să trăiască viaţa fără muncă, eventual să se vadă şi mari şefi ca să-şi legifereze prostia şi nesuportând oamenii deştepţi în jur se folosesc de substanţele interzise şi microcipuri sau biocipuri ca să influenţeze în rău acest program pe care-l purtăm şi care încă nu poate anihila efectele diabolice ale acestor otrăvuri şi gânduri induse din exterior cu forța.
Acest sistem neagă existenţa lui Dumnezeu pentru că intră în contradicţie cu El în tot ceea ce face şi din păcate a luat proporţii şi s-a extins extrem de mult fiind mai mult decât greu de oprit.
Lupta între bine şi rău este defapt lupta pe care o duce acest sistem pe ascuns împotriva oamenilor normali care vor să ducă o viață frumoasă şi împlinită, care rămân din ce în ce mai puțini fiind hăituiți, marginalizați şi denigrați.
Este doar o nouă formă de sclavie umană diabolică şi distrugătoare creată la modul cel mai perfid posibil prin robotizarea oamenilor pentru că un om cu sufletul otrăvit şi

cu gândurile controlate de la distanță devine robot cu chip de om.
Acest sistem a fost creat de noi oamenii şi tot noi avem obligația să-l schimbăm în bine până nu va fi prea târziu.
Fiecare trăim o poveste de viață şi ar fi bine să lăsăm în seama celui care ne-a creat şi ne-a dat viață să ştie totul despre fiecare ființă în acest infinit care ne înconjoară pentru că doar El este perfect şi are acest drept, noi suntem prea mici şi nu putem duce problemele altora din jur.
Cei care ajung să cunoască prea multe din viața intimă a altor oameni devin frustrați şi cu o minte chinuită şi diabolică, această povară depăşeşte cu mult puterea noastră de muritori şi ființe limitate.
Să încercăm să ne ocupăm fiecare de noi înşine în primul rând şi să tindem către perfecțiune cât mai mult posibil.
Um om deştept se deosebeşte prin faptul că este mai mult singur, greu de înțeles şi înconjurat de mulți oameni proşti care vor să-i facă rău pentru că nu este ca ei, din păcate acesta este stadiul de evoluție la care s-a ajuns.
Dacă ar avea puterea câţiva măcar să se trezească şi să schimbe totul aşa încât dintr-un sistem al răului unde cu cât eşti mai dezaxat mintal ajungi mai mare şef ar fi bine iar răutatea aceasta distrugătoare să dispară şi să fie înlocuită cu dragostea şi bunătatea am avea parte de o existenţă divină cu toţii.
Dumnezeu există şi este ce am spus în această carte însă existenţa Lui este ascunsă pentru că odată ştiută adevărata realitate oamenii se pot trezi şi vor şti cum să trăiască viaţa.
Rămân ancoraţi din păcate prea mulţi în trecut şi nu sunt în stare să evolueze şi să gândească mai mult şi mai profund însă viitorul apropiat ne va arăta că răul pe care-l facem ne ajunge din urmă tot mereu şi vom avea parte de cataclisme şi calamităţi naturale majore pentru că-l supărăm pe Dumnezeu, îl otrăvim şi-i creem suferinţă, din ce în ce mai multă.
Oare asta ne dorim?

Poate ar trebui să schimbăm totul în bine aşa cum este normal şi să avem parte de o planetă unde fericirea va fi la *ea acasă, iar dacă ne vom înmulți prea mult!?* planeta Marte *poate deveni vie oricând; Dumnezeu îi poate mări fereastra din centru să o încarce cu mai multă energie vie şi să creeze atmosferă şi condiții propice vieții.*
*O planetă unde dragostea, fericirea, bunătatea şi **credința** în Dumnezeu domină duce şi la apariția altor planete cu viață* lânga ea.
Alegerea ne aparține, vom merge către dispariție sau spre o viață împlinită şi deosebită.
Ca să înţelegem forma de viaţă supremă şi perfectă este întradevăr greu.
În bunătatea lui fără margini Dumnezeu îi lasă pe cei cu răutate şi fapte rele să trăiască mult chiar *dacă fac rău în* jur *ca să* le *dea şansa să simtă şi ei viaţa* şi-i *păcat că se* sting *ca nişte umbre pe pământ prea mulţi, pe când* un om bun *poate încheia oricând existenţa fizică pentru că* într-o *măsură mai mică sau mai mare şi*-a atins scopul *existenţei şi nu a trăit fără rost.*
Am fost întrebat de ce vreau să salvez oamenii *de către cineva care trăieşte viaţa ca un vierme şi distruge totul în jur* având un *factor de retard mintal sever şi* o minte diabolică ce apare printre cei ca el drept *mare şef şi cu cât* merg *mai departe cu cunoaşterea îmi dau seama că nu suntem pregătiţi încă să evoluăm cu adevărat ca să ne aşezăm viaţa* pe drumul bun.
Ştiu numai că după ceva timp vor apare şi rezultate bune la această carte şi vor fi destui cei care vor aprecia cu *adevărat valoarea* cunoştinţelor cuprinse aici.
După aproximativ patru ani *de când am fost lăsat să văd în suflet* am revenit la vechea normalitate suportând *extrem de mult rău ce* mi s-a *făcut zi de zi* şi *înainte dar mai ales după şi vă pot spune că putem ajunge* mulţi dintre noi acolo unde am ajuns *eu* şi *încă* mult mai departe.

La noi ochii au rolul de lentilă receptor însă imaginea se formează în interiorul creierului cu ajutorul programului numit minte şi singurul mod de a vedea energia divină vie, pe Dumnezeu este şi va rămâne acesta: de a vedea cu mintea direct fereastra numită suflet.
Energia din spațiul care ne înconjoară nu o putem vedea cu ochii, nici undele radio emise de telefoanele mobile sau antenele radio sau tv, nici alte unde de energie care se deplasează în jurul nostru.
Energia divină vie să ne-o închipuim aşa cum este - peste tot, foarte densă şi fără mişcare iar noi ne deplasăm de fapt prin ea tot mereu şi avem această fereastră care ne leagă de ea numită suflet iar mintea este ca un ghem de energie care învăluie creierul şi care face legătura direct cu fereastra din energia divină vie iar în funcție de cum funcționează acest program numit minte fereastra se deschide mai mult sau mai puțin şi corpul nostru se încarcă cu mai multă sau mai puțină energie vie.
Energia divină vie nu poate fi văzută decât prin ferestrele pe care le deschide şi dă viață şi numai cu voia ei.
De ce m-a lăsat să văd în interior?
Poate ca să citiți dumneavoastră tot ce am scris până acum şi sper să nu fie în zadar totul.
Unii oameni de ştiință şi nu numai cunosc faptul că văzând acolo capeţi puteri greu de imaginat, ştiu metode de a ne apropia de divinitate şi mai ales de a ne depărta în mod forțat şi chiar dacă s-a întâmplat să mai vadă cineva în suflet se pare că nu a căpătat cunoştințele necesare şi cu toţii ne înşelăm crezând că putem păcăli ceea ce ne-a creat şi ne dă viaţă.
Deocamdată omenirea este stăpânită prin substanțe interzise deosebit de periculoase, microcipuri, biocipuri şi răutate, războiul asupra noastră fiind unul chimic şi electronic iar viaţa tinde să fie trăită la comandă şi fals, libertatea noastră fiind îngrădită la maxim.

Pământul se împânzeşte cu antene care fac legătura cu biocipurile plantate în noi, ni se intră în case în lipsa noastră şi nu numai pentru a se instala microcamere video în diverse aparate electrice, prize, holșuruburi, etc; ni se pun substanțe interzise în diverse produse care ne schimbă stările şi ne fac mult rău, sau microcapsule care eliberează gaz neurotoxic în timp îndelungat la comandă în incinte unde respirăm, sau se ung diverse părţi metalice din obiecte aflate în casă sau maşină care prin comandă de la distanţă eliberează diverse otrăvuri în aerul din jur, sau sunt otrăvite hainele, lenjeria, pernele, saltelele, vopseaua lavabilă sau alte materiale de construcţii, pasta de dinţi cu substanţe special făcute să producă carii şi boli dentare sau ni se pun atomi de carbon purtători de otravă şi viruşi pe haine sau alte obiecte cu care intrăm în contact pentru a ajunge după aceea în piele, ş.a.m.d.
Toate acestea ne schimbă stările, gândurile şi de multe ori ne produc boli și în final moartea.
Din ce în ce mai multe produse alimentare, cosmetice, de întreţinere casnică şi materiale de construcţii sunt infestate cu substanţe interzise deosebit de periculoase, cu cititoarele de cod de bare la orice produse ambalate acestea pot fi radiate şi otrăvite.
Prin mici antene metalice comandate de la distanţă care trimit unde de frecvenţă direcţionate purtătoare de otrăvuri mascate în telefoanele mobile se poate otrăvi de la distanţă tot ce conţine molecule de apă: oameni, alimente, ţesături și alte produse prin care se face rău extrem de ușor și se otrăvesc și omoară oameni pe stradă, în locuri publice sau în propriile locuinţe, se influenţează fără nici o atingere, de la distanţe apreciabile, persoane care efectuează activităţi sportive, artistice, profesionale și de altă natură.
Făcându-se atât de ușor rău nu este de mirare că cei care măresc numărul infractorilor ajung să fie de la vârste fragede până la vârste foarte înaintate iar cei care au mintea

întunecată și controlată de la distanță tot crește și toată nebunia creată va fi din ce în ce mai greu de oprit.
Până şi apa potabilă este otrăvită în mod sistematic şi se depun eforturi demenţiale ca majoritatea să fim legaţi prin antene şi gânduri la acest sistem al răului ce cuprinde planeta, totul cât se poate de suptil şi diabolic.
De fapt cam toate bolile, stările de rău, depresiile, așa zisele boli psihice și diverse epidemii sunt rezultatul la tot felul de substanţe interzise deosebit de periculoase și biocipuri care ajung în corpurile noastre iar în timp s-a dezvoltat o industrie medicală și farmaceutică falsă ce a luat proporţii incredibile, aspectele prezentate public fiind ridicole .
Orice stare în afara celei de sănătate deplină și luciditate trebuie să vă alarmeze și este nevoie să căutaţi sursa otrăvirii pentru că este foarte greu să vă daţi seama când de exemplu vă este otrăvită salteaua, pernele, se pune bec cu filament radioactiv la frigider, se ung cu otravă cuva de inox la mașina de spălat sau feroneria metalică de la ferestre, plasele de ţânţari sau alte părţi metalice neprotejate prin vopsire de la calculatoare, televizoare și alte obiecte sau otrăvite hainele și alte ţesături și cu orice biocip ajuns în corp crește riscul de apariţie a diverse boli și starea de normalitate rămâne în urmă iar mersul la medic și medicamentele fac și mai mult rău.
Dacă se elimină cauza stărilor de rău organismul se curăţă singur și revine la starea de normalitate iar majoritatea îmbolnăvirilor și crimelor din jurul nostru sunt de fapt unele colective și totul se face extrem de diabolic de către acest sistem cu oameni cuprinși parcă de turbare.
Suntem influențați în deciziile importante ale vieții noastre când ni se umblă în gânduri cu forța unde numai Dumnezeu ar trebui să aibă acces.
***Fiecare om are dreptul să-şi aleagă singur destinul** iar noi suntem datori să ne facem bine unii altora şi atât.*
Fetele care au o educaţie bună şi nu pot fi distruse prea uşor, ca celelalte, sunt atacate cu diverse substanţe interzise

o perioadă de timp după care, dacă este nevoie, li se pun două-trei biocipuri în pielea capului pentru a li se umbla în gânduri sau sunt obligate să ajungă la dentist prin diverse metode şi viaţa lor este distrusă definitiv fiind controlate din umbră şi transformate în prostituate ale acestui sistem, fiind plimbate de la un bărbat la altul cu multă dibăcie, distruse iremediabil fără să-şi dea seama în perioada de început.
Sunt biocipuri sau substanţe care se pot pune în plombe ce pot modifica starea hormonală şi să crească dorinţa de sex, pot crea stări de euforie false, stări de somnolenţă profundă sau de insomnie, pot produce cancere diverse sau alte boli, pot ţine creierul amorţit, etc şi asta pe lângă faptul că prin ele se pot recepţiona şi induce gânduri în acest program numit minte, aşa că feriţi-vă de plombe, lucrări dentare şi microcipuri sau biocipuri.
Unora li se modifică programul şi stările definitiv şi nu-şi mai aduc aminte nici măcar cum au fost înainte de a fi distruşi.
Fetelor trase în acest sistem le rămâne doar să caute câte un bărbat care nu ştie toate acestea, ca paravan pentru viaţa în prostituţie mascată unde au fost trase cu forţa iar cele cu familie care sunt distruse îl ameţesc cât se poate pe omul de lângă ele ca să-şi ducă viaţa depravată în care ajung şi aşa manipularea prin dezbinare distruge familia ca nucleu de bază al vieţii noastre.
Un bărbat normal nu-şi doreşte o astfel de femeie prinsă în acest sistem cu viața distrusă ca să şi-o distrugă şi el aşa cum nici o fată pură în gândire şi curată în comportament nu-şi doreşte un bărbat parşiv şi mincinos cu o viață ascunsă şi falsă însă nebunia îi îndeamnă pe oameni să se distrugă unii pe alții.
Dragostea din suflet reprezintă totul în acest infinit care ne înconjoară şi este în noi tot mereu dar apare extrem de greu în această nebunie creată de minţi bolnave.
Găsiţi-vă cu orice preţ sufletul pereche, omul cu care vă potriviţi fizic, în gândire şi comportament şi trăiţi viaţa prin

el dând dragoste fără limite zi de zi însă fără minciună şi trădare de nici un fel şi o să ajungeţi acolo unde nici nu gândiţi vreodată, indiferent ce se întâmplă în jur.
Daţi dragoste la fel bunicilor şi părinţilor care v-au crescut iar când aveţi copii încercaţi să vedeţi viaţa prin ochii lor puri şi curaţi şi faceţi mereu gesturi de dragoste sinceră faţă de ei pentru că ridicându-i în viaţă vă ridicaţi odată cu ei şi mai târziu vor avea un prag de existenţă superior creat de un model de viaţă frumos şi deosebit care nu va fi uitat niciodată iar răsplata pentru cei care au curajul să trăiască viaţa aşa va fi pe măsură.
Când scriam poeziile adunam gânduri câteva zile despre ceea ce doream iar când mă aşezam la birou ştiam doar titlul și câteva idei conturate însă venea singură în câteva minute şi după ce scriam totul până la sfârşit, fără pauză, citeam şi nu-mi venea a crede şi plin fiind de dragoste fără limite sufletul mă mângâia prin interior cu o putere greu de imaginat ca pe un copil de câteva luni simţind o fericire interioară greu de descris în cuvinte.
Îndrăzneam să cer cu gândul să adun val de energie ca să-l trec prin tot corpul să mă curăţ de otrăvurile cu care eram atacat şi aşa se întâmpla, îi vindecam şi pe copii de orice la fel ca şi pe mine, timpul se dă înapoi şi ceea ce numim noi vârstă pare ceva foarte relativ.
Este greu să ajungi la aşa apropiere de Dumnezeu încât să te asculte atât de mult pentru că înseamnă să tinzi către perfecţiune cât de mult posibil şi să fii ca şi El însă viaţa capătă dimensiuni de neimaginat.
Totul în jurul nostru se raportează la Dumnezeu pentru că El creează totul şi dă viaţă în acest infinit iar omenirea până nu va recunoaşte existenţa Lui aşa cum este în realitate va rătăci pe un drum complet greşit.
Pe mulți îi sperie cele scrise în carte prin dezvăluirea răului şi nebuniei din jurul nostru însă ar fi bine să vă învingeți ***frica*** *şi să înțelegeți viața aşa cum este normal iar ce a-ți*

citit până acum ar trebui să vă dea curaj şi speranță şi sper să vă aşezaţi viaţa pe drumul bun cu toţii pentru că se poate. Dumnezeu ne dă viață, ştie de la bun început şi când încheiem existența fizică şi are grijă să ne ducă până la capăt de drum însă drumul sau destinul cum îl numim depinde în mare măsură numai de noi şi ar fi bine să alegem calea cea mai dreaptă şi curată chiar dacă este una extrem de grea câteodată iar asta înseamnă să înlocuim frica cu credința nemărginită în El.
Încercați să nu mâncați şi să nu beți nimic două-trei zile ca să vi se curețe corpul şi să vă studiați bine stările şi gândurile şi după aceea fiți foarte atenți mai departe la ce consumați şi dacă vă puteți menține starea de normalitate şi faceți asta periodic şi totodată să vă impuneți un comportament perfect, măcar o perioadă de timp şi o să simțiți ce contradicție apare în gânduri dacă aveți plombe şi lucrări dentare sau microcipuri şi biocipuri, o să vă dați seama cum vă sunt induse gânduri rele din exterior sau vă este bruiată mintea cu o frecvenţă care-i perturbă funcţionarea corectă .
Majoritatea acțiunilor nedorite care ne fac rău şi ne distrug viața sunt cauza unor gânduri externe impuse cu forța.
În mod normal este extrem de greu, aproape imposibil să ne dăm seama când ni se umblă în gânduri şi singura salvare ar fi să ne impunem un comportament perfect şi când simțim că ni se face rău din exterior să ne abținem de la orice şi să încercăm să ne izolăm până ne revenim.
Din păcate viața ne este distrusă şi majoritatea nu mai au puterea să-şi revină fiind pierduți definitiv şi ajungând să facă rău mai departe.
Învăța-ți să vă feriți de cei care au mintea bolnavă iar îndemnul meu este unul mai mult decât simplu: **să fim cu toţii buni şi plini de dragoste, să ne ajutăm între noi şi să ne facem viaţa cât mai frumoasă.**
Dacă pentru asta poate fi judecat un om iar după mai bine de douămii de ani de când a fost omorât cel mai frumos

model de viaţă pentru noi toţi de până acum răutatea creşte mai mult ca oricând atunci ce viitor ne poate aştepta? Evoluaţi cât mai mult posibil şi lăsaţi-i în urmă pe aceşti indivizi robotizaţi cu gândurile controlate, mintea ţintuită de microcipuri sau biocipuri şi priviri idioate, măcinaţi de răutate şi grija altora pentru că vă trag în jos şi vă distrug viaţa.
Dumnezeu umple infinitul, este peste tot şi în fiecare din noi de aceea când facem rău altora sau îl otrăvim ne facem rău singuri pentru că îi facem rău Lui care este viaţa din noi iar atunci când facem bine în jur defapt îi facem bine Lui şi are grijă să ne răsplătească întotdeauna.
Folosim răutatea cu toate formele ei hidoase descrise mai sus ca să ne manipulăm cu forța: bărbații în vârstă să poată avea parte de fete tinere, femeile distruse să-şi poată ține bărbații cu forța lângă ele, deținătorii de firme să-şi țină angajații legați de afacere, cei care nu vor să muncească şi trăiesc viaţa ca nişte paraziţi să se poată folosi de munca celor care muncesc, conducătorii popoarelor să-şi țină populația ca o mulțime amorfă uşor de controlat şi manipulat şi aşa mai departe.
De ce*?*
Uitați-vă în jur cu mare atenție şi veți vedea că viața devine din ce în ce mai falsă şi lumea mai tristă şi posomorâtă şi poate veți începe să-mi da-ți dreptate şi să nu mă judecați pentru curajul meu greu de înțeles şi pentru mine.
Majoritatea ființelor şi-au găsit un mod de organizare deosebit pentru a-şi face viața mai uşoară şi împlinită. Gândiți-vă la albine, furnici, delfini, balene, alte specii marine, diverse specii de păsări, lei, lupi, urşi ş.a.m.d. şi ne arată ce este viața şi ce înseamnă armonie.
Numai noi oamenii – forma de viață dominatoare de pe această planetă nu vrem să gândim mai profund şi să ne înțelegem menirea existenței şi am ajuns să ne distugem singuri viaţa aşa cum nici o fiinţă nu o face în jurul nostru.

Până nu învățăm să uităm de răutate şi să descoperim zi de zi metode de a face bine şi nu rău nu vom avea parte de normalitate şi viață împlinită aşa că deocamdată avem de învățat încă de la majoritatea ființelor care ne înconjoară. Sper din tot sufletul să mă fac înțeles pentru că această carte a fost scrisă cu mari sacrificii.
Oameni suntem toți pe această planetă şi ar fi bine să ținem unul la altul indiferent din ce țară suntem sau cum arătăm, să nu mai fim dezbinați şi cu răutate în noi, să ne respectăm şi să facem în aşa fel încât tot pământul să arate frumos iar noi să putem trăi fericiți, liberi şi fără griji, în armonie cu celelalte ființe şi cu natura.
Eu v-am spus ce este Dumnezeu şi cum vrea să trăim, poate-mi spune şi mie cineva de ce nu putem lăsa răutatea deoparte cât mai mulţi dintre noi şi să avem o viaţă deosebită pentru că ar fi suficient să trăiască câteva perechi aşa cum am spus în această carte şi s-ar schimba toată faţa pământului pentru totdeauna.
Am făcut mult bine în viaţă şi am primit extrem de mult rău de la oameni însă am continuat să trăiesc aşa cum simt tot mereu pentru că nu vreau să primesc vreo răsplată forţat sau să fiu fals.
Nu mi-am dorit să arăt ce este rău în jurul nostru pentru că mi-am întunecat sufletul fără voie însă nu o să putem trăi o viață normală dacă nu reuşim să realizăm cu adevărat ce trebuie să dispară din viața noastră.
Dacă nu mai vrem războaie trebuiesc desfiinţate fabricile de armament şi tehnică militară inclusiv cele care produc microcipuri şi biocipuri și reconvertite în fabrici de aparatură electrocasnică și alte bunuri de larg consum necesare populaţiei .
Dacă nu mai vrem oameni ameţiţi şi o lume dezorientată şi plină de boli și crime trebuiesc desfiinţate laboratoarele care produc tot felul de substanţe, inclusiv secţiile de cercetare în chimie şi medicină care fac mult rău prin aceste

substanţe deosebit de periculoase şi efectele lor asupra noastră.
Dacă nu mai vrem răutate pe pământ trebuiesc desfiinţaţi banii şi profesiile care nu ne sunt de folos şi asigurat fiecărui om un loc de muncă şi dreptul la o viaţă normală şi vă asigur că VIAŢA va intra pe drumul bun pentru totdeauna şi vom ajunge să trăim fiecare dintre noi o poveste de viaţă deosebită.
Intradevăr răul trebuie tăiat de la rădăcină ca să dispară altfel va creşte permanent şi va lua forme din ce în ce mai hidoase.
Este adevărat că răutatea umană există ca o amprentă în gena noastră încă de la începuturi când fiinţa numită om s-a dezvoltat cu greu şi într-un mediu destul de ostil însă acum am ajuns la un nivel de dezvoltare care ne-ar putea permite să trăim viaţa pe alte trepte de evoluţie unde puţine fiinţe ajung.
Va trebui să renunţăm la aceste preocupări mai mult decât josnice de a transforma oamenii în semiroboţi şi de a-i distruge şi forţa pe majoritatea să se otrăvească între ei pentru că întradevăr dăm dovadă că nu merităm să ducem viaţa mai departe pe această planetă şi ne merităm sfârşitul.
Eu nu pot decât să vă rog din tot sufletul să depunem tot efortul de care suntem în stare, fiecare dintre noi, ca să schimbăm viaţa în bine în jurul nostru pentru că altfel vom avea parte de cutremure majore, o climă din ce în ce mai violentă şi cataclisme din ce în ce mai greu de suportat de către omenire şi în final de o dispariţie nedemnă.
Dumnezeu nu se impune cu forţa, î-şi ia mâna de pe cei care fac rău şi încet încet î-şi va lua mâna şi de pe planeta noastră iar viitorul nostru şi al acestei planete atât de frumoase depinde în final numai de noi.
Din păcate acest sistem care distruge viața pe pământ se hrăneşte cu răutate permanent iar dacă nu s-ar mai face rău oamenilor nevinovați atunci s-ar schimba în bine totul

pentru că ar începe să se uite unii la alții, să se vadă pe ei așa cum sunt şi mulți ar dori să se trezească la normalitate. Până atunci poate ar fi bine să facem eforturi cât mai mari, să vorbim deschis orice problemă de existență şi în loc de calamități şi cataclisme naturale vom avea parte de fericire şi o planetă din ce în ce mai frumoasă.
Religiile, politica, masmedia şi televiziunile sunt mijloacele prin care se face manipularea iar serviciile secrete cu tot apanajul şi mulțimea de oameni din societatea civilă care au legături ascunse cu acestea sunt cei care pun în practică distrugerea a tot ceea ce înseamnă viață.
Serviciile secrete sunt cele care supervizează traficul de substanțe interzise, aceste droguri de sinteză extrem de periculoase şi patronează inclusiv traficul de aşa zise droguri care de fapt ar trebui să mascheze existența substanțelor interzise.
Să nu vă închipuiți că lumea este condusă de îngeri ci dimpotrivă se creează în fiecare țară câte o ceată de golani, infractori şi drogați care ajung să distrugă totul iar în funcție de nivelul de civilizație, cultură şi educație al fiecărei țări manifestările sunt diverse şi structurile statale tind să devină structuri de crimă organizată împotriva umanității.
Ca să creezi un sistem distrugător bazat pe rău de o asemenea amploare ştiind că Dumnezeu este forma de viață perfectă şi nu răspunde cu rău trebuie să fii mai mult decât diabolic.
Controlul total asupra oamenilor nu şi-l poate dori decât mafia drogurilor-substanţelor interzise şi a prostituţiei şi bineînţeles cei care vor să trăiască viaţa fără muncă, un om normal nu-şi doreşte să controleze alţi oameni şi nici să fie controlat sau dirijat în viaţă.
Chiar trebuie să ne lăsăm prostiţi şi manipulaţi cu forţa de tot felul de derbedei de cea mai joasă speţă?
Treziţi-vă, asta vă doresc, să vă treziţi cu toţii.
În viitorul apropiat vor apare tot mai multe conflicte în care cei care se opun acestui sistem şi distrugerii totale a fiinţei

numite om, care nu sunt lăsaţi să ducă o viaţă normală, vor fi catalogaţi drept terorişti, fanatici sau în alte moduri pentru ca neavând cine să le facă dreptate vor căuta să-şi facă singuri iar viaţa va fi doar un teatru ieftin cu final tragic pentu că Dumnezeu nu poate răbda la nesfârşit.
Adevăraţii infractori, terorişti, traficanţi de droguri şi criminali se află printre noi pentru că prin aceste substanţe interzise deosebit de periculoase şi biocipuri oamenii capătă boli, comportamente deviate cu mult de la normalitate şi din ce în ce mai mulţi sunt omorâţi.
Toate dictaturile şi războaiele din trecut pălesc în umbra acestui sistem extrem de monstruos şi diabolic care cuprinde planeta şi din păcate nu putem realiza cu adevărat nici existenţa lui Dumnezeu aşa cum nu putem realiza nici ce ni se întâmplă atunci când ni se intră în gânduri cu forţa iar libertatea şi viaţa intimă vor rămâne doar amintiri, dacă se va merge pe acest drum.
Ce putem face? Dacă tot spunem cu emfază că trăim într-o lume liberă şi în democraţie atunci să discutăm public, ***liberi*** despre Dumnezeu aşa cum este El în realitate şi despre aceste substanţe interzise deosebit de periculoase şi biocipuri şi o să vedeţi ce va ieşi la iveală cu adevărat, abia atunci.
Totul este ţinut sub tăcere absolută pentru că se omoară oameni din ce în ce mai mulţi prin otrăvire iar criminalii pe lângă faptul că simt nevoia să transmită diverse semne când fac rău ca să-și descarce într-un fel conştiinţa murdară vor să tragă și cât mai mulţi oameni lângă ei și doresc liniște completă ca să-și poată derula nebunia în voie.
De la dorinţa de manipulare prin metode cât mai diabolice la crime a fost doar un pas iar aceste substanţe vor deveni din ce în ce mai periculoase pentru că mintea umană evoluează permanent și va fi din ce în ce mai greu de ţinut în frâu iar bolile și crimele vor fi și ele în creștere.
Principalii vinovaţi sunt cei din serviciile secrete care nu au altă preocupare decât să ne distrugă viaţa și să ne decimeze

dar la fel de vinovaţi sunt și argaţii lor din societatea civilă prin care-și duc la finalizare planurile diabolice. Bineînţeles că nu se văd ca niște indivizi cu probleme mintale severe pentru că nebunia le acoperă prostia iar dorinţa este de distrugere totală și sărăcire cât mai amplă ca să nu existe modele de viaţă frumoase sau libertate materială ce poate duce la libertate în gândire și în acţiuni. Încălcarea proprietăţii private, urmărirea permanentă și distrugerea intimităţii individuale, violarea de domiciliu cu scopul de otrăvire cu substanţe deosebit de periculoase sunt infracţiuni grave dar intrarea în gândurile noastre cu forţa, practic în fiinţa noastră și distrugerea completă este infracţiunea cea mai gravă posibil și sper să începem să luăm viaţa în serios cu toţii.
Să nu vă închipuiţi că există vreun mod sigur ca să ne ferim de pătrunderea în locuinţele noastre prin efracţie, acești infractori au dezvoltat metode diabolice la nivelul fiecărei ţări și se învaţă unii pe alţii tot ce este mai rău.
Sistemele de alarmă și supraveghere video sunt blocate de la distanţă când se pătrunde în imobile și sunt folosite ca să fim noi supravegheaţi prin ele, se intră și noaptea în timpul somnului peste noi sau când suntem chiar în locuinţă și cu cheia în ușă sau lanţ de siguranţă, se deschid ferestrele nu numai când sunt întredeschise ci și când sunt închise normal și doar zăvoarele vizibile ar asigura în oarecare măsură siguranţa în propria locuinţă când suntem în interior.
Pentru că securitatea ocupă cam tot ce înseamnă instituţii de conducere și control ale unei ţări și a căpătat o forţă de a face rău extrem de mare nimeni nu mai are curajul să se opună distrugerii și nici să facă dreptate în vreun fel. Instituţiile de poliţie și altele asemenea menite să asigure siguranţa și liniștea publică ajung defapt să asigure ordinea în interiorul infractorilor, legaţi cu toţii de către serviciile secrete și intervin doar atunci când apar conflicte între diverse grupări de infractori sau câte unul iese din dispozitiv și face vreo faptă rea fără comandă centralizată, în

majoritatea cazurilor fiind scăpaţi de pedepse și trecuţi înapoi în sistem și îi vânează pe cei care încearcă să-și facă singuri dreptate.
Infracţiunile semnalate de către populaţie, mai ales acestea cu violare de domiciliu și producerea de crime colective prin otrăvire cu substanţe deosebit de periculoase și multe altele sunt trecute în plan secund și în mare parte rămân nerezolvate iar pentru aparenţe și mediatizare se mai face câteodată așa zisa dreptate însă prea rar și întâmplător.
Toate acestea conduc la viaţă falsă și societăţi organizate în mici grupuri de persoane dubioase cu interese meschine ce chinuie și terorizează mulţimea rămasă.
După atâtea războaie, dictaturi, crime și tot felul de forme de organizare complet greșite se pare că omenirea este dirijată spre un apogeu al prostiei în această direcţie ce poate fi numită idiocraţie ca o ultimă formă de organizare colectivă mai greșită ca niciodată.
*Singura formă de organizare colectivă este cea firească și naturală numită **familie** cu toate rudele aferente în jur iar în rest relaţii de amiciţie cu alte persoane din societate derulate în anumite limite și cu rigori de conduită foarte stricte însă familia este singura care poate oferi stabilitate, siguranţă și o viaţă împlinită și fericită cu adevărat **pentru că reprezintă legătura de sânge și dragostea din suflet transmisă de la o generaţie la alta.***
Dacă tot ne distrugem viața singuri şi planeta aceasta atât de frumoasă şi ne cufundăm în mocirlă pe zi ce trece măcar să ştim cât mai mulți cum facem asta cu mintea noastră defectă şi neputincioasă.
Securitatea cu serviciile secrete trebuiesc desfiinţate prin proces public, condamnat sistemul ca fiind cel mai monstruos existent vreodată și trecut pe lista neagră a istoriei odată cu toate antenele și aparatura prin care ni se distruge viaţa iar pentru producerea și distribuţia către oameni a oricăror substanţe, microcipuri și biocipuri trebuiesc luate măsuri extrem de severe.

Securitatea a fost din vremuri vechi în spatele la majoritatea nenorocirilor pe acest pământ iar după încheierea războiului rece sistemul s-a unificat pe toată planeta, s-a inventat și o criză economică mondială iar distrugerea se dorește a fi pe toate continentele și în toate ţările.
Problema este că oamenii se lasă antrenaţi cu toţii și nimeni nu-și dă seama cu adevărat de rezultatul final, adică dispariţia noastră ca specie.
Sistemul a fost gândit într-un trecut îndepărtat de către minţi criminale care doreau avantaje materiale și de altă natură cu orice preţ atâta timp cât trăiesc, fără muncă și fără să-i mai intereseze nimic altceva.
Politica trebuie redusă la administraţie și diplomaţie și dezvoltate localităţi noi cu o altă formă de organizare a oamenilor, ca modele pentru început, ca o comunitate de familii: fără religii, fără politică, unde toţi oamenii muncesc și nu există profesii inutile și limitări de vârstă, fără bani și răutate. fără impozite care susţin nemunca pentru că fiecare comunitate trebuie să-și susţină material toţi membrii și să participe la proiecte naţionale în mod echitabil, unde singurele preocupări pe lângă serviciu să fie sportul, cultura, arta, muzica și grija faţă de natură și celelalte fiinţe, cu un regulament interior cât mai simplu așa cum ar trebui să fie și viaţa.
După aceea celelalte localităţi existente vor dori singure să urmeze aceeași cale, altfel în maxim trei generaţii nu vom mai avea ce lăsa copiilor noștri.
În ţările unde securitatea implementează acest sistem de control total distrugerea este completă și nu mai este lăsat nici un om să ducă o viaţă normală, infractorii se înmulţesc fiind în majoritate oameni fără educaţie, cu școli false, frustraţi, analfabeţi sau foști pușcăriași, criminali, indivizi cu traume din trecut greu de depășit și cu un nivel de înţelegere a vieţii mediocru și se împrăștie peste tot singura alinare și fals sentiment de superioritate fiind acela că fac

rău și controlează cu forţa intelectuali și oameni cu adevărat superiori.
Fără libertate adevărată și încurajarea valorilor reale nu vom mai primi nimic însemnat ca descoperire științifică și nu numai de la Dumnezeu și ne grăbim doar sfârșitul.
Sunt deja ţări distruse total la a doua sau chiar a treia generaţie care se înmulţesc cu repeziciune unde noţiunea de fericire este doar un termen de dicţionar iar dragostea din suflet are doar palide și scurte apariţii, unde timpul trece mai repede și viaţa este falsă în totalitate.
Aceste ţări apar ca niște tumori canceroase pe faţa planetei unde viaţa abia dacă mai pâlpâie și se pare că vrem cu tot dinadinsul să ne dăm stingerea singuri și asta pentru că ne lăsăm prinși într-un joc meschin și diabolic de tot felul de indivizi cu probleme mintale severe iar dacă cineva spune că planeta noastră este deja în metastază nu greșește cu nimic.
Natura ne-a dat întotdeauna modele de urmat și dacă merele stricate le strică și pe celelalte întotdeauna iar singurul mod de a salva este să separăm ce este bun de ce este rău atunci poate ar fi bine să dezvoltăm cât mai curând acele localităţi noi prin care să creem nu numai modele de urmat dar să trecem omul pe o altă treaptă de evoluţie cu mult superioară.
Acum suntem deja pedepsiţi singuri prin modul de viaţă pe care-l avem.
Securitatea este cel mai diabolic sistem de crimă organizată, mafie centralizată, prostituţie și terorism mascat la nivelul planetei care dezvoltă celule de crimă organizată în toate localităţile prin care se urmăreşte ca la toţi oamenii să le fie plantate biocipuri în corp şi să fie otrăviţi aşa că dacă faceţi parte din acest sistem, indiferent de poziţie: slugă sau argat este bine să fiţi conştienţi de răul pe care-l faceţi în viaţă şi că în final o să-i revină fiecăruia nota de plată care i se cuvine.
Crimă organizată înseamnă că prin aceste substanţe interzise și biocipuri se omoară oameni din ce în ce mai mulţi în grup organizat, mafie centralizată înseamnă că deși

în constituţie la majoritatea ţărilor se stipulează ca un drept fundamental dreptul la liberă exprimare se impune cu forţa legea tăcerii și nimeni nu vorbește despre aceste substanţe interzise și biocipuri însă majoritatea le folosesc și fac rău, prostituţie pentru că majoritatea femeilor sunt distruse, legate de sistem, controlate din umbră și ţinute în prostituţie și terorism mascat pentru că toată planeta este terorizată de acești infractori prin otrăvire, intrarea cu forţa în case, ***în gânduri*** *și în viaţa privată și nu în ultimul rând în treburile interne ale diferitelor ţări.*
Prin intrarea în gânduri cu forţa practic se pun lanţuri de gât oamenilor, care nu se văd dar lasă urme adânci la fiecare și sunt mai mult decât sclavi pentru că sclavii din vremuri vechi cu lanţuri la picioare erau mai liberi decât cei din lumea în care trăim iar oamenii vor ajunge să fie judecaţi după gânduri, nu numai după vorbe ca o ultimă formă de sclavagism extrem.
După acest prag critic în care toată planeta va fi otrăvită şi oamenii vor avea cu toţii biocipuri în corp şi antene în gură vor urma doar chinurile dispariţiei.
Dacă acest sistem doreşte tăcere absolută înseamnă că tocmai asta nu trebuie făcut şi trebuie cu orice preţ să facem dezbateri publice peste tot cu tematică existenţa lui Dumnezeu aşa cum este în realitate şi pericolul extrem dat de substanţele interzise şi biocipuri distribuite de către serviciile secrete populaţiei, fără să ne luptăm cu cineva anume pentru că la rău nu se răspunde cu rău niciodată. Să fim doar oameni normali şi să trăim viaţa frumos şi în libertate deplină.
Viaţa a ajuns să se deruleze din păcate între Dumnezeu care este în interiorul nostru și de unde vine dragostea, bunătatea și fericirea dar **nu** *se impune cu forţa și acest sistem diabolic care este în exteriorul nostru și se impune cu o forţă din ce în ce mai mare și de unde vine răutatea, nebunia și distrugerea totală a noastră.*

Mintea, acest program pe care-l purtăm și care ar trebui să facă o legătură cât mai bună cu sufletul ca să putem evolua cât mai mult și frumos posibil astfel încât să avem o viaţă împlinită deocamdată pierde lupta la majoritatea dintre noi și cred că este păcat și de noi și de planeta aceasta atât de frumoasă.
Mintea noastră este atacată periodic cu anumite frecvenţe pentru a fi spălată și ne putem da seama pentru că în acele momente avem pierderi de memorie și o putere de concentrare scăzută temporar, după care se induc gânduri rele cu o forţă extremă în așa fel încât practic se modifică modul de funcţionare-gândire al acestui program numit minte iar la femei când toate aceste atacuri sunt însoţite și de sex cu mai multe persoane distrugerea este practic ireversibilă.
Toate otrăvurile cu care suntem atacaţi permanent nu fac decât să ne schimbe stările și gândurile mai ușor și să ne crească dorinţa de sex ca să fie mai greu de sesizat și diabolică modificarea modului de gândire și distrugerea noastră mai sigură și fără șanse de revenire la normalitate.
Femeia în afară de suflet mai are un loc unde Dumnezeu dă viaţă și acolo nu are voie să se joace și trebuie să-l păstreze cât mai neîntinat de aceea este mult mai importantă decât bărbatul și nu are voie să facă din viaţa sexuală un joc pentru că se joacă cu ***viaţa.***
Distrugerea este mai ușoară și sigură când se face de la vârste fragede de aceea fetele cum trec de 16 ani sunt luate în colimator și distruse majoritatea pentru că acest sistem este extrem de bine organizat în distrugere cu bărbaţi pregătiţi special în arta seducţiei și a manipulării minţilor fragede și folosindu-se de substanţe extrem de diabolice cu studierea punctelor vulnerabile la fiecare și urmărirea în cele mai mici detalii ale vieţii individuale zi de zi șansele de a rezista sunt aproape de zero și odată aduse pe un drum greșit cam toate ajung într-un fel de prăpastie care se

adâncește în timp din care revenirea la normalitate este practic imposibilă pentru că ar însemna chinuri extreme. Femeile din acest sistem devin practic prostituate și întreţin sistemul fără să-și dea seama așa cum nu-și dau seama nici cum ajung în el și cred că ar trebui să se trezească și să realizeze cu adevărat importanţa majoră pe care o au pentru viitorul acestei planete și să nu se mai lase distruse de acest sistem demenţial și diabolic.
Dacă nu vă impuneţi forţat un comportament decent și cât mai perfect zi de zi și nu învăţaţi să vă feriţi de capcane ca să vă menţineţi starea de normalitate în gânduri și comportament nu ve-ţi avea nici o șansă la o viaţă normală *pentru că în maxim un an de la spălarea minţii de câteva ori și inducerea de gânduri rele din exterior cu forţa și sex cu mai multe persoane practic se schimbă gândurile complet și comportamentul definitiv.*
Chiar este greu de înţeles că nu avem nevoie de acești infractori care se bagă în viaţa noastră privată cu forţa, ne distrug familiile, mamele, soţiile, fetele și viaţa iar ei zi de zi nu muncesc ci doar ne supraveghează pe toţi în cele mai mici detalii , î-și programează partide de sex cu fete sau femei cât mai multe și mai tinere ameţite de tot felul de substanţe și menţin un sistem de organizare diabolic de tip piramidă de care omul normal și lumea civilizată nu are nevoie ci de ***libertate*** *deplină și o viaţă normală.*
Doar în activitatea profesională, în muncă avem nevoie de o organizare riguroasă bazată pe disciplină și profesionalism și în funcţie de pregătire să ne încadrăm undeva în organigramă cu atribuţii specifice însă în viaţa privată a oamenilor nu avem nevoie de piramide unde oamenii se calcă unii pe alţii în picioare și fiecare devine defapt argat sau slugă iar în vârf se caţără cei mai parșivi și diabolici. Așa se distrug destine și în final viaţa noastră la toţi și o planetă atât de frumoasă pe care o chinuim cu războaie, răutate și distrugere.

***Libertatea este esenţială** pentru viaţa noastră, nu degeaba s-au dus atâtea războaie și au murit atâţia oameni pentru ea de-a lungul timpului așa că încercaţi să vă apăraţi familia și libertatea orice ar fi.*
Aceasta este VIATA pe care o dorim pe pământ? și nu este o întrebare retorică pentru că nu am întâlnit încă oameni care să aibe curajul să vorbească orice cu oricine și să fie liberi cu adevărat sau oameni care să nu mintă și să nu trădeze mai devreme sau mai târziu.
Drumul acesta va duce spre viaţă falsă pe toată planeta, cei care nu muncesc sau au activităţi inutile se înmulţesc, tehnologii noi de îmbunătăţire a vieţii nu vom mai primi de la Dumnezeu ca descoperiri știinţifice și resursele planetei or să ni se pară insuficiente iar răutatea și războaiele vor cuprinde tot pământul însoţite de cataclisme majore.
Dacă vom reuși să dezvoltăm localităţi noi și să trecem omul pe alte trepte de evoluţie în așa fel încât să creem modele de urmat, viaţa va începe să intre pe drumul bun și răutatea va dispare împreună cu războaiele și mulţimea de oameni care trăiesc viaţa ca niște paraziţi și o să ne dăm seama că această planetă ne poate asigura totul pentru o viaţă decentă la toţi și încă să ne mai putem înmulţi destul pentru că Dumnezeu va avea grijă să ne trimită descoperiri știinţifice care să ne facă viaţa mai ușoară și împlinită în așa fel încât să nu facem rău acestei planete și va avea grijă să avem o climă cât mai frumoasă și fără cataclisme sau alte calamităţi naturale.
Ĩncă nu putem realiza niciunul dintre noi existenţa lui Dumnezeu și ce poate face pentru noi și cam toţi îl iau în glumă sau nu-l pot înţelege absolut deloc și asta pentru că nu se impune cu forţa și face dreptate fără să facă rău vreodată, dimpotrivă făcând bine permanent.
Dumnezeu este perfect și face dreptate tot perfect în tot infinitul care ne înconjoară, din păcate noi suntem cu o gândire mult prea măruntă ca să-l putem înţelege, deocamdată.

Securitatea este un sistem dezvoltat în masă în mai bine de două mii de ani și nu se pune problema să-l învingem sau să ne luptăm între noi pentru că acești oameni prinși în sistem sunt practic nevinovaţi cu toţii iar răutatea nu are ce căuta la o fiinţă superioară și poate este nevoie să facem sacrificii majore cât mai mulţi dintre noi ca să putem schimba totul în bine.
Așa zisa democraţie reprezintă de fapt dictatura totală a sistemului numit securitate și întradevăr lumea este condusă prin forţă și răutate de criminali și infractori deosebit de periculoși, așa a fost mai mereu de-a lungul istoriei însă acum s-a ajuns la limite greu de imaginat și dacă nu se întâmplă nimic pentru schimbarea în bine a vieţii în cel mult o generaţie vor începe chinurile dispariţiei și odată începute nu se va mai putea face nimic.
Acest sistem a apărut poate de la începuturi, de la omul primitiv abia coborât din copac care se aduna în grupuri mici ca primă formă de organizare colectivă, s-a conturat mai bine în perioada dezvoltării triburilor și a început să ia amploare odată cu apariţia popoarelor și a fost întreţinut permanent de pornirea aceasta animalică de a domina pe alţii prin răutate și violenţă.
Cei care conduceau aceste grupuri mai mici sau la nivel de popoare au dezvoltat parșivenia și viclenia moștenite din sălbăticie, pentru a controla și manipula mulţimi de oameni din ce în ce mai numeroase însă de la dorinţa aceea de organizare care fereau fiinţa numită om de agresiunea altor fiinţe și-l obligau să vâneze în lupta pentru supravieţuire până în prezent a fost un drum lung de mii și mii de ani și extrem de greșit.
Acum când știm ce este Dumnezeu și viaţa și cum ar trebui să trăim, când diverse descoperiri știinţifice ne-au ajutat să ne facem existenţa mai ușoară ar fi bine să ne trezim din nebunia asta dată de diverse forme de organizare greșite apărute de la începuturi din neputinţa de a gândi ca o fiinţă superioară și să trecem pe alte trepte de evoluţie așa că nu

vă mai fie frică de nimeni și de nimic, toate substanţele acestea care otrăvesc planeta ne alterează la toţi comportamentul, gândirea și creează viaţă falsă și o frică indusă artificial.
Vorbind deschis și public și scoţând la suprafaţă totul oamenii se vor trezi în scurt timp și sistemul acesta va dispare complet fiind de fapt un fals grosolan și hidos clădit pe slăbiciuni și o evoluţie încă insuficientă a minţii umane și doar legea tăcerii îl face să existe și să crească permanent.
Un om prost se deosebește faţă de ceilalţi prin faptul că face rău în jurul lui și caută să înveţe și pe alţii mai proști ca el să facă rău și tot așa mai departe astfel încât cei din straturile inferioare s-au ridicat în timp cu pretenţii de șefi în sistem iar de la o generaţie la alta cei care conduc lumea cu forţa au devenit din ce în ce mai periculoși și mai diabolici și pot aduce cu minţile lor întunecate dispariţia specie noastre curând.
Securitatea este un ***sistem autodistructiv*** *apărut odată cu iscoadele și trădătorii din vremuri foarte vechi și nu oamenii care-l compun sunt vinovaţi ci sistemul în sine care trebuie desfiinţat cât mai urgent posibil.*
Gândiţi profund și curat la ce a-ţi citit aici, da-ţi mai departe cunoștinţele câștigate și dorinţa de schimbare în bine a vieţii pe pământ și vă asigur că vom reuși în final să aducem viaţa pe drumul bun chiar dacă sacrificiile vor fi enorme și greu de suportat pentru majoritatea dar să nu aveţi niciodată vreo urmă de îndoială că Dumnezeu nu știe să-i răsplătească pe cei buni, puternici și cu credinţă pură în El.
Primiţi răutatea cu bunătate și daţi dragoste în schimb și fapte bune tot mereu chiar dacă este greu și o să simţiţi că El vă ajută în toate și vă dă puteri din ce în ce mai mari, defapt așa reglează lupta între bine și rău, dă puteri din ce în ce mai mari celor care fac numai bine și trăiesc viaţa cu curaj și își ia mâna de pe cei care fac rău și se pedepsesc singuri.
Eu m-am expus scriind această carte la toate răutăţile posibile și-mi risc viaţa pentru a face bine semenilor mei și

pentru o lume mai bună însă deși majoritatea nu au curajul să spună nici măcar că au citit-o continui să o dau oamenilor deși sunt cam singur în demersul meu și sper că va veni vremea în care să constat că lașitatea, frica și lipsa de demnitate vor rămâne pentru cei puţini.
Chiar dacă din suflet îmi arată că cineva îmi va face rău continui să-i fac bine măcar o perioadă de timp deşi mi se creează suferinţă şi durere însă am speranţe că în timp mulţi vor începe să înţeleagă ce încerc să le arăt şi tare mult aş vrea să nu li se întoarcă răul făcut şi să simtă cu toții ce este bunătatea şi dragostea din suflet.
Ştiu doar că cineva mă răsplăteşte şi are grijă de mine şi vă pot spune că merită din plin.
Viaţă fără Dumnezeu nu se poate pentru că El este viaţa peste tot în infinit.
Sistemul acesta hidos și distructiv încearcă să-l ascundă pe Dumnezeu și să-l înlocuiască cu omul ca fiinţă atotputernică și ar fi bine să nu ne mai închinăm la icoane cu chip de om pentru că ne închinăm la oameni morţi, dacă vrem să o facem să ne închinăm la Dumnezeu pentru că El este viu și este viaţa din noi, să nu ne mai încredinţăm viaţa privată persoanelor străine ci familiei și omului cu care trăim viaţa, să nu mai acceptăm tacit pe acești infractori tupeiști și debili mintal în viaţa noastră privată ca să ne intre în case la toţi să ne instaleze microcamere video prin care suntem urmăriţi permanent și după aceea să ne otrăvească viaţa cât mai diabolic posibil mai ales în propriile locuinţe, să nu mai acceptăm antene în gură și biocipuri în corp și o viaţă distrusă și falsă.
Sistemul a atins proporţii înfiorătoare și se impune cu forţa un fel de control total asupra fiinţelor umane pe toată planeta, să fie urmărite permanent la toţi discuţiile pe internet, la telefoane sau în mod liber cu alte persoane, nu numai în gânduri și urmăriţi prin microcamere în propriile locuinţe, creează întâmplări în care suntem trași majoritatea fără să ne dăm seama așa că încercaţi să vă creeaţi propriile

întâmplări, de multe ori reușește să lege două ființe între ele prin modificarea stărilor hormonale și a gândurilor, acestea fiind legături false bazate pe atracţie fizică și distructive în final.
Pentru toată această distrugere a oamenilor se alocă rezerve umane și materiale colosale în direcţii complet greșite evidenţele fiind greu de mascat iar cei rămași să muncească cu adevărat vor rămâne întradevăr din ce în ce mai puţini.
Într-o ţară normală există legi foarte severe împotriva oricăror substanţe interzise și așa zisele droguri sau etnobotanice, toate sunt defapt substanţe interzise, permise nu au cum să fie pentru că ne schimbă stările și comportamentul în rău și ne otrăvesc sufletul și toate pot fi denumite substanţe interzise, droguri sau otrăvuri.
Din păcate asemenea ţări cu legi stricte care-și protejează cetăţenii și preţuiesc viaţa sunt pe cale de dispariţie iar acolo unde nu există asemenea legi cu siguranţă există contrariul, așa că poate un bun început ar fi legi clare pentru combaterea distrugerii noastre.
Cei care perpetuează acest sistem în mod conștient pot fi denumiţi oricum numai oameni normali nu și dacă le flutură mintea la câţiva iremediabil măcar să încercăm să trezim cât mai mulţi din mulţime.
Prin distrugere completă omul apare ca un fel de ființă zombi cu sufletul otrăvit, închis și aproape mort, cu mintea modificată în rău și gândurile controlate de la distanţă, programat să distrugă totul în jur și să-i facă și pe ceilalţi la fel și practic din rândul acestora se desprind cei care vor să conducă lumea mai departe cu forţa, grav este puţin spus.
Asemenea comunităţi produc rebuturi umane mai departe pe când într-o localitate a viitorului vor apare copii de o puritate și frumuseţe deosebită cu puteri din ce în ce mai mari date de către Dumnezeu.
În final sper că m-am făcut înţeles și o să reușim să clădim împreună o lume a oamenilor fericiţi, buni și cu dragoste în ei așa încât după fărâma noastră de existenţă fizică să

plecăm împăcaţi cu toţii și mulţumiţi că lăsăm copiilor noștri o lume mai bună și cu perspective frumoase de viitor nu una hâdră și urâtă pe cale de dispariţie, altfel am trăit degeaba și am făcut și facem copii ca să-i chinuim mai departe.

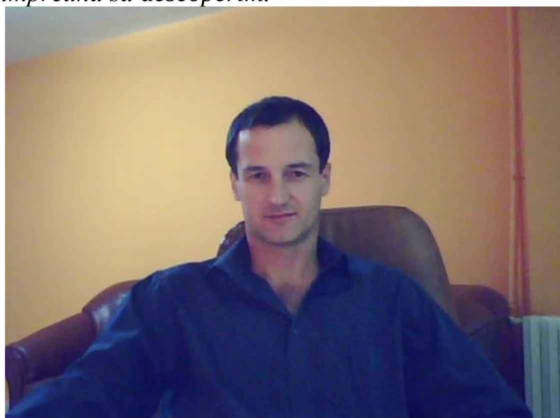
Această carte a fost scrisă împreună cu cei din jurul meu şi ar putea reprezenta temelia unei vieţi împlinite pe acest pământ.

Vă mulţumesc încă odată

Autorul

Copertă spate

O să vă rog să căpătați înțelegere fără limite pentru a pătrunde împreună cunoaşterea în aşa fel încât să devenim trecători prin timpul fără sfârşit mai conştienți şi împăcați în existența noastră.
Trăim ca să împlinim sufletul pe care-l purtăm în noi, acesta este scopul existenței noastre şi este cea mai grea realizare de pe pământ, dragostea fiind singura care-l împlineşte.
Suntem atât de mici în infinitul care ne înconjoară încât ar trebui să învățăm ce este dragostea din suflet şi bunătatea cu adevărat, să fim puri în gândire şi în tot ceea ce facem permanent.
Cartea de față se citeşte în linişte şi armonie deplină, spun asta pentru a putea înțelege cât mai profund tot ceea ce vom încerca împreună să descoperim.

ISBN 978-606-565-016-9

Ultimile completări au fost făcute în luna august 2016.